

6 december 2024 - nr. 413 Het blad van/voor muzikliefhebbers

mania

PLAAT VAN HET JAAR **Fontaines D.C.** GRAND CRU **Opeth**

DESERT ISLAND DISC **SiR** INTERVIEW **Sylvie Kreusch**

BEST OF 2024

JUSTICE
HYPERDRAMA

TOM ODELL
BLACK FRIDAY

ST. VINCENT
ALL BORN SCREAMING

CLAIRO
CHARM

MARK AMBOR
ROCKWOOD

DAVID KUSHNER
THE DICHO TOMY

Lieve muziekfanaten,

Ik houd het hier kort, want er is in de rest van dit nummer weer genoeg te vertellen. We blikken terug op een jaar vol muzikale herinneringen. Uiteraard vinden jullie ook de jaarlijsjes, een algemene top 30 voorin en top 5's per genre achterin. Hierna gaan we even in een korte winterslaap: de eerste week van februari vinden jullie weer een verse Mania in de winkels of op de deurmat. Voor nu een gelukkig en mooi uiteinde van 2024!

Ik wens jullie allemaal veel leesplezier,

Stef Mul

Hoofdredactie

Stef Mul

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk,
Menno Borst

Ontwerp en opmaak

Jenny Bakker, www.jennybakker.nl

Druk

Senefelder Misset BV

Medewerkers

Said Ait Abbou, Jos van den Berg, Rosanne de Boer, Frank de Bruin, Loes Bruins, Bart Coumans, Hermen Dijkstra, Daan van Eck, Laurens Elderman, Nijs Flesseman, Cornelis Groot, Lotte Hurkens, Joost van Loo, Sjef Moerdijk, Frank Renooij, Jurriën van Rheede, Joop van Rossem, Peter Sijnke, Bob van der Staak, Marcel van Vliet Ron Bulters, Stan Coldewijn, Erik Damen, Dennis Dekker, Fons Delemarre, Hermen Dijkstra, Jay Frelink, Luc van Gaans, Robin Groot, Barend Florijn, Tim Jansen, Ruud Jonker, Stef Ketelaar, Stefan Koer, Wim Koevoet, Jasper Koot, Paul Maas, Hans van der Maas, Max Majorana, Erik Mundt, Godfried Nevels, Corné Ooijman, Marco van Ravenhorst, Linda Rettenwander, Koos Schulte, Emiel Schuurman, Laurence Tanamal, Jelle Teitsma, Sanne den Toom, Menno Valk, Louk Vanderschuren, Cees Visser, Jurgen Vreugdenhil, Jan de Vries, Jeroen van der Vring, Peter van der Wijst, Wim Velderman, Enno de Witt, Jos Mauro Witteveen, Erwin Zijleman.

Adverteren?

Vraag naar de mogelijkheden.
Stuur een e-mail naar
redactie@platomania.nl

Adres

Utrechtsestraat 54-60,
1017VP Amsterdam
email: redactie@platomania.nl

Abonneren:

Wil je de Mania thuis ontvangen? Dat kan! Abonneer je nu door 20,- over te maken voor 10 nummers van de Mania – er verschijnen jaarlijks 10 Mania's. Maak het bedrag over naar Plato Nederland IBAN NL67INGB0682214655 o.v.v. mania abonnement. Vergeet niet je naam en adres erbij te vermelden!
Voor Belgische lezers is het bedrag 30,- i.v.m. hogere portokosten.
IBAN NL67INGB0682214655
BIC INGBNL2A

Mania/Recordzine 414 ligt begin februari 2025 in de winkels!. Mania & Recordzine is een uitgave van de Mania i.s.m. Record Store Day

INHOUDSOPGAVE

6 ALBUM VAN HET

Fontaines D.C.

10 INTERVIEW

Sticks & Jay Sunsmith

20 GRAND CRU

Opeth

38 INTERVIEW

Sylvie Kreusch

40 QUESTIONNAIRE

Warhaus

41 KRENTEN UIT DE POP

O.a. Isaac Roux

42 GEZIEN

Crossing Border Festival

44 KERST

O.a. Robert Glasper

45 HIPHOP HISTORY

Black Star

47 VERGETEN MEESTERWERKEN

De Single Special

50 JORN'S KWARTEEUWTJE

Muse

51 DESERT ISLAND DISC

SiR

57 CLASSIC JAZZ VINYL

O.a. Chet Baker

60 BOEKEN

O.a. Youssef Daoudi

64 FILMS

O.a. Three Outlaw Samurai

65. JAARLIJSTJES

Luistertrip: Doechii

Met ongelofelijke tongbrekers, een spervuur aan geweldige videoclipps en vooral haar Swamp Sessions (korte, haast geïmproviseerde songs die ze meteen omzette naar een visueel spektakel), werd ze stilletjes aan een van de beste dingen die hiphop in 2024 had te bieden. We zijn dan ook dolgelukkig dat zij wel nog net voor het verstrijken van het jaar haar debuut mixtape op lp uitbrengt.

Interview: Sticks & Jay Sunsmith

Sticks blijft maar leveren. Bijna ieder jaar staat er wel een plaat vol slimme lines en vette beats uit Zwolle in onze jaarlijsten. Consistentie is de sleutel. Maar dat kan hij niet alleen. Een van zijn trouwe kompanen is Jay Sunsmith, grafisch vormgever. We vonden het hoog tijd om eens met beiden in gesprek te gaan.

Desert Island Disc: SiR

Een van de heetste R&B zangers van het moment, had zijn nederige begin op een obscuur label. Seven Sundays telt veertien prachtige songs, volledig geproduceerd door SiR zelf en met onder andere een van de vroegste bijdrages op tape van D Smoke en Anderson .Paak. Nu is de plaat eindelijk weer uit. Precies op tijd voor een winters tochtje naar een onbewoond eiland...

19

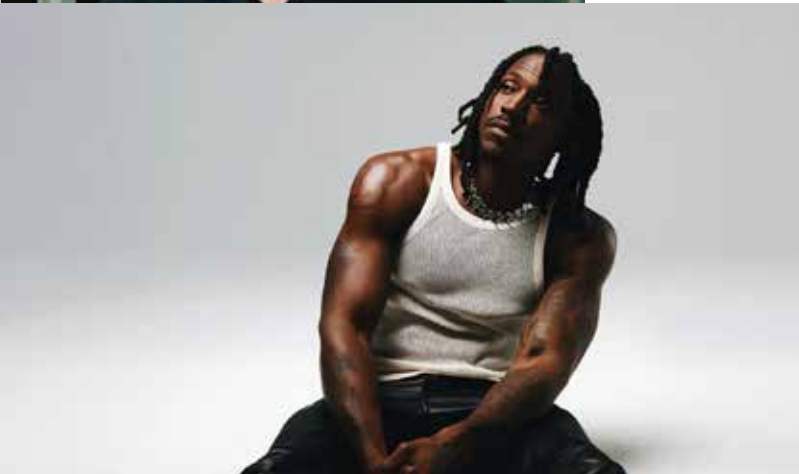
Grand Cru: Opeth

De Zweedse progmetal legendes zijn aanbeland in hun vierde decennium, sinds de oprichting in 1990. Daarin vervingen ze de door Noorse folk ingegeven deathmetal steeds meer voor een symfonischer geluid, waarbij de death growls volledig werden ingewisseld voor cleane vocalen en orgels zelfs een beetje de boventoon begon te voeren. Met hun eerste plaat in vijf jaar tijd -het langste gat tussen twee albums ooit- gooien ze echter de boel plotseling volledig om: terug is de deathmetal. Ja, zelfs de grunts. Het voelt als thuiskomen.

20

10

51

FONTAINES D.C.

Romance

(Beggars/XL Recordings)

'My childhood was small, but I'm gonna be big'

Toen Romance een paar maanden geleden uitkwam, zei ik het al: deze band, dit album, heeft al de juiste ingrediënten... om de 'next big thing' te zijn. Maar om groot te worden,

is het bijna onmogelijk om niet eerst klein te zijn geweest. En dat zijn ze zeker geweest. Tien jaar geleden speelde de band uit Dublin City hun eerste gig in een kroeg, en pas vijf jaar na eindeloos veel live optredens brachten ze hun eerste studioalbum Dogrel uit. The rest is history, toch? Dogrel was een album wat keihard binnenkwam en hen positioneerde als een van de belangrijkste bands binnen de nieuwe postpunkgolf. Met hun latere albums, A Hero's Death en Skinty Fia, verkennen ze hun Ierse identiteit verder, evenals persoonlijke struggles, kwetsbaarheid en de impact van publieke perceptie—altijd met een goede dosis ironie. Bij Romance blijven ze trouw aan hun persoonlijke werkwijze en authentieke sound, maar geven ze de band tegelijkertijd een nieuwe draai. Met een kleurrijke en uitgesproken esthetiek laten ze een heel nieuw karakter zien, een karakter dat ook een heel nieuw publiek aanspreekt. Dit komt door nummers zoals Desire en Favourite, die een modern popgeluid met zich meenemen en contrasteren met tracks zoals Death Kink en Bug, die doen denken aan oudere rock- en postpunk giganten zoals The Smashing Pumpkins en Pixies. In een tijd waarin alles keuriger en vooral conservatiever lijkt te worden in de wereld, valt zo'n authentiek album als Romance goed in de smaak en weet het meerdere richtingen tegelijk op te gaan. Het is een veelzijdige ervaring met nummers en teksten die soms bevrijdend aanvoelen en op andere momenten juist duistere en sombere sensaties oproepen. Die mix en tegenstelling van gevoelens waar melancholie en euforie samenkomen maakt dit album zo universeel en bijzonder. Het laat zien dat de band echt geen grenzen kent en zich in de komende tijd zal vestigen als een van de grootste bands ter wereld. Fontaines D.C. blijft zijn artistieke grenzen verkennen en is met z'n vijven klaar om hun zoektocht naar 'het sublieme' voort te zetten. Fontaines D.C. is hier om te blijven, en ik ben blij dat ik hier ben om ze te mogen waarderen zolang het kan. Met recht het album van het jaar! (Jos Mauro Witteveen)

plaat van
het jaar

JAAROVERZICHT REDACTIE 2024

Ternauwernood werd de culturele, creatieve sector in Nederland een economische ramp bespaard. Het grove BTW-plan van Wilders' kabinet vol curiositeiten wist zich -godzijdank voor platenzaken, boekwinkels en zoveel lieve collega's, ver en dichtbij- toch net geen weg te banen langs het laatste stukje gezond verstand in de Kamers. Dat betekent dat ik, ondanks de vele andere rampen die zich voor ons voltrekken, met goede hoop en zin vooruit durf te kijken naar een nieuw jaar vol prachtige, nieuwe muziek. Maar niet voordat we even stil staan bij het huidige jaar. Een jaar vol oudgedienden, die van zich laten horen op het moment dat de wereld ze het hardst nodig heeft. The Cure laat er met hun eerste nieuwe plaat in 16 jaar, *Songs of a Lost World*, geen gras over groeien. Nick Cave klonk echter nog nooit zo hoopvol - radicaal optimistisch zelfs. En ook Kim Deal (van The Breeders) spreekt de luisteraar aan met de affirmerende woorden *Nobody Loves You More*. Werp een blik op onze top 30 en je ziet ook Beth Gibbons (59), Tindersticks (gemiddelde leeftijd ver in de 50) en Kim Gordon (71) schitteren. Op een oude fiets moet je het leren, zeg maar...

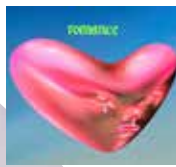
Hoe tegenvallend is het aantal nieuwe namen in die lijst, waarin maar één echte debuutplaat staat. Was het dan een slecht muziekjaar? Nee, niet per se. In de niches zitten genoeg parels verstopt. Zo zetten de ruigere klanken van de (post)punk hun jaarlijkse opmars voort. Niet voor niets is de enige debuutplaat die van Fat Dog, die met hun dampende krautpunk menig festival volledig plat speelde. Het aantal geweldige platen is niet in een kort stukje samen te vatten - daarvoor verwijs ik je met liefde door naar de jaarlijsjes achterin. Met de absolute doorbraak van Fontaines D.C. en ook een IDLES, dat zich gewoon mocht laten zien op het grootste podium van Lowlands. De toekomst van de bands is mogelijk rooskleuriger dan een recent Volkskrantartikel deed lijken.

Waar de punk ook steeds vaker (weer) voet aan de grond krijgt, is hiphop. Rebelse groepen zoals KNEECAP, Hang Youth, Bob Vylan, maar ook natuurlijk JPEGMAFIA en Denzel Curry geven het genre een rauw randje. Het zijn een paar van de weinige hoogtepunten in een genre dat toch het meest tot de verbeelding spreekt bij de jeugd. Het leek wel weer 1995, toen de ruzie tussen oost en west tot een ongemakkelijk hoogtepunt kwam tijdens The Source Awards en het genre dreigde dood te slaan. Ook dit jaar stond alles lange tijd in teken van een kinderachtige beef tussen Drake en Kendrick Lamar. Ja, het hoort er misschien een beetje bij, maar het leidde af van het echte probleem: schrikbarend weinig fysieke releases.

Voor een blad dat zich uitsluitend op plaat of cd richt, is het pijnlijk dat de beste platen in een genre moeten ontbreken omdat ze gewoonweg niet of pas veel later worden uitgebracht. Waar is die nieuwe Kendrick, Tyler The Creator, al die projecten van Jay Worthy die dit jaar in zijn eentje de hele westkust het epicentrum van de hiphop maakte (ga zijn werk checken!) en vele andere toffe, eigenzinnige namen. Aan diezelfde westkust vindt wel de geweldige soul renaissance plaats, aangevoerd door Thee Sacred Souls. Samen met groepen als Thee Sinseers,

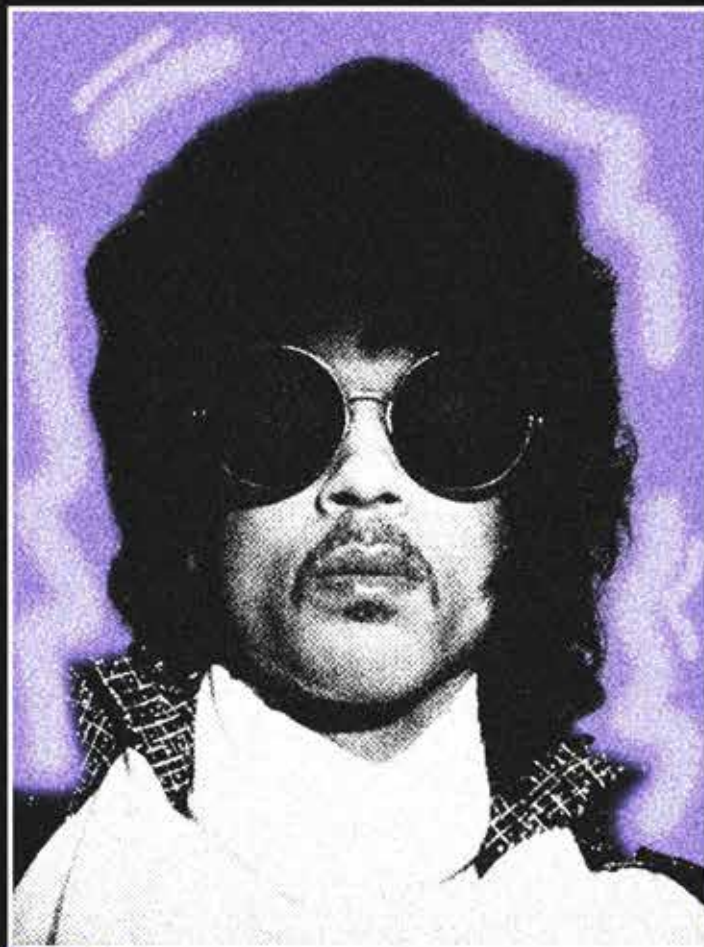
The Altons (die 2025 mogen aftrappen met een nieuw album) en alles wat van de Colemine, Daptone en Big Crown labels afkomt, nemen ze ons mee terug in de tijd. Waarheidsgetrouwe reproducties van Chicano, doo wop en Southern sweet soul om verliefd op te worden. Maar uiteindelijk is 2024 het jaar van de vrouw in muziek. Charli XCX kleurde menig tienerkamer (en ouder) groen. Chappell Roan nam het op voor iedereen die zich net wat anders voelt - en de verkopen van haar plaat liegen er niet om: dat zijn er veel! Sabrina Carpenter maakt zich op om Taylor Swift ooit van de troon te stoten. Swift laat dat natuurlijk niet zomaar gebeuren, dus besloot ze met haar plaat Record Store Day te kidnappen. Zoals Beyoncé op haar beurt de country een tijd lang in de houdgreep hield - want ja, ook die muziek heeft haar wortels in Afro-Amerikaanse cultuur. Je zou gewoon bijna vergeten dat in hetzelfde jaar zowel Billie Eilish als Ariana Grande misschien wel hun beste platen uitbrachten, Tyla in haar eentje het Zuid-Afrikaanse amapiano op de kaart zette en Dua Lipa -net als Nick Cave!- pleitte voor radicaal optimisme. Vrouwen hebben de toekomst! (Stef Mul)

MANIA 30 EINDLIJST

1. **Fontaines D.C. - Romance**
2. **Nick Cave - Wild God**
3. **Billie Eilish - HIT ME HARD AND SOFT**
4. **Beth Gibbons - Lives Outgrown**
5. **Adrienne Lenker - Bright Future**
6. **Eefje de Visser - Heimwee**
7. **The Cure - Songs Of A Lost World**
8. **The Smile - Wall Of Eyes**
9. **The Last Dinner Party - Prelude To Ecstasy**
10. **Charli XCX - brat**
11. Jack White - No Name
12. Jessica Pratt - Here In The Pitch
13. Floating Points - Cascade
14. Personal Trainer - Still Willing
15. Jamie XX - In Waves
16. Froukje - Noodzakelijk Verdriet
17. Fat Dog - WOOF.
18. MJ Lenderman - Manning Fireworks
19. Tindersticks - Soft Tissue
20. Abel & Sef - IJsland
21. Arooj Aftab - Night Reign
22. Johnny Blue Skies - Passage Du Desir
23. Johan - The Great Vacation
24. Cigarettes After Sex - X
25. English Teacher - This Could Be Texas
26. Cassandra Jenkins - My Light, My Destroyer
27. Sabrina Carpenter - Short n' Sweet
28. Kim Gordon - The Collective
29. Michael Kiwanuka - Small Changes
30. Kim Deal - Nobody Loves You More

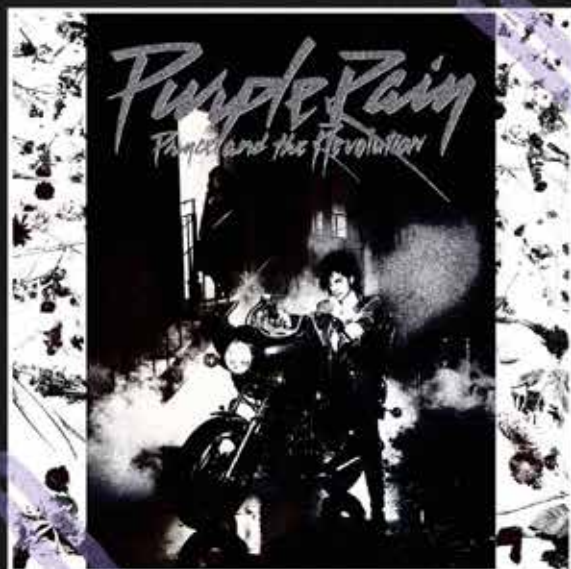
PRINCE and THE REVOLUTION

1. LET'S GO CRAZY
2. TAKE ME WITH U
3. THE BEAUTIFUL ONES
4. COMPUTER BLUE
5. DARLING NIKKI
6. WHEN DOVES CRY
7. I WOULD DIE 4 U
8. BABY I'M A STAR
9. PURPLE RAIN

HERONTDEK JE KLASSIEKERS

PURPLE RAIN

INTERVIEW STICKS EN JAY SUNSMITH

(Door: Robin Groot , foto: Remmy Adriko)

Iconische hoezen en creatieve chemie: Sticks en Jay Sunsmith spreken over hun samenwerking Sinds Eigen Wereld ontwierp Jay Sunsmith nagenoeg alle albumhoezen voor Sticks. Waar de rapper is uitgegroeid tot een icoon in de Nederlandse muzieksce­ne, is Sunsmith uitgegroeid tot een van de meest toonaangevende hedendaagse designers in Nederland. We nodigden ze beiden uit voor een gesprek over hun samenwerking, de raakvlakken van hun kunstenaarschap én de hoes van de nieuwe plaat, Zonneschijn.

Hoe is jullie samenwerking tot stand gekomen?

Jay Sunsmith: "Toen ik met Thijs Remie en Ferry van Zijderveld in 2000 het ontwerpbureau Hotel begon, kwamen we in contact met Kees de Koning. We kenden Duvel en Sticks en gingen daardoor eerst aan de slag met Opeduvel. Het was het cd-tijdperk. We smolten met branders gaten in cd-hoezen alsof het bullet holes waren en spoten ze goud. Socials waren nog geen ding zoals nu, je kwam elkaar fysiek tegen. We zaten eigenlijk allemaal in een soort Hiphop-community. Na verloop van tijd zijn we ons samen met TopNotch gaan vestigen in hetzelfde pand. Iedereen liep daardoor ook bij ons naar binnen. Zo zijn er vriendschappen ontstaan, los van de muziek."

Wat maakt dat jullie een verwantschap voelden?

Sticks: "Jay is een eigenwijze kunstenaar en ik ben ook een eigenwijze kunstenaar."

Jay Sunsmith: "Ik denk dat verwantschap iets is zoals met iedere relatie in je leven. Waarom klikt het? Ik denk dat we allebei hard werken en veel maken. We zijn kritisch op onszelf, vinden creatieve oplossingen en hebben onze eigen toegevoegde waarde."

Sticks: "Ik vind Jay onderschat. Hij is het sterkste wat Nederland te bieden heeft op grafisch en typografisch vlak. Dus ik ben vereerd dat ik met hem mag werken."

Jay Sunsmith: "Dat is vice versa. Ik denk dat wij allebei dingen willen maken die er nog niet zijn, vanuit een soort geldingsdrang. Je hebt een tof idee en dat ga je maken. Ongeacht wat anderen daarvan vinden."

Jullie hebben de afgelopen jaren meegemaakt dat het medium veranderd is. Zeg maar van cd, naar streaming, naar grotere oplages van vinyl én zelfs tape. Hoe reageer je daarop?

Sticks: "Ik vind het qua beleving het mooiste om fysieke producten te presenteren. Voor mij is dat een essentieel onderdeel van de visie achter een plaat. Je vertelt een verhaal en dat zit niet alleen in de inhoud van de muziek maar zeker ook in de verpakking."

Jay Sunsmith: "Doordat iedereen streamt ontstaat er ook weer een nieuwe behoefte aan fysieke producten, waar mensen een emotionele binding mee hebben. De game is enorm veranderd door de invloed van social media. Het gaat nu om instant aandacht en status. Elementen die voor mij geen intrinsieke motivatie vormen als het gaat om waarom en met name hoe ik iets maak."

Sticks: "Er zijn altijd mensen die muziek maken en mensen die muziek willen horen. Hoe het van A naar B komt verschilt steeds."

Hebben jullie een favoriet medium?

Jay Sunsmith: "Als muziekdrager vinyl. Ik heb niet zoveel met cd's, te klein oppervlak."

Sticks: "Omdat ik echt van de cd-generatie ben heb ik daar dan wel weer een sentimentele band mee..."

Jay Sunsmith: "Ik vond tapes altijd dope. De eerste drager waar je zelf mee kon recorden. Do it yourself. Bandjes voor een ander maken met je eigen selectie en

handschrift."

Sticks: "Uiteindelijk is het gewoon echt hard om vinyl, cd of een tape van je eigen project vast te houden. Het tastbare, dat is magisch."

Jay Sunsmith: "Naar een wand vol platen kan ik uren kijken. Het is voor mij het meest interessante en ergonomische formaat, je pakt het met twee handen vast."

Is er een gedeelde visie, bijvoorbeeld over kleur, die een rol speelt in de totstandkoming van de hoezen?

Sticks: "Kleur is voor mij een gevoelskwestie. Uiteindelijk is er misschien een soort van verband tussen de kleur van de hoes en de muziek maar dat ontstaat later pas; zoals Eigen Wereld heel duidelijk zwart is en zo bekend is geworden. Dat is logisch. Daar spreekt ook het totaalplaatje, de impact, de status die de plaat heeft gekregen. Dat versterkt het allemaal."

Jay Sunsmith: "Kleur is dienend. De vorm volgt de muziek. Ik luister eerst urenlang naar de muziek om tot een vertaalslag te komen. Van toon naar visuals."

Sticks: "Wat ik zie moet gewoon kloppen, maar Jay is leidend als het aankomt op de hoezen."

Bemoeien jullie je met elkaars werk?

Jay Sunsmith: "Soms verschillen we van mening. Dat accepteren we van elkaar. We hebben kritiek en dat uitte we in eerlijke gesprekken. We kunnen op elkaars werk reageren. Zonneschijn is een goed voorbeeld. Het was eerst een 7 maar ik wilde er een 9 van maken."

Sticks: "Ik wilde heel graag iets doen met een live-foto. Een foto die dicht op de huid is, in dat pak waarin ik de afgelopen tijd heb opgetreden. Je kunt me daarin uittekenen. Dat wilde ik in de hoes laten terugkomen. Toch kwamen we er niet uit met de fotografie."

Jay Sunsmith: "We waren met meerdere designs bezig. Maar hét was er nog niet. De vraag is uiteindelijk: wat maakt een albumhoes een albumhoes? Dat gevoel moet kloppen."

Sticks: "Jay kwam uit het niets met deze witte variant, met een grafische vormgeving van de foto. Toen was gelijk het gevoel er. Dit is het, klaar. Alle twijfels weg."

Jay Sunsmith: "Eerst heb ik schetsen gemaakt met foto's, gezocht naar een compositie. Totdat ik zijn hoofd ging styleren. Ik wilde er een iconisch, grafisch beeld van maken. Hij trad steeds op in een outfit met die bucket hat. Als dat de visuele claim is, dan wordt dat het uitgangspunt."

Sticks: "Uiteindelijk hadden we twee hoezen die allebei zó sterk zijn dat we in plaats van gekleurd vinyl voor een alternatieve hoes gekozen hebben. Want eigenlijk kon ik geen keuze maken tussen de twee richtingen... Het is aan jou om te kiezen, want ik kwam er zelf niet uit."

Jay Sunsmith: "Toch hoefden we er ook weer niet heel lang over te praten. Hoe ouder je wordt, hoe meer je op ervaring en intuïtie kunt varen. Het gevoel klopte gewoon."

Het album Zonneschijn van Sticks is verkrijgbaar in de winkel, op lp, cd én cassette.

'De vorm volgt de muziek'

5 X JAY SUNSMITH X STICKS

Jay Sunsmith vertelt over 5 bijzondere albumhoezen die de samenwerking met Sticks accentueren.

(Al het artwork is gefotografeerd door Geke Bosch)

De iconische eerste:

Opgezwolle – Eigen Wereld (2006)

Jay Sunsmith: "In 2006 had iedereen die cd-rekjes van IKEA. Het statement was toen om iets te maken dat niet in die rekjes paste. Dat zwart straalt ook wel underground uit. Die eerste versie, die leren wallet, was wel een ding. Delic woonde toen in een soort krakershuis, vlak bij het spoor. Ik ben daar een aantal keren analoge foto's gaan maken en backstage bij optredens. Ze hadden vaak leren jassen aan. Zo kwamen we op het idee van een leren verpakking. De foto's heb ik bewerkt en zijn diapositief met witte inkt op zwart papier gezeefdrukt. Hierdoor ontstond er ook een andere tactiele waarde."

Het kunstwerk aan de muur:

Fakkelflagade – Colluci Era (2009)

Jay Sunsmith: "Colluci Era was het eerste album waarbij we vanuit een visuele identiteit gingen denken. Die ster vormde de basis en kwam overal in terug. In die tijd was zo'n limited edition iets waar geld en tijd in werd gestoken. Je kon daardoor echt een kunstwerk maken. En als iets aan de muur hangt geeft dat toch een extra status."

Het spontane tussendoortje:

Sticks & Moon – Stick Bukowski (2012)

Jay Sunsmith: "Dit was echt een tussendoortje. In eerste instantie enkel een gelimiteerde en genummerde oplage van 500 cd's. Sticks is in deze periode spontaan een week aan de slag gegaan met Dr. Moon. Gewoon om toffe nummers te maken. Dat is ook de hele vibe. Dit album is een goed voorbeeld van de perfecte imperfectie, zowel qua muziek als qua artwork. Onderschatte plaat."

Zegevieren in het streamingtijdperk:

Sticks & Dazzled Kid – Dazzled Sticks (2015)

Jay Sunsmith: "Dit was een ongebruikelijke samenwerking, waarin twee werelden samenkwamen. Daarom heb ik voor twee covers gekozen, een op de voorkant en een op de achterkant. We hebben toen samen met Nalden van WeTransfer een speciale website voor deze plaat ontworpen, met het oog op streaming, met een animatie waarin je op het ene moment Dazzled Kid ziet en op het andere moment Sticks. Een visuele luistersessie. Het album was gratis te downloaden met opties om een donatie te doen. Dit album vormde een online concept an sich, een totaalproject."

De nieuwste:

Sticks – Zonneschijn

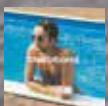
Jay Sunsmith: "Bij dit album dacht ik na de eerste schetsen aan een stencil-achtige werkwijze. Een witte achtergrond, een zwart vlak en drie blauwe vlakken die tezamen het portret vormen. Bij de zwarte versie staat zijn silhouet voor de titel. Door die simpelheid en attitude zou het ook een of andere Britse Dubstepplaat kunnen zijn. Dit is een hoes die ik wel voor me zie als een grote mural in Zwolle."

THE NATIONAL ROME

THE LIVE ALBUM
OUT DECEMBER 13

JAD

JEREMIE ALBINO 👍 **Our Time In The Sun** (Concord)

Canadees Jeremie Albino begon als straatmuzikant in Toronto, en wist langzamerhand het publiek voor zich te winnen met zijn, in de traditie van Tony

Joe White en CCR gedrenkte, rootsmuziek. Na drie succesvolle LP's in zijn thuisland toog hij nu zuidwaarts naar Nashville om zich te melden bij Dan Auerbach's Easy Eye label. Met bovengenoemde referenties ben je bij Auerbach natuurlijk aan het perfecte adres, zeker met hulp van de Easy Eye huisband, die zijn wortels heeft in de American Studio huisband rond Chips Moman. Vanaf opener I Don't Mind Waiting blijkt dit inderdaad een gouden combinatie. De licht overstuurde, in de rijke Nashville traditie gedoopte productie geeft de toch al wat rauwe stem van Albino een extra swampy gevoel mee. Hoewel hij dat op zijn producties niet vaak doet, pakt Auerbach dit keer zelf ook een hoofdrol met een zeer indrukwekkend gitaarwerk, met name in Struggling With The Bottle en Dinner Bell. Een hoogtepunt in zowel Albino's als Easy Eye's discografie. (Jurgen Vreugdenhil)

AS I LAY DYING **Through Some Storms Ahead**

Terwijl het enorm stormt binnen de gelederen van AILD, komt deze metalcore band met een nieuwe plaat.

Alsof ze een glazen bol hadden toen de titel werd bedacht. Verwacht niks vernieuwends, wat je krijgt is gewoon een goed gevuld menu van snelle, stevige riffs, puik bas/drumwerk en het nodige vocale geweld. Met een afgelaste Europese tour en drie opgestapte bandleden ben ik wel benieuwd of dit onverhoopt het laatste is dat we van hun gaan horen. (Gert van Engelenburg)

BLACK PUMAS 👍 **Live From Brooklyn** Paramount (PIAS)

Black Pumas zijn de absolute koning van het mixen van neo-soul, lichte psychedelica met een vleugje urban sound.

Naast het opbouwen van een reputatie als live-act, debuteerde Black Pumas met verschillende Grammy-nominaties, waaronder Record of the Year en Best American Roots Performance. De Black Pumas werden opgericht in 2018 als samenwerking tussen producer/multi-instrumentalist Adrian Quesada en singer-songwriter Eric Burton. Snel werd duidelijk dat Burtons dynamische en soulvolle vocalen perfect passen bij de retro-funk- en R&B-achtige tracks van Quesada. Ze werkten hun materiaal uit in de studio en op vele podia in en rond Austin. Met het album Live from Brooklyn Paramount is de live sound van Black Pumas op een schitterende wijze vastgelegd. Het swingt je boxen uit en je ervaart hoe dit duo samen met een uitgebreide

LUISTERTRIP

ZACH BRYAN **The Great American Bar Scene** (Warner)

Zach Bryan is altijd al goudeerlijk geweest. Hij neemt geen blad voor de mond en deelde al bij zijn debuut de verschrikkelijk zware persoonlijke ervaringen rondom de dood van zijn moeder. Nu is hij een aantal succesalbums verder, treedt hij steeds vaker op met hele band en waagt hij zich ook aan andermans verhalen. Zo bezingt hij op Oak Island het tragische leven van een spoorwegwerker. Ook horen we meerdere keren de naam van Mickey vallen, zoals in het schitterende titelnummer met huilerige steelgitaar. In dat nummer refereert hij overigens ook aan State Trooper van Bruce Springsteen. The Boss zelf, zijn grote voorbeeld, speelt mee op Sandpaper. Het bewijst dat Zach Bryan voorgoed tot de top van de rootsrock hoort. Niet dat hij het nodig heeft, want ook zonder gastbijdrages weet Zach Bryan gemakkelijk de 19 nummers en meer dan een uur speeltijd interessant te houden. Het meest bewonderenswaardig is dat hij dicht bij de kern van de roots blijft, zonder te vervallen in valse sentimenten of groteske pop. Op The Great American Bar Scene lijkt hij cynisch te verwijzen naar The Great American Songbook vol universele liederen die generaties overstijgen. Maar hoe groot en succesvol ook: Zach Bryan is en blijft nog altijd die barstoelfilosof waarvoor je op een dronken nacht in je plaatselijke kroeg per ongeluk al je gevoelens bespreekt. Grab your beer through tears and fears, the great American bar scene. (Stef Mul)

Paradiso

15 dec 30 years TOUTPARTOUT met o.a. DIIV, King Hannah + Tsar B
 15 dec 7 Layers Sessions met o.a. Jerub + Hohnen Ford
 17 dec Brass Rave Unit
 22 dec Clean Pete's Kerstshow
 29 dec ELMER'S OLD & NEW SPEKTAKEL FESTIVAL
 7 jan JOHAN

9 jan The Kik

10 jan ICONIC
 15 jan Hellmut Lotti Goes Metal
 17 jan Getdown Services
 19 jan Rick de Leeuw & Band
 20 jan Blue Monday met Stippenlift
 21 jan Matteo Myderwyk
 22 jan Daryll-Ann

Elmer

Getdown Services

Hellmut Lotti Goes Metal

Vaudou Game

24 jan Vaudou Game
 8 feb Michelle David's True-Tones Festival
 27 feb Nieve Ella
 16 apr La Femme
 17 apr Antony Szmierek

29 + 30 jun Maya Hawke: The Chaos Angel Tour

Paradiso

Vinyl

Steun opkomend
 Nederlands talent,
 ontvang exclusieve vinyl
 singles én kom gratis naar
 releaseshows. Meer info
 via paradisovinylclub.nl

Club

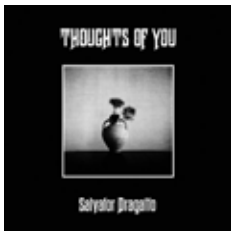
band de zaal plat speelt met hun robuuste, psych-soulrock show. Alle hits, zoals More than a Love Song, komen langs op dit ruim tachtig minuten durende album. (Frank de Bruin)

THE COWARD BROTHERS 🇺🇸
The Coward Brothers
(V2/New West)

Na een enkel singletje in 1985 (The People's Limousine) hoorden we nooit meer wat van The Coward Brothers. Tot nu. In de tussentijd verdienden ze wel wat bij door onder hun

andere namen, Elvis Costello en T-Bone Burnett, muziek te maken, maar toch. Dit album is de soundtrack van de muzikale comedy/audio-documentaire The True Story Of The Coward Brothers, waarin het verhaal wordt verteld van hun eerste single uit 1956, hun vlucht naar een Caribisch eiland en de glorieuze terugkeer. In werkelijkheid is dit een fraaie ontdekkingsstocht door 50 jaar roots muziek die de inspiratie vormde voor de samenwerkingen die Burnett en Costello door de jaren heen hadden, met als artistiek hoogtepunt Costello's 1986 album King Of America. Met het uitbrengen van een box van die periode kwam het idee voor een hernieuwde samenwerking als The Coward Brothers, waarbij het plezier en de inspiratie die de heren elkaar bezorgen er als vanouds vanaf spat. (Jurgen Vreugdenhil)

SALVATOR DRAGATTO 🇺🇸
Thoughts Of You
(Colemine Records)

Salvator Dragatto is het producer-alterego van Joseph Reina. Hij is zo'n moderne instrumentalist die zich heeft laten beïnvloeden door library music en oude soundtracks,

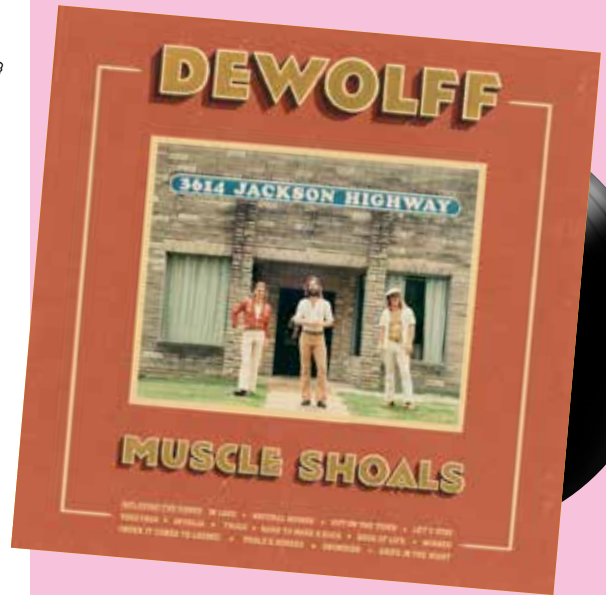
alsmede jazz en reggae. Voor zijn debuutalbum Thoughts Of You, dat verschijnt op kwaliteitssoullabel Colemine Records, is hij hard aan het werk geweest om zijn geluid te verfijnen. Afgezien van de synthesizers en drummachines, werd de nadruk deze keer meer gelegd op organische instrumentatie die doet denken aan de Europese filmmuziek uit de gouden eeuw, met subtiele knipoogjes naar een modernere productie. Vanaf de eerste tonen weet Dragatto een sfeer neer te zetten, die vol zit met allure van de betere film noir en zwart-wit fotografie in het algemeen. Invloeden: André Kertész, Robert Frank, Jean-Luc Godard en René Groebli. Op elk nummer spelen de leden van The Rugged Nuggets mee, die een reputatie hebben hoog te houden als het gaat om instrumentale funk en algehele coolness. (Erik Damen)

DU BLONDE
Sniff More Gritty

De Engelse multi-instrumentaliste Du Blonde maakt fijn in het gehoor liggende (punk)rock muziek die raakvlakken heeft met alternatieve bands uit de jaren 90 (denk aan Hole,

LUISTERTRIP

DEWOLFF
Muscle Shoals
(Mascot)

De heren van DeWolff hebben iets met studio's. Jarenlang hadden ze in een werfkelder in Utrecht hun eigen Electrosaurus Studio en voor hun vorige plaat trokken ze naar de -met vintage apparatuur volgestouwde- Kerwax studio in Frankrijk. Een droom kwam dit jaar uit toen ze met producer Ben Tanner hun nieuwe plaat opnamen in de legendarische Muscle Shoals studio's in Alabama. Alle muziekgeschiedenis die daar rondhangt past DeWolff natuurlijk als gegoten. Begonnen als psychedelisch rocktrio, hebben ze zich over de jaren knap ontwikkeld richting southern rock met een fikse peut soul en rhythm & blues – op zo'n manier dat het heel authentiek klinkt. Bovendien weten ze heel goed hoe een pakkende song in elkaar zit. Dat hoor je van de energieke opener In Love, via het typisch Southern Out On The Town, het soulvolle Let's Stay Together en het swingende Truce, naar de prachtige afsluiters. Snowbird, dat -typisch DeWolff- begint als een soul ballad, maar uitloopt in een stomende rock song, en het ingetogen Ships In The Night. Muscle Shoals dus. Aretha Franklin nam er op, de Stones, Wilson Pickett, Lynyrd Skynyrd, Leon Russell en de Black Keys. Geweldig dat DeWolff nu ook in dat rijtje staat, met een hele toffe plaat. (Louk Vanderschuren)

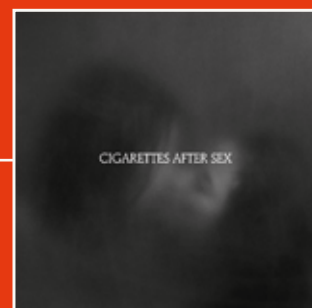
IDLES TANGK

16 februari 2024

Cigarettes After Sex X's

12 juli 2024

Ezra Collective Dance, No One's Watching

27 september 2024

Glassbeams Mahal

22 maart 2024

Veruca Salt). Sniff More Gritty is alweer het vierde album van Du Blonde. De samenwerking met zangeres Skin (Skunk Anansie) in het nummer Next Big Thing is het hoogtepunt van het album en misschien wel de aankondiging dat we hier daadwerkelijk te maken hebben met the next big thing. (Said Ait Abbou)

ELECTRIC EYE

Dyp Tid

Muziek voor ontdekkingsreizigers. Of je nu naar het midden van de aarde wilt, of naar een sterrenstelsel hier ver vandaan: Dyp Tid is de soundtrack om met je mee te dragen. Opener Pendelen Svinger klinkt als een oorsprongsverhaal in Noorse bossen vol vættir en trollen, op Octagon ontvouwt zich laagje voor laagje de ontdekking van een ondergrondse stad. En zo gaat de reis door tijd en ruimte het hele album voort. Dit luister je niet voor het venijn, maar voor verhaalkracht en verwondering. Instrumentaal meesterwerk. (Stef Mul)

GILAD HEKSELMAN

Life, At The Village Vanguard

De registratie van een concert dat gitarist Hekselman begin 2022 gaf in de legendarische New Yorkse jazzclub Village Vanguard. Gesteund door een fantastische backing band bestaande uit pianist Shai Maestro, bassist Larry Grenadier en drummer Eric Harland, toont Gilad hier alle facetten van zijn veelzijdige talent. Hij paart zijn fabelachtige techniek met een helder klankspel en veel expressie. Dat laatste is niet verwonderlijk, gezien het feit dat Hekselman op dat moment net vader was geworden van een prachtige dochter. (Jos van den Berg)

HARUOMI HOSONO 🍷

Hosono House Revisited (Stones Throw Records)

In dit deel van de wereld is alleskunner Haruomi (ook wel Harry) Hosono niet zo bekend als de ons inmiddels ontvallen Ryuichi Sakamoto. En ook laatstgenoemde heeft hier vooral, net als Hosono, naam gemaakt als één van de drie leden van het synth-trio Yellow Magic Orchestra (YMO), waarvan ook Yukihiro Takahasi deel uitmaakte. Ook hij overleed in 2023. Als solo-artiest, producer, zanger, singer-songwriter, filmmuzikmaker en multi-instrumentalist is Hosono, 77 jaar inmiddels, echt een hele grote in Japan. Er is in de Japanse popmuziek geen stijl denkbaar of hij heeft er zich tegenaan bemoeit, altijd met klasse, kwaliteit en inzicht. Nu van de enige nog levende YMO'er een herbewerking van zijn solodebuut uit 1973 op ons wordt losgelaten, is er alle reden tot opveren. Verwacht geen YMO-plaat, dat moest toen nog worden opgericht, al komen er wel voorbodes voorbij. Hosono House Revisited, met de inbreng van o.a. Cornelius, Sam Gendel en John Carroll Kirby, staat vol met mooie intrigerende popliedjes en breekbare folk opgebouwd met subtiele elektronica, akoestische gitaren, fraaie koortjes en Japanse en Engelstalige lyrics. Muziek om rustig bij te worden. Maar ook een beetje verdrietig. (Wim Koevoet)

LUISTERTRIP

DOECHII

Alligator Bites Never Heal (Interscope)

Op de openingstrack klinkt een angstige Doechii: And if I died today I'd die a bastard, TikTok rapper, part-time YouTube actor. Maar nee hoor, deze hiphopartiest uit Tampa is veel meer dan dat. Alleen al in het afgelopen jaar maakte ze haar serieuze acteerdebuut in de film Earth Mama, verscheen ze op het nieuwe album van Tyler, The Creator en bracht ze deze fantastische debuut mixtape uit via Top Dawg Entertainment (waar Kendrick Lamar eerst zat). Alligator Bites Never Heal is innovatief, eerlijk en veelzijdig. Hier en daar klinkt een r&b-achtige banger, maar over het algemeen laat Doechii zien hoe goed ze kan rappen. Innovatieve flows en rijmschema's, opvallende productie, slimme teksten, deze artiest heeft het allemaal. Tracks als HIDE N SEEK doen denken aan Kendrick Lamar, maar op andere momenten grijpt ze terug op 90s boom bap -waar ze op BOOM BAP ook juist de draak mee steekt- of moderne trap met luide 808s. Het is een lesje veelzijdigheid. Een soort statement waarin Doechii laat weten dat ze van alle markten thuis is. De ene keer opschepperig en vol zelfvertrouwen, zoals op NISSAN ALTIMA, de andere keer heel persoonlijk en introspectief, zoals op DENIAL IS A RIVER. Heel vet. Iedere hiphopliefhebber zou deze mixtape moeten checken. (Daan van Eck)

GRAND CRU

OPETH
The Last Will And Testament
(Reigning Phoenix Music)

2LP coloured, 2LP, 2CD, CD

Er werd in de wereld van de progressieve metal flink uitgekeken naar dit album van Opeth en met hele goede redenen: een nieuwe drummer en de terugkeer van de grunts - voor het eerst sinds Watershed (2008). Het is bovendien het eerste volledige conceptalbum sinds Still Life (1999!), met teksten die lezen als een wilsbeschikking. O, en Ian Anderson van

Jethro Tull zou komen buurten. Dit belooft veel goeds, te veel wellicht. We kunnen echter met zekerheid zeggen dat Last Will And Testament alle hype waarmaakt! Drummer Walteri Väyrynen had al een tour meegedraaid, waarop te horen was dat hij een zeer bekwame drummer is. De jazzy, proggy stukken geeft hij een bepaalde flair mee, en de snelle metal stukken lijken hem bijna geen moeite te kosten. Daarnaast zijn de death growls terug en ze zijn net zo goed als ooit tevoren. Het is misschien te horen dat frontman Mikael Åkerfeldt iets ouder is geworden, maar zijn ietwat doorleefde stem draagt alleen maar bij aan de sfeer. Zijn kleurrijke stem, die diepte en verstaanbaarheid bevat, is niet veel terug te horen bij andere vocalisten. The Last Will and Testament is een conceptalbum dat zich afspeelt in een tijd vlak na de Eerste Wereldoorlog. Een patriarch is overleden en maakt in zijn testament bekend wie de erfenis krijgt, maar niet zonder wat twists en geheimen prijs te geven. Het album is flink gelaagd en is een goede samenvatting van het volledige oeuvre van Opeth. Dit is Opeth op hun top en daarmee voldoet de plaat absoluut aan alle hooggespannen verwachtingen. (Willem Sloet)

LINKIN PARK

From Zero

(Warner)

LP Blue, LP Indie Exclusive, CD

Linkin Park start niet from zero, vanaf nul, maar put inspiratie uit de zero's, de periode tussen 2000 en 2010. De eind negentiger jaren opgerichte Amerikaanse groep genoot juist in dat decennium veel populariteit. Ze zijn vaandeldragers van de nu-metal, een stijl die in dat tijdsvlak groot was. De albumtitel is waarschijnlijk ook een knipoog naar de oude bandnaam: Xero. From Zero is de eerste plaat na het overlijden van zanger Chester Bennington in 2017. In 2021 zei bandlid Mike Shinoda er nog niet aan toe te zijn weer samen te spelen. Linkin Park vindt in 2024 wel de moed om een herstart te maken. Op 6 september maakt de band bekend dat Emily Armstrong de nieuwe co-vocaliste is en drummer Colin Brittain de rol van Rob Bourdon overneemt, omdat de laatstgenoemde de band verliet. Ook wordt de nieuwe single The Emptiness Machine voor het eerst live ten gehore gebracht, het nieuwe album en een wereldtournee aangekondigd. Nog dezelfde maand verschijnt een tweede single Heavy Is the Crown, een song die staat als een huis en doet denken aan Linkin Parks eerste hits. Armstrong (bekend van rockgroep Dead Sara) is het eerste vrouwelijke bandlid. Ze neemt veel zangpartijen voor haar rekening en kan ook grunten. Ze heeft een krachtige stem, maar haar zang klinkt soms wat schreeuwerig. Een beetje meer inleven in de teksten kan al helpen. Maar het is zeker geen slecht debuut. Knap is dat het herkenbare bandgeluid in de nieuwe samenstelling herleeft. Linkin Park heeft zichzelf opnieuw uitgevonden. (Rosanne de Boer)

KANE 👍
Re/connect Live
(Sony Music)

Als je er bij was in de Ziggo afgelopen zomer zal je het met me eens zijn: magische avonden vol nostalgische herkenning, kippenvelmomenten van

begin tot eind en een rauwe strot op de terugweg als gevolg van het meezingen. Het is allemaal opnieuw te beleven met de live registratie waar Dinand Woesthoff en Dennis van Leeuwen samen met hun band mee op de proppen komen: Re/Connect Live. Toen Kane zo'n tien jaar geleden besloot er de brui aan te geven, leek dat een heel definitief besluit. Hoe groot was de verrassing toen in 2023 ineens een nieuwe single van Kane uitkwam (What Are You Waiting For), vrijwel gelijktijdig met een vierdelige docu op Videoland over het wel en wee van de band in hun glorie-dagen. Een comeback die begin juni van dit jaar een vervolg kreeg met vijf uitverkochte concerten in de Ziggo Dome. En dat werd een feest van herkenning! Op Re/Connect Live wordt het Kane erfgoed breed uitgestald en het klinkt allemaal als een klok! Het is maar te hopen dat dit alles geen eenmalige ervaring is van een van Nederlands grootste rockbands... (Gert van Engelenburg)

DE KIFT 👍
Niemandsland
(Eigen beheer)

Op goede zaken mag best even gewacht worden. Niemandsland is de opvolger van het vier jaar eerder verschenen Hoogriet. Het nieuwe album van De

Kift valt in eerste instantie vooral op dankzij de prachtige hoes, ditmaal bestaande uit een vernuftig gevouwen collage van oude ansichtkaarten met aan weerszijden bijpassende uitklappende boekjes, op cd in het formaat van een vinyl single. De Kift geeft de oren en ogen de kost en dat is zoals ook muzikaal op Niemandsland hoorbaar een steeds terugkerende zekerheid. Melancholie in tekst en hoekige melodieën, die hun vroege wortels in de punk niet verloochenen. Er werden ditmaal teksten gebruikt van uiteenlopende schrijvers, van Sylvia Plath tot recenter werk en zelfs een eigenhandige bewerking van Johnny Cash zijn Thirteen. Mag de titel dan misschien een onbestemde indruk wekken, De Kift is al jaren een warm thuis voor de zoekende en vragende en dat heeft ondanks de vaak wat zwaarmoedige verhalen een zalvende werking. Met zulke kwaliteiten kan men blind vertrouwen op alles wat de band ons voorschotellet. (Corné Ooijman)

LUISTERTRIP

FATHER JOHN MISTY
Mahashmashana
(PIAS)

Joshua Michael Tillman brengt sinds 2012 zijn zesde, kwalitatief hoogstaande, album uit als Father John Misty. Ook voor 2012 heeft de voormalig drummer van Fleet Foxes een aantal puik EP's en albums uitgebracht onder de naam J. Tillman (zeker de moeite om te ontdekken als je deze nog niet kent). Net als Nick Cave en Bob Dylan is Father John Misty een meester in het vertellen van beeldende verhalen. Het is dan ook zeer aan te raden om zo nu en dan de songteksten erbij te pakken en weg te dromen in de verhaallijnen van onze Vader. Luister bijvoorbeeld naar het geweldige I Guess Time Just Makes A Fool Of Us All. Mahashmashana (Sanskriet voor grote crematiegrond) is rijkelijk gearrangeerd. Subtiel gebruik van strijkers wordt afgewisseld met fijnzinnige blaaspartijen. Het nummer Mental Health is zowel tekstueel als muzikaal een nummer dat indruk maakt. In interviews is Father John Misty open en eerlijk over zijn eigen psychische kwetsbaarheid. Eigenlijk maakt het hele album indruk. Persoonlijke favoriet van het album is het uptempo nummer She Cleans Up. Probeer na het zien van de clip maar eens om niet je beste dansmoves voor de spiegel te gaan oefenen. Op de valreep een album voor de jaarlíjstjes! (Said Ait Abbou)

[PIAS] 2024 HIGHLIGHTS

néomí

somebody's daughter

3 mei 2024

Angus & Julia Stone

Cape Forestier

10 mei 2024

J. Bernardt

Contigo

17 mei 2024

EELS TIME!

Eels

EELS TIME!

7 juni 2024

Nick Cave & The Bad Seeds

Wild God

30 augustus 2024

Joan As Police Woman

Lemons, Limes and Orchids

20 september 2024

SOPHIE

SOPHIE

27 september 2024

Warhaus

Karaoke Moon

22 november 2024

KLONE 👍
The Unseen
(Pelagic)

Een enkele keer donder je van verbazing van je stoel bij het horen van een stem of een ander instrument. Mij gebeurde dat vijf jaar geleden bij kennismaking met Klone,

een progrock-band uit Frankrijk. Hun zesde album *Le Grand Voyage* trof me als een bliksemschicht en dan vooral vanwege de indrukwekkende stem van Yann Ligner. Ik dook in de geschiedenis die terugvoert naar 2003 (debuutalbum *Duplicate*) en liet niet meer los. De adoratie gaat inmiddels kilometers verder dan de prachtstem, want ook melodieuze torent Klone boven vele gemiddelde genregenoten uit. Zo ook op het nieuwe album *The Unseen* waarop alle nummers, ja álle, je meezuigen in de melodie, in de zachte opbouw, in de afwisseling met ingetogen geweld en in de kracht om ruim 42 minuten vast te zitten aan iets wonderschoons. Iets wat relatief onbekend is en waar, zeker de genreliefhebbers, zich stevig in zouden willen vastbijten. Begin bij *The Unseen* en werk terug naar 2003. Het is allemaal in één woord geweldig! (Hans van der Maas)

RENATA LOUISA 👍
Mother
(Polymoon)

Belgische Renata Louisa heet eigenlijk Hanne Peetermans en kwamen we tegen in de Belgische ska-scene, maar als Renata Louisa slaat ze een andere weg in. Het

pseudoniem komt van haar eigen, inmiddels overleden moeder, die haar als een van haar twee moeders opvoedde. *Mother* is dan ook vooral een manier om om te gaan met de tegenstrijdige gevoelens die het verdriet van haar verlies en het geluk van zelf moeder worden met zich meebrengen. Haar zuivere, heldere stem geeft iets lichts aan de diepgaande liedjes, ook een tegenstrijdigheid die nog eens herhaald wordt door een akoestisch intro van bijvoorbeeld opener *Day By Day* langzaam over te laten gaan in een zeer prettige, zonnig aandoende, groove. Sowieso zijn de arrangementen prachtig voorzien van de nodige accenten als steelgitaar en achtergrondkoortjes. Met in het achterhoofd dat de plaat nagenoeg live is opgenomen, helemaal een prestatie. Helaas slechts een mini-album met 6 nummers, hoewel ons dat wel reikhalzend doet uitkijken naar het vervolg. (Jurgen Vreugdenhil)

LUCKY LOVE 👍
I Don't Care If It Burns
(PIAS)

Meeslepende composities, betoverende poporkestraties en intrigerende teksten zijn de ingrediënten van het debuutalbum van Lucky Love. Lucky Love (de echte

LUISTERTRIP

OUT OF/INTO
Motion I
(Blue Note)

Veel supergroepen komen en gaan zonder indruk te maken. Motion I van *Out Of/Into* is de uitzondering op die regel. Dit collectief stond voorheen bekend als *The Blue Note Quintet*, opgericht ter ere van het 85-jarig jubileum van Blue Note Records, met pianist Gerald Clayton, altsaxofonist Immanuel Wilkins, vibrafonist Joel Ross, drummer Kendrick Scott en bassist Matt Brewer, en laat direct vanaf het openingsnummer *Ofafrii* horen wat ze in hun mars hebben. Weliswaar is dit hun eerste album, maar ze hebben inmiddels al aardig wat concerten gespeeld en dat is goed te horen in het hechte samenspel. Wilkins, Clayton en Ross soleren beurtelings op grote hoogte, terwijl het kwintet een hecht en harmonieus geluid weet te behouden dat bijna betoverend is, bijeengehouden door de solide ritme-tandem van Scott en Brewer. Deze groep belichaamt alles waar Blue Note voor staat en levert hier met veel vuurwerk een vijfsterren album af. (Jos van den Berg)

BODY COUNT

Merciless

(Century Media)

LP coloured, LP, 2CD, CD

Ruim 30 jaar zijn verstreken sinds Ice-T het tijd vond voor een zijproject, met meer een rol als frontman dan als solo rapper. De aandacht werd samen met gitarist Ernie C verlegd naar heavy metal. In 1992 werden controverses door het uitbrengen van het nummer Copkiller niet uit de weg gegaan. Nu loopt het richting het einde van het jaar en is het tijd voor een nieuw album. Niet direct een plaat die je

opzet tijdens het kerstdiner bij je schoonfamilie. Body Count heeft nooit bekend gestaan om verfijnde teksten en nu is dit niet anders. Volle bak in your face metalrap. Wat stijl betreft sluit Merciless naadloos aan bij vorige releases. Liefhebbers zullen dus niet teleurgesteld worden. Het is rauw, dreigend maar bovenal klinkt het strak. Hulp is ingeroepen van onder andere Max Cavalera en als surprise komt een cover van Pink Floyd voorbij. Rapper, frontman en acteur; hoewel Ice-T al van zijn pensioen zou mogen genieten, laten hij en zijn band eens te meer horen dat ze nog steeds meetellen. (Willem de Man)

An advertisement for 'The Ultimate Collections' featuring a collage of music releases. The releases include: 'Elvis Presley', 'Nina Simone', 'Acda en Munnik', '50 Years of Hip Hop', 'Bill Withers', 'Toto', and 'Earth Wind & Fire'. The covers are arranged in a circular pattern around several vinyl records. At the bottom, the text reads: 'THE ULTIMATE COLLECTIONS' in large white letters, followed by 'Legendarische klassiekers, nu extra scherp geprijsd' in smaller white letters.

naam van deze Fransman is Luc Bruyère) zingt, maar daarnaast is hij ook acteur en danser. En de creativiteit spat dan ook van de nummers op het album *I Don't Care If It Burns*. Met zijn bedwelmende stem weet hij de 13 nummers van de plaat zo te brengen, dat deze onmiddellijk in je hoofd binnendringen. En hoewel de teksten over verloren liefdes en zelfacceptatie gaan, staat het grootste deel van het album vol vrolijke klanken, zoals te horen is op *Happier On My Own*. *Lucky Love* trad dit jaar op tijdens de openingsceremonie van de Paralympische Spelen. Met een indrukwekkend optreden, betoverde hij het publiek met een live versie van zijn nummer *Masculinity*. De uitvoering van dit nummer is zowel tekstueel als muzikaal een hoogtepunt op de plaat. Geen Freddie Mercury, maar wel een veelzijdige en creatieve artiest met een weergaloos debuut. (Cornelis J. Groot)

MASSIVE WAGONS 👍

Earths To Grace (V2/Earache)

De Engelse hardrockband Massive Wagons maakt muziek, hevig geïnspireerd op Airborne. Het zevende album *Earth To Grace* brengt een stevig portie gitaargeweld en beukende drums. Het geluid van de excentrieke zanger Baz Mills steekt daar soms zelfs een beetje magertjes tegen af (met uitzondering van *Whatever Makes You Happy*). De teksten zijn maatschappelijk geëngageerd, maar soms ook met een humoristisch bedoelde inslag, wat afleidt van de stevig gespeelde rock. De bijdrage van producer Matt O'Grady (Architects, Don Broco) heeft de plaat muzikaal de goede richting ingestuurd. De stevige opener *Sleep Forever* opent het bal, *Rabbit Hole* sluit ook weer keihard rockend af. Daartussen een diversiteit aan gitaar en drums bepalende nummers, laverend tussen stevige ballads en fijne hardrock. Gewoon een meer dan degelijk hardrock album dat *Earth To Grace*. (Cornelis J. Groot)

SAM NEWBOULD

Homing

Sam Newbould is een in het Engelse Yorkshire geboren en opgegroeide maar in Amsterdam woonachtige saxofonist en componist die met *Homing* zijn derde album aflevert. Inspiratie voor de cd vond Newbould bij een Poolse postduif die hij verzorgde. Het album werd opgenomen in de bekende Wisseloord Studio met een internationaal kwintet en onze landgenoot Jort Terwijn op bas. Om een indruk te krijgen van het gebodene zijn ballad *Anglesey* en het swingende titelstuk aan te bevelen. (Joop van Rossem)

CLÉMENT NOURRY

Amor

Intrigeren de Hermanos Gutierrez je, maar pakt hun muziek je niet? Dan is dit mogelijk de instrumentale gitaarmuziek voor jou, voor eenieder die z'n Westerns het liefst

LUISTERTRIP

JEFF PARKER ETA IVTET

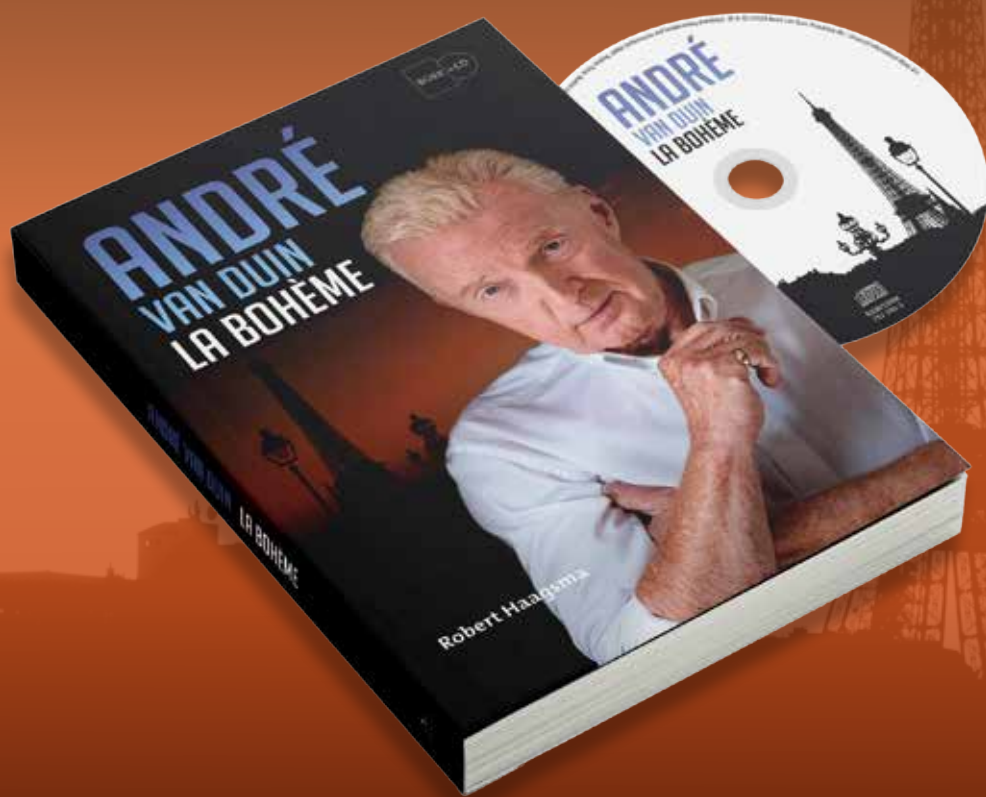
The Way Out Of Easy

(V2/International Anthem)

O, het rauwe, nietsontziende van 2 januari. Van oude mensen, de dingen, die voorbijgaan of gewoon koppig hetzelfde blijven. Toen gitarist Jeff Parker (ook bekend van postrockgroep Tortoise) en zijn band op 2 januari 2023 het podium van de Enfield Tennis Academy betraden voor één van hun wekelijkse concerten aldaar, wist nog niemand dat de tent in Los Angeles het volgende kalenderjaar niet zou gaan halen. Des te fortuinlijker is het dat deze live-show bewaard is gebleven. Het kwartet (Josh Johnson op altsax, Anna Butters op bas, Jay Bellerose op drums) schotelt de luisteraar vier lange stukken voor van elk zo'n twintig minuten. Na het wat lomp startende *Freakadelic* gaat het naar het mooi zwierige *Late Autumn*, wat bijna klinkt als een echo naar de nederige composities op Parkers solo-album *Forfolks*. Zijn band helpt hem het nummer uit te bouwen naar een gelaagde, vierdimensionale constructie. *Easy Way Out* is een licht psychedelisch nummer waarop de bas wiegt en de drums graven, als een archeoloog op zoek naar een eeuwenoude vondst. Afsluiten doet de groep met de verrassende dub van *Chrome Dome*, waarop Johnson nog even goed los mag gaan. Een zalige momentopname van de juiste groep op de juiste plek in het juiste moment, en dan die ene noot - was dat niet waar jazz in wezen om draait? (Max Majorana)

ANDRÉ

VAN DUIN LA BOHÈME

ANDRÉ'S PRACHTIGE NIEUWE ALBUM MET 13 HERTALINGEN VAN CHARLES AZNAVOUR
INCLUSIEF DE SINGLE 'IK WAS AMPER 16 JAAR' EN EEN DUET MET BOUDEWIJN DE GROOT
NU VERKRIJGBAAR ALS CD+BOEK

revisionistisch en experimenteel kijkt. Gitaren die je in de woestijnen van Corbucci's Django of Jodorowsky's El Topo hoort echoën. Van het slibberende Serpent tot de smachtende titelzong. Fumée du crépuscule beklijft als een spannende treinroof, Salinas Grande is hoopvol doch verraderlijk als goudkoorts. Een dromerige tip! (Stef Mul)

OCEAN GROVE Oddworld

Nu metal leek dood en begraven, maar de afgelopen jaren zwalken er weer steeds vaker driekwartsbroeken, baseball caps en Microphone Fiends rond in het metallandschap. Zo ook Down Under, waar Ocean Grove al enige tijd loodzware party-punk met een industrieel randje maakt. Op ODDWORLD klinken de riffs massief -soms tot het overgeproduceerde af- en de refreintjes massaal. Natuurlijk moet er soms gerapt worden, evenals een goede zwieper aan de draaitafels. De langverwachte terugkeer van Linkin Park is natuurlijk de kers op de taart voor fans, maar Ocean Grove is meer dan degelijk deeg. (Stef Mul)

PIZZA HOTLINE & JAGEX AUDIO TEAM RuneScape: Old School Runebreaks

Pizza Hotline is een producer uit Londen die drum-'n-bass en jungle maakt, maar met een gezond videogame-smaakje uit het oude Nintendo 64 en PS1 tijdperk. Laat dit nu het perfecte recept zijn voor een Drum-'n-bass RuneScape-remix album, waarbij nummers uit de originele RuneScape game worden omgetoverd tot chillie RuneScape breakbeats. Apex Twin invloeden zijn terug te horen op dit album, met name op Autumn Voyage. Dit album is dan ook perfect voor fans van Apex Twin, breakbeats, RuneScape, of voor iedereen die houdt van een creatieve mix van nostalgie en moderne elektronische muziek. (Lotte Hurkens)

SASHA Da Vinci Genius (NEWS)

Sasha is een van de Grote Meesters uit de housewereld, in een illustrer rijtje met 90s/00s generatiegenoten zoals John Digweed, Nick Warren en Hernan Cattaneo. De man rockt en pompt nog steeds clubs en festivals (@Loveland ftw :) maar voor dit album keert ie terug naar NightTimeStories - oftewel het zusterlabel van LateNightTales, opgericht voor gloednieuwe originele releases - en schreef hij de score bij de reizende expositie Da Vinci Genius. Waar deze expositie de kunst van de grote Leonardo herinterpreteert met digitale elementen, herinterpreteert Sasha hierbij klassieke muziek en instrumenten met zijn elektronische geluidslandschappen. Dat ademt Nils Frahm, Jon Hopkins, Steve Reich, Hans Zimmer en zelfs wat

Vangelis en Jean-Michel Jarre. Maar dan met een groezelige, vreemde bite waarmee hij zichzelf naar binnen katapulteert in een heel nieuw genre in Triple A stijl. Dikke WOW!! De score staat op zichzelf zonder de bijbehorende expositie en ik voorspel u dat dit album voor Sasha een cruciale stap kan zijn richting het scoren van iets groters. Ga dit luisteren! (Frank Renooij)

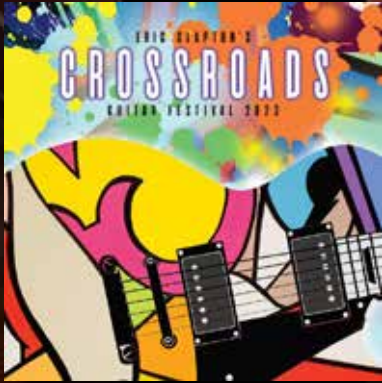
THE SHELLS The Shells (Eigen beheer)

In de muziekhistorie zijn er nogal wat bands die The Shells heten, maar deze hier komen voort uit de band MILO en vinden hun oorsprong in Zwolle. Felle, energieke pop, met lekker stevig gitaarwerk, in de beste traditie die ooit begon bij Big Star en via Supergrass in Overijssel belandde. Gas teruggenomen wordt er in een nummer als Let's Not Pretend, waarin meer wordt teruggegrepen op de beste Beatles traditie, inclusief een overwachte sound eruptie middenin. Een uitstekend debuut, waaruit maar weer eens blijkt dat popmuziek zoals het in de 60's en 70's werd gedefinieerd nog steeds springlevend is. (Jurgen Vreugdenhil)

SIR Heavy (TDE Entertainment)

SiR, geboren als Sir Darryl Farris, is een Amerikaanse R&B-zanger en songwriter uit Inglewood, Californië. Hij komt uit een muzikale familie; zijn moeder, Jackie Gouché, is een bekende gospelzangeres en songwriter, en zijn broers, D Smoke en Davion Farris, zijn ook succesvolle muzikanten. D Smoke won zelfs het eerste seizoen van de Netflix-serie Rhythm + Flow. SiR heeft een graad in audio-engineering, wat hem helpt bij het produceren van zijn eigen muziek. Zijn vierde studioalbum, Heavy, werd uitgebracht op 22 maart 2024 door Top Dawg Entertainment. Het album bevat samenwerkingen met artiesten zoals Isaiah Rashad, Ty Dolla \$ign, Anderson .Paak, Ab-Soul en Scribz Riley. Ook werkt SiR regelmatig samen met zijn familie. Hij heeft nummers geschreven en geproduceerd met zijn broers, en zijn moeder heeft bijgedragen aan achtergrondzang op enkele van zijn tracks. Naast zijn muzikale carrière is SiR een fervent beoefenaar van yoga, wat hij gebruikt om te ontspannen en inspiratie op te doen voor zijn muziek. Met een mix van R&B en neo-soul, verkent SiR persoonlijke thema's zoals verslaving, depressie en herstel. De titel verklapt het misschien al, maar Heavy blinkt uit in emotionele diepgang en muzikale veelzijdigheid. Zware kost die uitermate lekker in het gehoor ligt. (Bart Coumans)

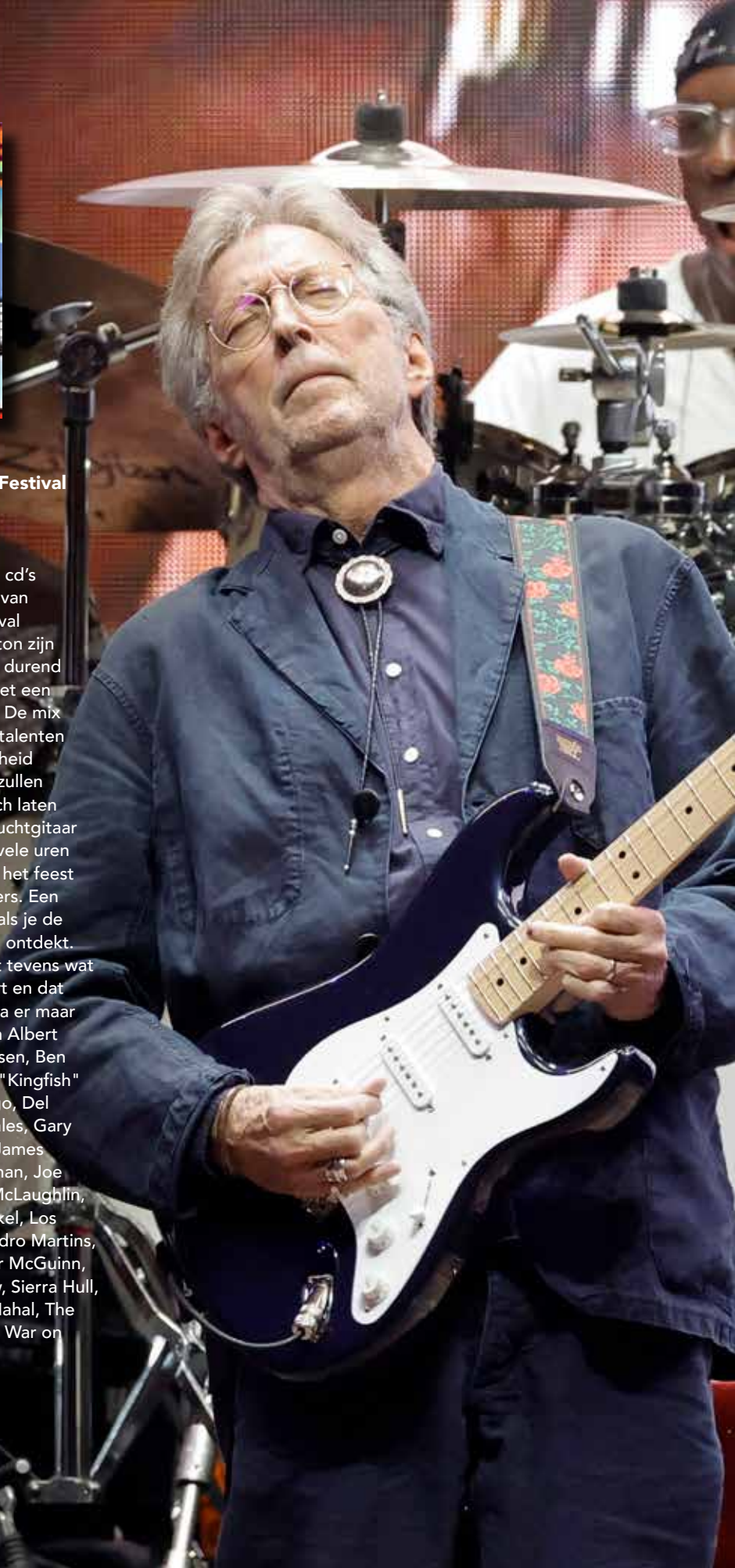
ERIC CLAPTON

Eric Clapton's Crossroads Guitar Festival 2023

(Warner)

6LP, 6CD, 2DVD

Een prachtpakket van maar liefst zes cd's of zes LP's vormt samen een verslag van het zevende Crossroads Guitar Festival (september 2023) waaraan Eric Clapton zijn naam heeft verbonden. Een 2 dagen durend uitverkocht festival in Los Angeles met een slordige 40.000 mensen aan publiek. De mix van oudgedienden en hedendaagse talenten betekent ook een grote verscheidenheid aan muziekstijlen. Gitaarliefebbers zullen wederom kunnen watertanden en zich laten inspireren. Wil je alleen luisteren of luchtgitaar spelen, dan kun je je opmaken voor vele uren luisterplezier. Plezierig ook vanwege het feest der herkenning omtrent de vele covers. Een tracklist waar je u tegen zegt, zeker als je de bijzondere combinaties van artiesten ontdekt. Veel eerlijker kan het niet; je ontdekt tevens wat iemand echt op het podium presteert en dat verschilt -logischerwijs- behoorlijk. Ga er maar eens lekker voor zitten en geniet van Albert Lee, Andy Fairweather Low, Ariel Posen, Ben Haggard, Bradley Walker, Cristone "Kingfish" Ingram, Citizen Cope, Daniel Santiago, Del McCoury Band, Eric Clapton, Eric Gales, Gary Clark Jr., Gustavo Santaolalla, HER, James Bullard, Jerry Douglas, Jimmie Vaughan, Joe Bonamassa, John Mayer Trio, John McLaughlin, Judith Hill, Keb' Mo', Kurt Rosenwinkel, Los Lobos, Marcus King, Molly Tuttle, Pedro Martins, Peter Asher, Robert Randolph, Roger McGuinn, Samantha Fish, Santana, Sheryl Crow, Sierra Hull, Sonny Landreth, Stephen Stills, Taj Mahal, The Bros. Landreth, The Wallflowers, The War on Drugs en ZZ Top. (Wim Velderman)

SOAP&SKIN

Torso
(PIAS)

Het was de afgelopen jaren helaas angstvallig stil rond Soap&Skin. Het alter ego van de Oostenrijkse muzikante Anja Plaschg maakte 15 jaar geleden een onuitwisbare indruk met het gitzwarte maar echt wonderschone Lovetune For Vacuum. Je moest tegen een stootje kunnen om van het album te kunnen houden, maar de liefde voor Lovetune For Vacuum was vervolgens wel onvoorwaardelijk. Met TORSO, het vierde album van Soap&Skin, laat Anja Plaschg na zes jaar stilte weer van zich horen. Het is een album dat volledig is gevuld met songs van anderen, maar het is zeker geen standaard tussendoortje met covers. De Oostenrijkse muzikante vertolkt songs van onder andere David Bowie, Tom Waits, The Velvet Underground, Sufjan Stevens en Lana Del Rey. Op TORSO hoor je vooral de stem van Anja Plaschg, haar pianospel en de zeer sfeervolle orkestraties van een klassiek ensemble. Ook TORSO is een behoorlijk donker en melancholisch album, maar het is wederom prachtig. (Erwin Zijleman)

SPINVIS

Lutke Krub En Zeven Kerstliedjes
(Excelsior)

Herinnert u zich nog de debuutplaat van Spinvis: Spinvis, het album uit 2002 met voorop een cassettebandje dat ogenschijnlijk zijn beste tijd heeft gehad? De thuis in elkaar geknutselde lo-fi plaat van Erik de Jong groeide uit tot een cult album, waarna er een liveband werd gevormd zodat iedereen de nieuwbakken artiest in volle glorie zou kunnen bewonderen... En glorie zou Spinvis over zich afroepen met tal van muzikale, talige en poëtische albums, die regelmatig zouden verschijnen. Veelal gestoken in een fraaie outfit zoals ook Roos Rebergen, de Kift en The Bullfight plegen te doen. Ook voor Spinvis' kerstplaat mag de opmaak er weer zijn; (strip)tekenaar Hanco Kolk met wie hij in 2011 al aan de lp Tot Ziens, Justine Keller samenwerkte, vervaardigde ditmaal 17 kleurrijke iconen. Maar het is ook genieten geblazen met de muziek. Geniet van: Drie Mannen, De Laatste Kerstboom, Alles Is Waar. Of van: Zonder Naam, een lied dat inpasbaar is bij de vele oorlogen die de aarde teisteren. En op Onverwacht Is Een Kaars Voor Jou horen we vocaal heel verrassend celliste Saartje Van Camp, ontroerend! Op de tweede geluidsdrager van dit album leest Spinvis verhalen voor, die passen bij de iconen van Hanco. Verhalen, die we ook tegenkomen in het boek Lutke Krub Een Kerstverhaal waar deze groot afgebeeld staan. Met de Lutke Krub-cyclus heeft Spinvis weer iets schitterends aan zijn oeuvre toegevoegd. Werk van een kunstenaar, die ons blijft verrassen! (Koois Schulte)

LUISTERTRIP

ROGÉ
Curyman II
(Diamond West)

De Braziliaanse singer-songwriter verraste vorig jaar met Curyman, en bleek genoeg inspiratie en materiaal te hebben om dat nog eens te herhalen. Opgenomen met dezelfde ploeg, dus weer onder leiding van producer Thomas "TNT" Brenneck, die we kennen van The Daptones, maar inmiddels met zijn Diamond West label de soul van over de hele wereld haalt. De arrangementen zijn weer van Braziliaanse legende Arthur Verocai, en op de gastenlijst herkennen we diverse leden van The Daptones, oude bandleiden van Sergio Mendes, en cult favorieten Seu Jorge en Roger Manning, die laatste uit de band van Beck. Brenneck zou zichzelf niet zijn, als er aan de productie een prettig authentieke, bijna nostalgische sfeer wordt meegegeven, waardoor de luisteraar zich moeiteloos laat meevoeren naar ouderwets zwoele zomeravonden in de oude buurten van Sao Paulo of Rio de Janeiro. Het overwegend originele materiaal is aangevuld met twee covers uit de kokers van, respectievelijk, gerenommeerde Brazilianen Dorival Caymmi en Caetano Veloso, en het naadloos inpassen van die twee geeft wel aan hoe sterk het materiaal is. Een vervolg op een succes LP is niet altijd een goed idee, maar Curyman II is het springlevende bewijs dat het bepaald geen wet in steen gebeiteld is. (Jurgen Vreugdenhil)

THE NATIONAL

Rome

(4AD)

2LP Coloured, 2LP, 2CD

Na tien reguliere studioalbums vond de erudiete frontman Matt Berninger c.s. het blijkbaar tijd voor een heus live album. De indierockers van The National kozen hiervoor als plaats delict de stad Rome. De band rond Matt Berninger -die overigens last heeft van podiumangst- maakte deze opname op 3 juni in het Auditorium Parco Della Musica Ennio Morricone. Het resultaat is een dubbelelpee die maar liefst 21 tracks telt. Na de integrale live registratie Live In Brussels uit 2018 van hun album The Boxer is er nu dus Tropic Morning News (Live In Rome). Bijna een derde van het album wordt gevuld met materiaal dat van The National's

doorbraakalbum High Violet uit 2010 komt, een plaat die de band uit New York nog steeds tot een hoogtepunt uit haar oeuvre mag rekenen. Verder zijn de albums First Two Pages Of Frankenstein en het wat minder recente Trouble Will Find Me uit 2013 de hofleverancier van dit Romeinse tweeluik. Een nummer als The System Only Dreams In Total Darkness, waarvan de albumversie ingetogen en donker is door de hypnotiserende stem van Berninger, krijgt live een rauw en getergd randje met stuwende drum -en gitaarpartijen. Grazie, hoor je Berninger roepen tijdens de eerste tonen van Bloodbuzz Ohio, we zijn tenslotte in Italië! De vraag die bij een concertopname opborrelt, die overigens in dit geval absoluut kwalitatief overeind blijft, is altijd dezelfde: staat het album op zichzelf als een artistiek vastgelegd moment in de tijd of had je erbij moeten zijn om dit, ook achteraf, te kunnen waarderen? Of Tropic Morning News dus dezelfde eeuwigheidswaarde heeft als At Fillmore East van de The Allman Brothers Band of en het onvolprezen At Folsom Prison van Johnny Cash uit 1968, zal de tijd leren. Maar dat dit album onder de kerstboom goed te combineren valt met een onvervalste panettone en een goed glas prosecco, is zeker! (Jeroën van der Vring)

COLIN STETSON
Uzumaki (Anime Series Original Soundtrack)
(Milan)

Colin Stetson is een van de belangrijkste soundtrack-componisten van deze tijd. Door zijn unieke samensmelting van avant-garde jazz, modern klassiek

en dark ambient kruipen films als Hereditary volledig onder je huid. Logisch dat hij voor de anime Uzumaki werd gevraagd. Gebaseerd op de manga van Junji Ito, zie je daarin hoe een Japans dorp langzaam in de ban raakt van een spiraal. Stetson heeft duidelijk nagedacht over de beste manier waarop hij dit concept naar muziek kon vertalen. Doordat hij de circulaire ademhalingstechniek op zijn saxofoonspel toepast, creëert hij diepe, onafgebroken tonen. Hierover legt hij lagen van industriële elektronica en onheilspellende violen en cello's. Je zakt zo steeds dieper weg in een ware nachtmerrie. Hoewel de serie tegenviel, hebben lezers van de manga nu eindelijk de ideale achtergrondmuziek. Zo is de cirkel rond. (Laurence Tanamal)

TOTAL TOMMY
Bruises
(PIAS)

Wat een lekkere plaat is dit! De bio sluit af met het woord Aliveness, en dat dekt de lading precies. Total Tommy, de bandnaam van Jess Holt uit Melbourne (onlangs verhuisd

naar Sydney), trakteert ons met haar debuutalbum Bruises op twaalf korte nummers over twee jaar in haar leven, maar daarmee eigenlijk over het leven zelf. Dat leven gaat niet altijd over rozen. Soms avontuurlijk en vol nieuwe ontdekkingen. Soms bloedsaai. Soms de held, dan weer de sukkel. Het is van alles wat. Het kan zomaar zijn dat het volgende liefdesverdriet alweer op de stoep staat terwijl het vorige net de deur uitloopt. Deze plaat, over het ontvangen en uitdelen van blauwe plekken, uitgevoerd in aanstekelijke, goudeerlijke indie-bedroom rock, geeft je het gevoel dat je niet alleen bent. Dat je uiteindelijk, ondanks alles, getransformeerd aankomt op een betere plek, ongeacht welke moeilijkheden je onderweg tegenkomt. Er is hoop, omdat je leeft. Total Tommy's Bruises: voor mij de perfecte afsluiter van 2024. (Marcel van Vliet)

VARIOUS
American Psycho

Sumerian Records is natuurlijk vooral bekend voor hun zware metalen (Between the Buried and Me, Animals As Leaders en kortstondig zelfs The Smashing Pumpkins), maar brengt

sinds kort ook op papier duistere verhalen uit. Zo ging de nieuwste The Offspring gepaard met een eigen graphic novel en bewandelen ze de weg nu andersom: voor hun American Psycho comics hebben ze een heuse Soundtrack laten maken. Je hoort niemand minder dan Puscifer (Maynard James Keenan, frontman van Tool), Carpenter Brut met Kristoffer Rygg (zanger van Ulver) en een glamrock versie van Pat Benatar's Love Is A Battlefield. Niet zomaar een soundtrackje, dus! (Stef Mul)

LUISTERTRIP

WARHAUS
Karaoke Moon
(PIAS)

Karaoke Moon is het vierde album van de band rondom Maarten Devoldere, met in de gelederen wederom zijn mede-bandleiden van Balthazar (die veel optraden met onze eigen Eefje de Visser in de omgeving van Gent en Kortrijk). Het liedje Control werd al gebruikt in de populaire tv-serie Red Light en ook op dit album zou er van alles geschikt kunnen zijn voor filmisch gebruik (zoals bijvoorbeeld Hands of a Clock, dat zomaar in Breaking Bad had gepast). De altijd bijzonder intense stem van Devoldere doet denken aan Leonard Cohen, Nick Cave en Lou Reed door elkaar en de steeds opnieuw spannende muzikale begeleiding, repeterende beats en lome baslijnen, maken het album een absoluut genot voor je oren. Luister maar eens naar opener Where The Names Are Real, Zero One Code en het instrumentale en prachtig gearrangeerde Jacky N. The Winning Numbers wordt eigenlijk niet eens meer gezongen, maar opgelezen en eerlijk is eerlijk: met zo'n prachtige stem komt hij er glansrijk mee weg. Voorwaar een schitterend herfstalbum, dat ook moeiteloos nog de hele winter mee kan. (Jasper Koot)

LUISTERTRIP

KANYE WEST & TY DOLLA \$IGN

Vultures I (YZY)

Dat rapper Ye, voormalig bekend als Kanye West, al over zijn creatieve piek heen zou zijn leek eigenlijk wel een gegeven. Na veel controverses en een langdurige afwezigheid uit de media leek het er lange tijd op dat een nieuw project er voorlopig niet in zou zitten. Tot er plotseling geruchten opdoken dat hij samen met collega Ty Dolla Sign de halve wereld overtrok om samen aan een nieuw album te werken, van Italië tot Saudi Arabië. Een aantal luistersessies en meerdere uitgestelde release dates later weet Ye vriend en vijand wederom te verrassen met Vultures 1. Want hoewel Vultures 1 een niet uitermate verfijnd album is, waarin minder aandacht voor detail is en meer in grote lijnen wordt gedacht, weet de rapper toch te laten zien dat hij niet klein te krijgen is. Het levert zijn eerste nummer 1 hit in jaren op met CARNIVAL en zit bomvol creatieve samenwerkingen met diverse populaire artiesten uit het genre. Want hoewel de tracklist dan enigszins rommelig is en Ye zeker niet altijd zijn beste teksten schrijft op dit album zit het wel vol boeiende producties. Van klassieke soul sample flips tot ruige en industriële trapbeats, er is voor iedereen hiphop/YE-fan wel iets aanwezig. Zo is het dan bij lange na niet zijn beste werk tot nu toe en zijn er zeker genoeg punten van kritiek, toch lijkt dit collab-album nu al niet meer weg te denken uit de discografie van beide artiesten. (Ruben de Melker)

VARIOUS Jazz Is Dead 021

Jazz Is Dead is een label/project van Adrian Younge (producer) en Ali Shaheed Muhammad (DJ en rapper). Het project Jazz Is Dead manifesteert zich in allerlei vormen van jazz, waarbij samengewerkt wordt met een scala aan artiesten. Het resultaat van Jazz Is Dead 021 is een compilatie van prettig in het gehoor liggende jazzmuziek, waarbij hiphop beats en breaks als basis fungeren. Artiesten met Afrikaanse (Ebo Taylor) en Braziliaanse (Dom Salvador) wortels kleuren de nummers in met een grote diversiteit aan instrumenten. Jazz is op dit album springlevend! (Cornelis J. Groot)

WALLICE The Jester

De 26-jarige Wallice Hana Watanabe komt na een reeks EP's nu dan daadwerkelijk met haar debuutalbum Jester op de proppen. Wallice benoemt Weezer en MGMT als grootste inspiratiebronnen. Die invloeden lijken enigszins hoorbaar in de wat meer uptempo nummers, maar je hoort vooral dat Wallice erin slaagt om een eigen geluid neer te zetten. De scherpere randjes maken dat alle 14 nummers een eigen smoel krijgen en het album aangenaam gevarieerd en avontuurlijk geworden is. Luister maar naar die perfecte opbouw in het gebruik van toetsen, percussie en saxofoon op Heaven Has To Happen. Jester is een prima debuutalbum geworden dat geen moment verveelt. (Said Ait Abbou)

LS-5000K

Platenspeler met ingebouwde versterker en Bluetooth® plus 2 externe speakers

Lenco

LBT-188WA

Platenspeler met Bluetooth® transmissie, donkerbruin

Jouw moment met Lenco

Verkrijgbaar bij platomania.nl

LUCINDA WILLIAMS
Sings The Beatles At Abbey Road
(Highway 20 Records)
LP, CD

Hoewel we misschien dachten dat na het uitkomen van het vol met eigen nieuwe songs gevulde *Stories From A Rock 'n Roll Heart* vorig jaar de serie van tribute albums was afgesloten, blijkt niets minder waar. Met albums gewijd aan onder andere Bob Dylan, The Rolling Stones en Tom Petty had Williams de lat al hoog gelegd, en gezien het artistieke resultaat van die albums durfde ze zich ook wel te wagen aan The Beatles. Gelijk valt op dat ze ook geen grenzen trekt bij songs die wellicht iets dichter bij haar van huis uit roots georiënteerde sound liggen, maar zich een bloemlezing uit het hele oeuvre van de fab four heeft eigen gemaakt. Opener *Don't Let Me Down* herbergt een wanhoop die ook regelmatig in Williams' eigen werk terugkomt, maar een typisch Beatles pop nummer als *Can't Buy Me Love*, blijkt ook met een op de Texaanse leest geschroeid gitaarwerk prima overeind te blijven staan. *Let It Be* blijft het dichtst bij het origineel, hoewel goed beschouwd de piano is vervangen door een gitaar. Een stevig *Yer Blues*, een spannend *While My Guitar Gently Weeps*, de hand wordt nergens voor omgedraaid. Net als bij vorige tributes waagt Williams zich hier aan materiaal wat in de originele staat nauwelijks te overtreffen is, maar haar durf, zelfvertrouwen en integriteit maakt ook dit eerbetoon tot één die ook voor die-hard fans van het origineel niet te missen is. (Jurgen Vreugdenhil)

ELTON JOHN

**ELTON JOHN'S CLASSIC ALBUMS AVAILABLE
ON COLOURED VINYL**

ZA 28 DEC
**NEW COOL
COLLECTIVE**

ZA 4 JAN
DEWOLFF

DI 7 JAN
BERTOLF

DO 9 JAN
PAGANFEST
ALESTORM + ENSIFERUM + TYR
+ HEIDEVOLK + ELVENKING

ZO 26 JAN
MARIA MENA

MA 27 JAN
CHUCK RAGAN

WO 29 JAN
BASSEKOU KOUYATÉ

ZA 1 FEB
MELL VF

WO 5 FEB
JONTAVIOUS WILLIS

DO 6 FEB
HIGH VIS

DO 6 FEB
JOSHUA HYSLOP

VR 14 FEB
DUKE GARWOOD

ZA 15 FEB
JJ GREY & MOFRO

ZA 15 FEB
MOGWAI

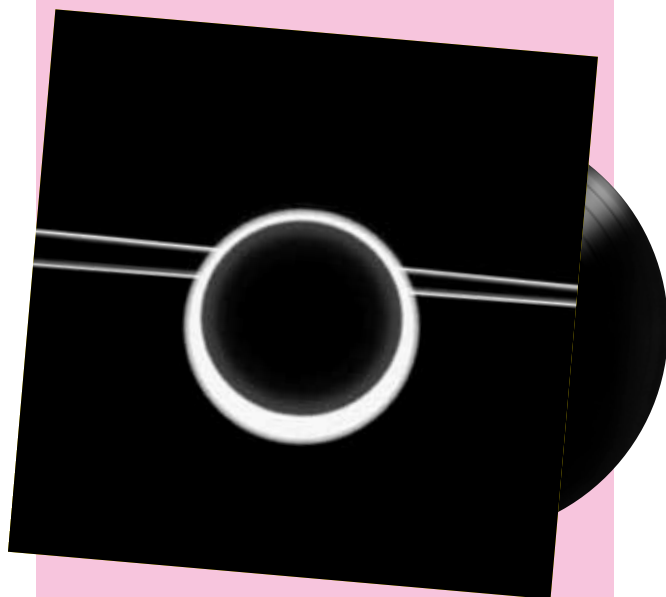
MA 17 FEB
WISHBONE ASH

VR 21 FEB
DE TOEGIFT

DO 27 FEB
TOMMY EMMANUEL

VR 28 FEB
JOHN CALE

ZA 1 MRT
BLAUDZUN

THE SMASHING PUMPKINS

Aghori Mhori Mei
(Martha's Music)

Een beetje dramatiek is voorman Billy Corgan van the Smashing Pumpkins niet vreemd, maar na het epos ATUM, een 4LP durende rockopera, had ook hij weer zin in een potje rock 'n roll, met vooral veel gitaren. Toch kroop het perfectionisme weer naar binnen en worstelde hij toch twee jaar met de release van Aghori Mhori Mei. Over de titel doen allerlei theorieën de ronde, laten we het voorlopig even bij iets Hindoeïstisch houden met vooral veel ruimte voor zinging en vrede. Digitaal kwam de plaat al in augustus online, nu dan het fysieke exemplaar. Corgan zelf beschrijft de muziek als een terugkeer naar de periode 1990-1996, voor vele fans toch de gouden periode van the Pumpkins met Siamese Dream en Mellon Collie And The Infinite Sadness. Die referentie is zeker niet onterecht, want zowel Corgan als gitarist James Iha gaan goed tekeer. Hoewel beide ook hoorbaar ouder en wijzer zijn geworden, schuren ze af en toe lekker tegen metal aan, en weet Corgan ook vocaal nog steeds te overtuigen. Hoewel het met hun altijd afwachten is wat de toekomst brengt, kan het bijna niet anders dan dat The Smashing Pumpkins ook zelf beseffen dat deze aanpak eigenlijk altijd hun beste werk oplevert. (Jurgen Vreugdenhil)

INTERVIEW

SYLVIE KREUSCH HAALT INSPIRATIE UIT STRIPBOEKEN

De stripboeken die ze vroeger bij haar oma las, vormden een inspiratiebron voor haar nieuwe plaat Comic Trip. De Belgische zangeres Sylvie Kreusch bracht in 2021 haar succesvolle debuutalbum Montbray uit. Aan haar tweede plaat heeft ze twee jaar gewerkt.

(Door: Rosanne de Boer)

In 2007, op 16-jarige leeftijd, richtte Sylvie Kreusch samen met schoolvrienden haar eerste band op die ze Soldier's Heart noemde. Ze heeft er bijna tien jaar in gespeeld tot ze mee kon doen in Warhaus, de groep van haar toenmalige vriend Maarten Devoldere. Met Warhaus wonnen ze de Belgium Music Industry Award en stonden op grote muziekfestivals. Kreusch zit niet meer bij deze groep. Ze wilde haar droom van een solocarrière verwezenlijken. Ze verkreeg ook bekendheid door als fotomodel in 2018 deel te nemen aan de Parijse Fashion Week show van Ann Demeulemeester. De artistieke video voor haar nummer Seedy Tricks werd in datzelfde jaar gebruikt voor de Paris Haute Couture Week. De song Walk Walk van haar debuutalbum Montbray uit 2021 werd een radiohit en bereikte zelfs nummer 1 in De Afrekening op Studio Brussel. "De verwachtingen waren hoog gespannen na een goed ontvangen debuutplaat. Aan een nieuw album gaan werken, is dan ook scary. Mensen hebben het vaker over een moeilijke tweede plaat. Ik moest het eerste album even wegdenken en ook mijn publiek niet voor me zien. Anders lukte het niet", geeft ze eerlijk toe. "Daarom kon ik er tijdens het touren nog niet aan beginnen. Als je een oprechte en eerlijke plaat uit het hart wilt maken moet je dat voor jezelf doen en niet gaan schrijven wat je denkt dat anderen mooi vinden."

Je hit Walk Walk is dromerig en catchy tegelijk. Als ik luister naar je tweede plaat klinkt het of je die sound wilde bewaren.

Ja, dat was inderdaad de sound die ik mee wilde nemen naar de volgende plaat. Deze track van mijn debuut sprong eruit. Hiermee wilde ik verder. Ik was als kind heel dromerig. Als ik bij mijn oma was, ging ik altijd stripboeken lezen. Ik houd van de fantasievolle verhalen die erin staan. Bij het ouder worden loop je de kans je fantasie te verliezen. Daarom wil ik het kind in mezelf opzoeken en als volwassene even de realiteit wegdenken. Zo vormden stripverhalen een grote inspiratiebron voor dit album. Nadat ik het nummer Comic Trip had geschreven besloot ik dat dit

de titelsong zou worden en ik een thema had voor het album. In de liedjes hoor je af en toe ook uitroepen die je vaak in stripverhalen ziet zoals 'paw' en 'bang bang'.

Comic Trip heeft een creatieve clip waarin zich een complete miniatuurwereld ontvouwt.

Ik dacht erover na hoe ik het nummer het beste kon visualiseren. We hebben een miniatuurwereld gebouwd waarin je mij ziet lopen en kinderen muziek maken.

In de clip Hokus Pokus zijn ook kinderen te zien.

Aan die clip doen inderdaad ook kinderen mee. Deze kinderen hebben mij ook veel geleerd. Zij kunnen direct in een fantasiewereld stappen. Volwassenen hebben dat vermogen vaak niet meer.

" In de liedjes hoor je af en toe ook uitroepen die je vaak in stripverhalen ziet zoals 'paw' en 'bang bang'."

Naar je concerten komen zowel kinderen, tieners, twintigers, maar ook mensen die in de jaren zestig of zeventig jong waren. Het verraste me in het begin van mijn solocarrière dat er mensen van alle leeftijden naar mijn optredens komen. Mijn muziek heeft ook iets nostalgisch. Ik haal inspiratie uit de muziek van de jaren zestig, zeventig, maar

bijvoorbeeld ook uit de synthpop uit de tachtiger en negentiger jaren. Misschien trekt dat hen aan.

Waar droom je van?

Ik wil mijn leven nog zo lang mogelijk leiden en niet te snel opgebrand zijn. Ik had een vliegende start met mijn debuutalbum. Nu wil ik in een tempo leven dat ik lang vol kan houden en een goede balans tussen mijn persoonlijk leven en mijn artiestenleven vinden. Ook hoop ik de comfortabele modus in het touren te verkrijgen. Ik droom ervan om bijvoorbeeld naar Mexico te gaan en in Oekraïne te spelen zodra het daar rustiger is. In de week dat de oorlog begon, zou ik er touren. Dat is nooit doorgegaan. Mijn Oekraïense fans volgen me als ik in andere landen optreed, maar ik zou hen graag eens in hun eigen land opzoeken.

INTERVIEW

QUESTIONNAIRE: WARHAUS

Maarten Devoldere, de zanger van zowel Warhaus als Balthazar met het warme en diepe stemgeluid, brengt met het nieuwe album Karaoke Moon hun vierde album uit; reden om de man eens te bevragen over zijn inspiraties, verschillen tussen zijn twee bands en waarom hij doet wat hij doet.

(Door: Jasper Koot)

Wat maakt dat je naast jouw band Balthazar, ook kiest voor Warhaus, een meer solo(-achtig) project, maar toch ook met enkele bandleiden van Balthazar?

Een band is voor mij veel comfortabeler; ik speel met anderen en niet alles draait om mij. Ik kan er veel meer de diepte mee in; Warhaus draait veel meer om mijn universum!

Je wordt veel vergeleken met bijvoorbeeld Bob Dylan, Lou Reed en Leonard Cohen; zijn zij ook (enkele van) jouw inspiraties?

Dat zijn ze zeker, en daaraan toegevoegd David Bowie, Nick Cave en Serge Gainsbourg. De overeenkomsten met mij zijn dat het stuk voor stuk artiesten zijn die hun eigen, alternatieve universums kunnen scheppen.

Wat zijn de verschillen tussen de twee projecten en heb je er ook een voorkeur in?

Nee; ik vind het vooral fijn dat het beide kan. Balthazar is wat ruiger, meer groovy, it shakes you up; Warhaus is wat lichtvoetiger (hoewel ik nog nooit zoveel op een podium heb staan dansen als nu met Warhaus!)

Jacky N. is een instrumentaal liedje; wat kun je daarover vertellen?

Het is een typische lullaby over en voor een baby'tje, waardoor het zich heel gemakkelijk liet schrijven. Ik voel er een zekere mate van spiritualiteit in.

Jouw muziek wordt vaak nogal filmisch genoemd; is dat een sfeer die je bewust neerzet, of gaat dat min of meer vanzelf?

Dat wordt inderdaad vaak gezegd over mijn muziek, maar ik doe dat niet expres. Ik denk veel in sferen en schrijf vanuit een bepaalde mood. Misschien herkennen mensen zich daarin en maakt dat het cinematografisch.

Gaan we Warhaus, nu de release van het nieuwe album aanstaande is, binnenkort ook nog live (in Nederland) kunnen bewonderen?

Jazeker; de tour van dit album brengt ons in ieder geval in Tivoli Vredenburg Utrecht, Oosterpoort Groningen en, eentje waar ik zeer naar uitkijk, aangezien ik er nooit eerder gespeeld heb: het Amsterdamse Carré!

Het nieuwe album van Warhaus, Karaoke Moon, is nu overal te koop en beschikbaar.

De krenten uit de pop

mxmtoon - liminal space

Jonge vrouwelijke singer-songwriters met een voorliefde voor indiepop en indiefolk en 'coming of age' albums zijn er momenteel in overvloed. De Californische Maia is een jonge vrouwelijke singer-songwriter en heeft als mxmtoon een prachtig 'coming of age' album gemaakt, dat veel te mooi is om onder te sneeuwen. Op haar vorige album koos mxmtoon wat mij betreft wat te veel voor de pop, maar op liminal space staat de singer-songwriter mxmtoon op en die blijkt in staat tot grootse daden. De songs van de Californische muzikante zijn prachtig ingekleurd en gezongen en het zijn songs die je stuk voor stuk wilt koesteren.

Haley Heynderickx - Seed Of A Seed

Seed Of A Seed van Haley Heynderickx is een album dat het uitstekend doet in de seizoenen van het moment. De warme en grotendeels akoestische instrumentatie is smaakvol en sfeervol en past prachtig bij de bijzondere stem van Haley Heynderickx, die wat mij betreft betovert met fraaie en karakteristieke zang. Seed Of A Seed bevat vooral folksongs en het zijn folksongs die deels zijn geworteld in de Laurel Canyon folk uit de jaren 60 en 70, maar op een of andere manier kunnen de songs van de Amerikaanse muzikante ook eigentijds klinken, zeker wanneer ze net wat ruwer zingt. Het levert een prachtig album op.

De muziekblog *de Krenten Uit De Pop* bestaat sinds 2009.

Iedere week wordt uit het aanbod van nieuwe releases een aantal albums geselecteerd die 'krenten uit de pop' mogen worden genoemd. Deze worden op de blog gerecenseerd.

De blog beperkt zich niet tot een genre, maar bespreekt alles van roots tot pop en van jazz tot rock.

Door: Erwin Zijleman

Isaac Roux - Troubled Waters

We worden al tijden overspoeld door jonge singer-songwriters die vooral melancholische indiefolk maken.

Het moment van verzadiging is zo langzamerhand bereikt, maar Troubled Waters van Isaac Roux is van een andere orde. De singer-songwriter uit Gent levert een veelzijdig debuutalbum af en het is een debuutalbum dat in alle opzichten kwaliteit ademt. De songs dringen zich makkelijk op, de instrumentatie is song na song mooi en doeltreffend en de Belgische muzikant beschikt ook nog eens over een prachtige stem, die hij op meerdere manieren kan inzetten.

Haley Heynderickx - Seed Of A Seed

Seed Of A Seed van Haley Heynderickx is een album dat het uitstekend doet in de seizoenen van het moment. De warme en grotendeels akoestische instrumentatie is smaakvol en sfeervol en past prachtig bij de bijzondere stem van Haley Heynderickx, die wat mij betreft betovert met fraaie en karakteristieke zang. Seed Of A Seed bevat vooral folksongs en het zijn folksongs die deels zijn geworteld in de Laurel Canyon folk uit de jaren 60 en 70, maar op een of andere manier kunnen de songs van de Amerikaanse muzikante ook eigentijds klinken, zeker wanneer ze net wat ruwer zingt. Het levert een prachtig album op.

CROSSING BORDER FESTIVAL 2024

"The Imagination Muscle Dies Out When It's Not Used", met deze uitspraak raakte de Oekraïense schrijver-verteller Andrej Koerkov op het Haagse Crossing Border Festival in de Koninklijke Schouwburg de juiste snaar. Deze beeldspraak vat puntig de urgentie samen van kunst in de algemene zin. Koerkov schreef het indringende oorlogsdagboek *Onze Dagelijkse Oorlog* waarin hij zichzelf de vraag stelt of er nog plaats is voor kunst, muziek en literatuur als de bommen blijven vallen? De toon was gezet.

Crossing Border, dat sinds 1992 bestaat, is nog steeds een zeer vooruitstrevend literatuur- en muziekfestival. Ook op deze 32ste editie stonden er zowel bekende, als minder bekende namen uit de muziek- en literatuurwereld op het affiche. Het is inmiddels moeilijk meer voor te stellen dat in 2011 het Crossing Border Festival de springplank bleek te zijn voor Ed Sheeran. In een tochtig zaaltje aan het Haagse Spui, voor slechts een handvol mensen, bracht hij akoestisch zijn eerste liedjes ten gehore. Inmiddels is de lijst met internationale muziek- en literaire sterren die afgelopen jaren voorbij trokken zeer omvangrijk, van Nick Cave en Salman Rushdie tot Lou Reed en Jan Wolkers.

Muzikaal werd deze editie geopend door Sheherazaad uit India. Deze Indiaas-Amerikaanse componiste en zangeres zingt evenals muzikale evenknie Arooj Aftab

haar composities in het Hindi en Urdu. Op haar nieuwe mini-album *Qasr*, verhaalt de diasporische muziek over ontheemding, verdriet en raciale polarisatie in haar vaderland. In een sobere muzikale omlijsting is er een hoofdrol voor de klassieke *Kemenche*, een snaarinstrument van Grieks-Turkse oorsprong. Lucie Lelaurian en Khorshid Dabdeh die elkaar ontmoetten aan het Rotterdamse Conservatorium Codarts. Nu vormen ze *Hamraaz* en grossieren ze in bedwelmende toonladders. De multi-instrumentalisten smelten de Iraanse en Franse achtergronden tot een uniek patroon. Met onverwachte ritmes en combinaties van instrumenten, putten zij inspiratie uit hun erfgoed en achtergrond. Het resultaat is zowel rustgevend als opzweepend en heeft dezelfde intensiteit en sereniteit als het werk op de oed van Anouar Brahem. Boven in de zolder van de Koninklijke Schouwburg steeg de temperatuur behoorlijk onder invloed van het Amerikaanse trio *LA LOM*, de afkorting voor de *Los Angeles League Of Musicians*. Deze drie heren laten met hun gitaar, bas, drums en percussie verschillende genres en culturen op een opzweepende manier met elkaar versmelten. *Tex-Mex* met een Peruaans dressing waar hun muzikale stadsgenoten *Calexico* groot mee zijn geworden. Het hoogtepunt van de tweede festivalavond was de Brit Peter Alexander Jobson. Voor velen beter bekend als de voormalig basgitarist en -toetsenist van *I Am Kloot*. Vergezeld van Elbow-frontman Guy Garvey bracht Jobson vanachter de vleugel songs van zijn eerste soloalbum, *Burn the ration books of love*, met een

hoog tongue-in-cheek-gehalte. Deze plaat is feitelijk een ontboezeming van een lang bewaard geheim. Als kleine jongen stak Pete Jobson zijn dorp, het vissersdorp Alnmouth, in brand. Veertig jaar lang is de oorzaak van deze brand in in Northumberland een mysterie gebleven voor de inwoners. Maar nu niet meer.

De zaterdagavond werd afgesloten door producers duo MRCY, bassist Barney Lister en zanger Kojo Degraft-Johnson. Samen verzorgen ze een warm soulgeluid dat het best kan worden omschreven als Marvin Gaye en Anderson.Paak in de blender. Vocaal kan Degraft-Johnson veel met z'n stem (Jalen Ngonda, anyone?). Beiden zijn bepaald geen onbekende muziekwereld. Lister is een van de gewildste producers van het Verenigd Koninkrijk, met samenwerkingen met onder meer Obongjayar en Olivia Dean. Degraft-Johnson werkte eerder vocaal samen met artiesten als Cleo Sol en Little Simz. De sporen zijn dus inmiddels ruimschoots verdient. En zo is ook Crossing Border 2024 een schatkamer vol ontdekkingen. (Jeroen van der Vring)

KYSHONA IN NIJMEEGSE POPPODIUM MERLEYN

De Amerikaanse soulzangeres Kyshona Armstrong neemt haar publiek op deze vrijdagavond in het Nijmeegse Merleyn mee op reis door haar familiegeschiedenis. Ze is voor het eerst in Nederland en is verrast over hoeveel mensen haar muziek kennen. Ze bracht onlangs het album Legacy uit over haar familiegeschiedenis. Haar verre familieleden moesten als slaafgemaakten op de plantages in South Carolina werken. Daar is Kyshona ook geboren. In haar studententijd greep ze de kans aan om meer van de wereld te zien en ging naar de staat Georgia. Nu woont ze in Nashville, het kloppende hart van de gospel en countrymuziek. Vooral gospelinvloeden zijn te ontwaren in haar nummers. Haar warme, maar ook krachtige stem zou goed passen in een gospelkoor. In Nashville werkt ze als muziektherapeute. 'Muziek heeft helende kracht en ik wil mensen graag helpen. Maar in 2018 ontdekte ik dat ik zo gepassioneerd was, dat ik zelf geen rust nam. Dan neemt het lichaam maatregelen. Ik werd ziek, kon niet meer optreden en moest een ander leven dan dat achter de microfoon vinden.' Gelukkig is ze hersteld na de rustperiode. Over deze tijd schreef ze het nummer My Own Grave. Ze zingt vol passie alsof ze de klanken uit haar tenen omhoog moet trekken. Door de persoonlijke verhalen die ze deelt en vragen die ze stelt, laat Kyshona haar publiek ook over hun eigen leven, familie en roots nadenken. Gitarist Ellen Angelico omlijst met zijn levendige en creatieve arrangementen haar sobere gitaarspel. Ze zingt in Elephants over de olifantenhuid van slaafgemaakten. De pijn die ze ondanks die dikke huid voelen, wil ze bespreekbaar maken. (Rosanne de Boer)

THE NECKS IN BIMHUIS, AMSTERDAM

Het BIMhuis bestaat 50 jaar en als frequent concertbezoeker was ik tot mijn eigen verbazing hier nog nooit geweest! Het toeval wilde dat juist in de BIM-jubileummaand er een optreden gepland stond van de Australische band The Necks. Snel tickets besteld, want The Necks is een band die live een keer gezien móét hebben. Het BIMhuis blijkt de ideale plek hiervoor. De moderne setting met volop zitplaatsen past perfect bij de fascinerende, hypnotiserende improvisaties op piano, contrabas en slagwerk zoals The Necks die ten gehore brengt. Het Australische trio heeft een wereldwijde cultstatus opgebouwd met hun lange, hypnotiserende improvisaties die raakvlakken hebben met allerlei muziek, van Westers minimalisme tot Afrikaanse trance en van tot ambient tot hedendaagse elektronica. Voor de pauze werd er dan ook maar 1 lang nummer gespeeld dat rustig begon maar gestaag via improvisaties op piano, bas en slagwerk bijzonder werd. Na de pauze weer maar 1 nummer nu met special guest een gitarist. Kortom een lange ontdekkingsreis dat mede door het grote venster van vertrekkende en aankomende treinen uit Amsterdam centraal als decor een extra dimensie kreeg. (Frank de Bruin)

KERST

De kerstperiode gaat voor iedereen gepaard met andere muziek. Misschien stort jij je wel een maand lang op de Top 2000, of draai je al stiekem een paar weken Mariah Carey in je oortjes. Hier drie tips in het kersthema voor op de draaitafel of onder de kerstboom!

CLEAN PETE **Winternacht** **(Excelsior)**

In 2019 verscheen Gloria, het kerstalbum van Clean Pete: de zussen Loes en Renée Wijnhoven. Aan de plaat werkte een groot scala artiesten mee en de bonte verzameling aan kerst gerelateerde liedjes werd een groot succes. Zelfs zo'n succes dat er ieder jaar een kersttournee met artiesten uit alle muzikale genres gehouden wordt. Het werd dan ook tijd voor een tweede kerstalbum: Winternacht. Een album voor fijnproevers van Clean Pete en hun talrijke muzikale vrienden: Remy van Kesteren, Maaïke Ouboter, Stephanie Struijk, Tim Knol, Robin Kester, Judy Blank, enzovoorts. De begeleiding, waaronder meestersgitarist Anne Soldaat, is weergaloos! Met dit kerstalbum kunnen we weer jaren vooruit! (Koo Schulte)

ROBERT GLASPER **In December** **(Loma Vista)**

In December van Robert Glasper is geen doorsnee, gemakzuchtig afgeraffeld eindejaarsalumpje. Dat soort oninteressante producties schieten, zeker in de Verenigde Staten, rond deze tijd uit de grond. Gelukkig zijn er ook artiesten die er wél iets anders van maken. Rodney Crowell's Christmas Everywhere (2018) plaatste met nummers als Christmas Makes Me Sad kanttekeningen bij de jaarlijkse Kerstmishype. De Amerikaanse jazzpianist Robert Glasper kleurt het genre op zijn geheel eigen wijze in. Op In December vertaalt hij klassiekers als Little Drummer Boy naar zijn eigen muzikale idioom. Vaak met fraaie zang, die de standaard melodielijnen fantasievol bijkleuren. Opvallend is dat de drie 'nieuwe' kerstnummers perfect passen tussen de overbekende Christmas tunes. Dat ook Glasper hier en daar niet ontkomt aan engeltjes, die de snaren van de hemelse harp beroeren: soit. In December is een stemmige, moderne jazzkerstplaat geworden. Want een creatieve en smaakvolle combinatie van hiphop, R&B en jazzfusie komt je op eenkerstalbum niet gauw tegen. (Fons Delemarre)

MARIAH CAREY **All I Want For Christmas** **(Sony Music)**

Als kind pikte ik regelmatig cd's van Mariah Carey bij mijn moeder weg om ze vervolgens in mijn eigen kamer te gaan luisteren. Zo ook met het kerstalbum Merry Christmas, dat precies dertig jaar geleden verscheen. De combinatie van vrolijke songs (met uiteraard All I Want For Christmas Is You in het bijzonder) en sfeervolle ballads als Miss You Most (At Christmas Time) en O Holy Night deden me nog meer zin krijgen in de feestdagen. De typische Amerikaanse gospelkoortjes in veel liedjes maakten het warme kerstgevoel helemaal af, vooral bij het horen van Hark! The Herald Angels Sing/Gloria In Excelsis Deo. Om het 30-jarig jubileum van het album te vieren is er een unieke editie verkrijgbaar met daarin twee LP's. De eerste LP bevat het originele album (opnieuw gemasterd) en op de tweede LP staat een sfeervolle live registratie van Mariah's kerstconcert in Saint John Divine, een kathedraal in New York City. Verder bevat de set een 24 pagina tellend fotoboek en een speciale Mariah Carey kerstkaart. (Stef Ketelaar)

DIGGING IN THE CRATES – A Hiphop History
In deze rubriek duiken we maandelijks in de rijke geschiedenis van een cultuur die in haar toch korte bestaan al vele gezichten en nog meer bijzondere verhalen heeft gekend. Deze editie...

BLACK STAR No Fear Of Time

Eigenlijk een beetje valsspelen, want is nog niet zo'n oude plaat. Maar dit is natuurlijk pure hiphop history in the (re-)making. Hun debuut uit 1998 stamt nog van voor Mos Defs Black On Both Hand Sides en is eigenlijk net zo'n onmisbare parel in de rijke geschiedenis van het genre. Het duo Mos Def en Talib Kweli plaatste zich bewust in de zwarte diaspora, refererend aan films als Eve's Bayou en Wild Style tot het baanbrekende werk van Fela Kuti en Gil-Scott Heron. Ze waren niet bezig met centen verdienen of testosterone stoerdoenerij, maar probeerden hun medemens juist te verlichten met kennis over waar hun roots lagen. En waar naartoe te gaan. Geen geweld, maar positief activisme. Geen gescheld, maar rake zinnen die kunnen grenzen aan (straat)filosofie. Daarmee werden ze in een klap de spirituele opvolgers van The Last Poets, die ruim twee decennia voor hen door de buitenwijken van New York trokken om eenheid en bewustzijn te verspreiden. Bijna een kwart eeuw later keren Yasiin Bey en Talib Kweli terug - op het moment dat de wereld ze (opnieuw) het hardst nodig heeft. Racisme is nog de normaalste zaak in de wereld (ja, echt) en overall ter wereld poppen wereldleiders op met -op z'n zachtst gezegd- extreme (rechtse) trekjes. Ja, de Black Star op No Fear Of Time schittert met wat minder energie, maar hun licht is geenszins gedoofd. Gesterkt door de encyclopedische beats van generatiegenoot Madlib, verrijken ze de wereld nog altijd met wijsheden in rijm. No fear of time - op naar een betere toekomst. Nu eindelijk ook uit op vinyl & cd. (Stef Mul)

REISSUES

BUSH **Sixteen Stone**

Bush's Sixteen Stone verscheen 30 jaar geleden. Het debuutalbum van de Britten is opnieuw uitgebracht op een appelrode elpee. Helaas zonder extra's, maar de muziek geeft een mooi tijdsbeeld. Bush's ruwe, pure, energieke sound ontwikkelde zich door de jaren heen tot een steeds verfijnder geluid met poëtischere teksten. Vooral tracks als Little Things barsten van de energie. In de hit Comedown neemt Bush gas terug om in Monkey opnieuw alle remmen los te laten. Geniet van Bush' jeugdigheid. (Rosanne de Boer)

ISOBEL CAMPBELL & MARK LANEGAN **Ballad Of The Broken Seas** **(V2/Cooking Vinyl)**

Al enige tijd is het slechts spaarzaam op vinyl verschenen debuut van het duo een prijzig en lastig vindbaar collectors item.

Er dook zelfs een bootleg op van het album. Vanaf nu hoort dit ongemak tot het verleden dankzij deze lang gewenste reissue van Ballad Of The Broken Seas. We kunnen het geen jubileumversie noemen (het album verscheen in 2006), maar ook zonder extra opsmuk is het een welkome herdruk en bovendien inclusief passende glossy hoes zoals het origineel kenmerkte. Mark Lanegan verscheen een tweetal jaren eerder al op een EP van voormalig Belle & Sebastian-lid Isobel Campbell en de samenwerking zou tot meer leiden. In relatief korte tijd verschenen er drie albums van het tweetal, waarvan de oudste de toon wist te zetten. In een intieme modernere folky-setting dan het klassieke werk van voorbeelden Lee Hazlewood en Nancy Sinatra, met Campbell als fluisterende chanteuse en Lanegan's donkere inpalmende stem kwamen ze tot een dromerige eigen versie. Tijdloos en dus met reden weer op LP en CD. (Corné Ooijman)

DESTROY BOYS **Sorry, Mom** **(Epitaph/Anti-)**

Toen de band Destroy Boys ontstond in 2015, waren de oprichters Violet Mayugba en Alexis Rodotis nog maar vijftien jaar oud. Twee

jaar later, toen ze slechts zeventien waren, verscheen hun eerste album, Sorry, Mom. Wie kan er nu beter teen angst vangen dan daadwerkelijke tieners? De lead vocalist heeft een opvallend stemgeluid, wat dit album een extra randje geeft. Het hoogtepunt van het album is toch wel het nummer I Threw Glass At My Friend's Eyes And Now

I'm On Probation. Al met al is dit album simpelweg een heerlijk angsty punkplaat en een indrukwekkende prestatie van zeventienjarige punkers. (Lotte Hurkens)

DESTROY BOYS **Make Room** **(Epitaph/Anti-)**

Make Room is het tweede album dat Destroy Boys maakte terwijl de band nog op de middelbare school zat. Opener van het album American River gaat dan

ook over de frustraties van het middelbare schoolleven. Hoewel de structuur van het album eenvoudig is, schuilt de kracht in de aanstekelijkheid en de pure energie van de nummers. Make Room is een luid en dynamisch punkalbum dat barst van levenslust. De leadvocalist klinkt zelfverzekerder dan ooit en de productie is een stuk verfijnder in vergelijking met hun debuut. Van luide tracks als American River naar tragere, zwaardere tracks als Piedmont verveelt dit album geen moment! Destroy Boys slaagt erin om een perfecte balans te vinden tussen het leveren van rauwe emoties en simpelweg plezier maken met hun muziek. (Lotte Hurkens)

DOORNROOSJE CONCERTEN - CLUBNACHTEN - FESTIVALS - NIJMEGEN

za 25 jan 2025
Delain

METAL, SYMFONISCHE METAL

za 08 feb 2025
High Vis

ROCK, POST PUNK, HARDCORE

wo 12 feb 2025
William Fitzsimmons

POP, SINGER SONGWRITER, FOLK, ROOTS

do 27 feb 2025
Jasper Steverlinck

POP, SINGER SONGWRITER, FOLK,

wo 29 jan 2025
Ploegendienst

ROCK, PUNK, PUNKROCK

wo 05 mrt 2025
Lottery Winners

POP, ROCK

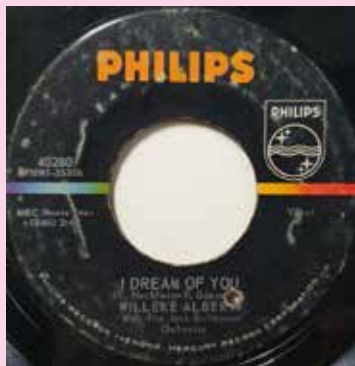
Vergeten meesterwerken DE SINGLE SPECIAL

De periode nadat Elvis' eerste moves waren uitgewerkt en de Beatles wordt onterecht vaak gezien als een armoedige tijd voor de rock 'n roll en de opkomende popmuziek. Platenmaatschappijen overal ter wereld waren op zoek naar nieuwe sterren, ook in Nederland. Veel van die pogingen zijn vergeten, maar uiteraard niet door ons. Voor één keer duiken we in de singletjes historie van de Nederlandse wannabe sterren uit die tijd. Vergeten? Zeker! Meesterwerken? Luister en oordeel zelf...

Lydia & Her Melody Strings – Send Me The Pillow / Take These Chains From My Heart (1960)

Apeldoornse Lydia was een kleine sensatie met haar versie van Hank Locklin's klassieker. Haar met een licht accent getooide Engels en de uitstekende begeleiding van de Melody Strings, met onder andere een jonge Ben Steneker, was voor Capitol genoeg om het te proberen, maar Amerikanen tolereerden natuurlijk geen Hollandse die hún country muziek kwam brengen. Lydia had nog een paar kleine hits voordat ze voor de liefde naar de USA ging en overleed een paar jaar geleden, vlak voor een reünie met haar Melody Strings.

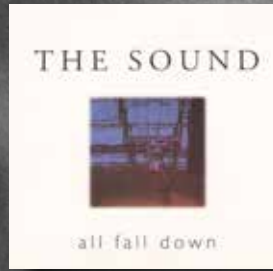
Willeke Alberti - I Dream Of You / My Diary Of Love (1965)

Vader Willy had het al eens geprobeerd in de US (zie een eerdere aflevering), en Philips Records probeerde het met Willeke, opmerkelijk genoeg met een van huis uit Duits nummer. Behalve in vlekkeloos Engels bleek Willeke ook moeiteloos te kunnen wedijveren met de girlsound die op dat moment de Amerikaanse hitlijsten bevolkte. Waarschijnlijk nét te laat om het Engelse rock geweld voor te zijn, want de single bleef volkomen onterecht afwezig uit elke hitlijst. Willeke zelf herinnerde zich jaren later niet eens meer dat ze dit had opgenomen. Een gemiste kans, hoewel we ons over Willeke's carrière natuurlijk verder geen zorgen hoeven te maken.

Johnny Jordaan - Home At Last / It's Grand To Be In Love (1957)

Zet u schrap. In een onnavolgbare beweging besloot Capitol Records zijn geluk te beproeven met de toen zeer populaire Johnny Jordaan. Probleem : Johnny sprak geen woord Engels. Capitol, als grote maatschappij met ervaring en geld, wist daar wel raad mee : gewoon negeren. In tegenstelling tot wat de gewoonte was, besloot men ook geen enkele concessie te doen aan de muzikale smaak van welke Amerikaan dan ook. Het resultaat is verbijsterend. Onvervalste Jordanees muziek, gezongen door iemand die werkelijk geen idee heeft wat hij voordraagt. Als curiositeit niet te missen, en volkomen terecht herinneren we Johnny om hele andere platen.

THE SOUND

Jeopardy/From The Lions Mouth/All Fall Down (Warner)

LP coloured

The Sound, Het Geluid*, geesteskind van Adrian Borland, typisch staaltje Postpunk (1979-81) ** en zwaar ondergewaardeerd en onderschat. Daar kan/gaat nu (oei, 42 jaren ná dato) met het herverschijnen van hun eerste drie albums hopelijk verandering in komen. Een groot aantal bands uit die periode hebben een legendarische status vergaard, anderen ging het om tal van redenen minder goed af. The Sound, oorspronkelijk ontstaan uit de punkgroep The Outsiders, is daar wel een ultiem voorbeeld van. Borland had ook niet dat Charisma waar anderen wel gretig gebruik van maakten; meer bovenal ging het hem alleen om de muziek en had hij een afkeer van alle poeha eromheen. Zodoende heeft de band ook nooit een grote aanhang gehad in verhouding tot hun creatieve output, ondanks dat ze werden gesteund door de beroemde radio-dj John Peel en Korova-labelgenoten Echo en The Bunnymen, en dat ze o.a. toerden met The Comsat Angels (en bijna*** met U2). Na de eerste EP Physical World (1979) werd het doomy debuut Jeopardy voor een prikkie opgenomen in de Elephant Studios in Londen. Toch is het resultaat zonder twijfel een van de belangrijkste platen in de geschiedenis van de postpunk. Jeopardy bevat iconische nummers als Heartland, I Can't Escape Myself, Missiles en het diepgravende, prachtige Desire. Het album werd door critici en muziek-intimi lovend ontvangen maar commercieel deed het album weinig. De thematiek die Borland hier aandraagt ("Left alone,...I'm with The one I most fear") zal hem vergezellen in de loop van zijn verdere carrière. 1 november '81 verscheen het tweede album From The Lions Mouth uitgebracht op Korova. De punky in your face energie van Jeopardy is vervangen door een volwassener geluid en een perfecte productie, gerealiseerd door producer Hugh Jones, die destijds zijn naam aan het opbouwen was als ingenieur voor o.a. Simple Minds, Teardrop Explodes en Echo & The Bunnymen, waarbij de energie nog steeds voelbaar was. Is Jeopardy een voornamelijk externe gericht politiek statement, op From The Lions Mouth lijkt met name Adrian Borland steeds meer naar binnen te kijken, wat de emotie en indringendheid van de muziek en teksten ten goede komt. De teksten zijn zwaar, conform de tijdsgeschiedenis, waarin (jeugd)werkloosheid, economische malaise en de dreiging van een kernoorlog de sfeer onder jongeren bepalen. Maar toch, een nummer als Winning klinkt toch majestueus en zelfs optimistisch. Die dualiteit maakt From The Lions Mouth tot een waar meesterwerk. Het album klinkt vandaag de dag nog net zo fris als destijds. Het wordt over het algemeen beschouwd als de beste prestatie van The Sound. Borland in topvorm: briljante beheersing van melodie en hooklines, oprechte teksten en prachtig emotionele hart- en zielgezang. Het raakte Borland diep dat zijn muzikaal talent door foute beslissingen nooit werd erkend. Daarnaast werd de band meermaals geconfronteerd met noodlottige, bijna This Spinal Tap-achtige feiten. Er was altijd het probleem van een degelijke manager, er waren steeds foute singleskeuzes (de grootste hit Winning werd niet als single uitgebracht) of er waren problemen met de platenmaatschappijen waarbij 's-mans geestelijke toestand ook geen positieve bijdrage leverde. All Fall Down moest van major WEA een meer toegankelijke plaat worden. Integendeel. Eigenzinnig als hij was koerste Borland zijn eigen weg d.m.v. het gebruik van drumcomputers en door terug te grijpen op een aantal songs van een eerdere band, Second Layer uit '79. WEA vertikte het om van het album singles uit te brengen en ontbrak onmiddellijk het contract met de band. Is het album minder? Pertinent niet. Het heeft niet de status van haar voorganger maar beschikt zonder meer over kwaliteit. GELUID wat het verdient om aan de vergetelheid ontrukkt te worden. (Paul Maas)

DMX **Let Us Pray: Chapter X**

DMX, een fenomeen in de hiphop met een enorme schare fans. Een leven vol misbruik, drugs, criminaliteit wist hij

in 1999 om te buigen naar een sterrenstatus met zijn debuutalbum *It's Dark and Hell is Hot*. DMX was anders, het was rauw en energiek. Maar DMX was ook een heel gelovig man. Dit is een album met gebeden en preken; verwacht dus geen grimey beats en lyrics, want dan kom je bedrogen uit. Interessant voor de echte fan... (Dirk Monsma)

GREAT WHITE **...Twice Shy**

Maar liefst dertien studioalbums heeft Great White door de jaren heen uitgebracht, met het in 2017

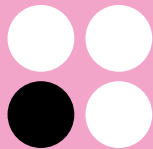
verschenen album *Full Circle* als meest recente. Maar de hoogtijdagen van de band liggen alweer lang achter ons, in de periode dat rockbands uit Los Angeles wereldwijd de hitlijsten domineerden: de jaren tachtig. Het absolute hoogtepunt van Great White in die periode was het album *...Twice Shy*, waarvan alleen al in Amerika meer dan twee miljoen exemplaren werden verkocht en de hitsingles *Once Bitten*, *Twice Shy* en *The Angel Song* leverde. (Godfried Nevels)

HOZIER **Unreal Unearth: Unending** **(Universal)**

Hozier, de Ierse singer-songwriter, brengt *Unreal Unearth: Unending* uit. Dit betreft een super-de-luxe versie van het album uit 2023, dat al 16 nummers bevat.

Deze worden nu aangevuld met de zeven nummers van de EP's *Unheard* en *Unaired*, voor het eerst te krijgen op vinyl, en drie losstaande parels, waaronder het nog niet eerder gehoorde *Hymn To Virgil*. Dit alles verschijnt in een box met 3 lp's (of dubbel-cd). De nummers van het originele album hebben zich reeds bewezen. De kenmerkende stem van Hozier, gecombineerd met harmonieuze en melodieuze nummers, is het handelsmerk. *Unaired* begint met een wervelend *Nobody's Soldier* en sluit af met een stemmig *That You Are*; *Unheard* start met de single *Too Sweet*, een typisch Hozier nummer. Bij een aantal songs is misschien te horen waarom ze de hoofdplaat nooit hebben bereikt, maar dit is een waanzinnig totaalpakket voor iedereen die ook geen genoeg kan krijgen van Hozier's geweldige stem en songwriting! (Cornelis J. Groot)

JORN'S KWARTEEUWTJE

Dit jaar vieren een flink aantal albums hun kwarteeuwig bestaan. En niet zomaar, want het waren albums waarmee een millennium werd uitgezwaaid. Jorn (*Concerto*) blikt terug op de meest toonaangevende platen uit 1999.

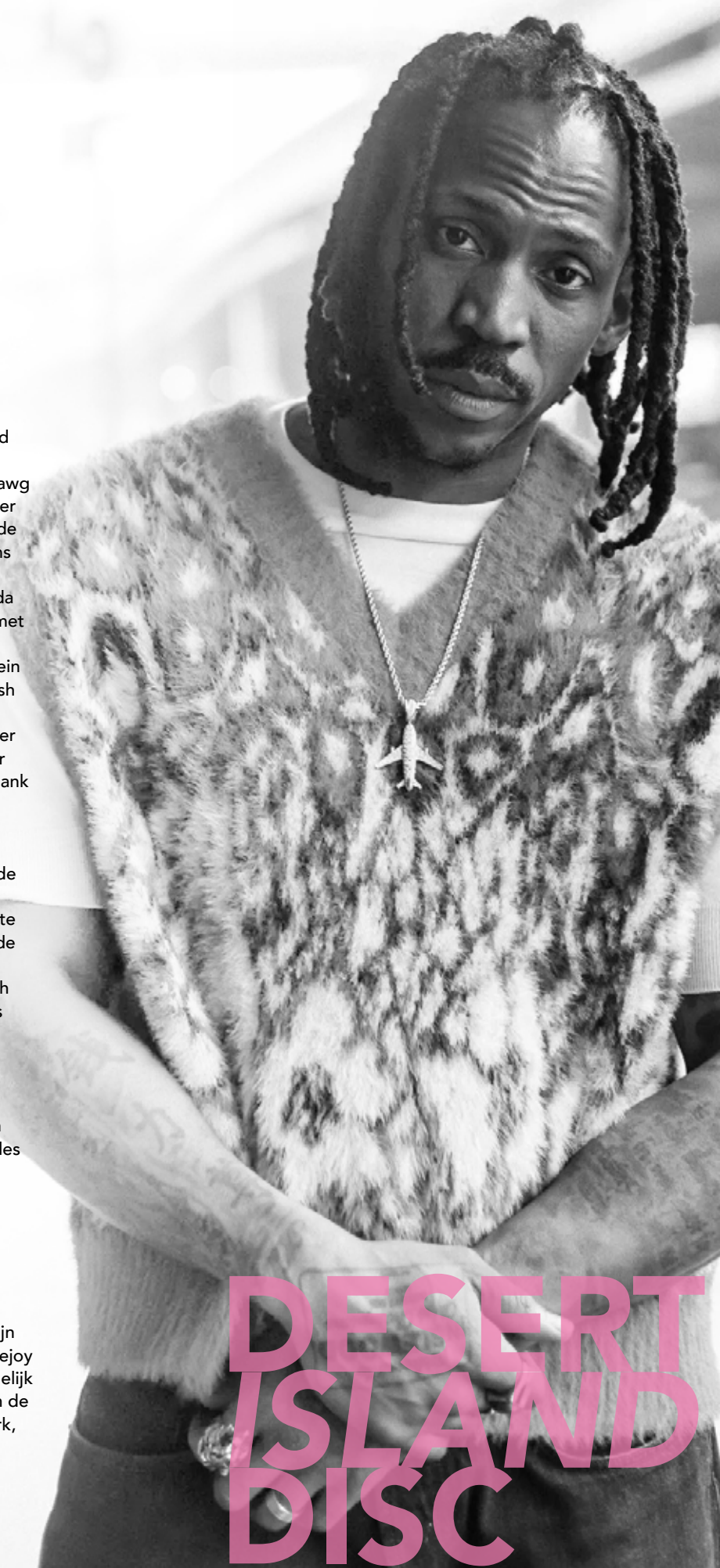
MUSE - SHOWBIZ

Inmiddels alweer 25 jaar oud, het debuut van Muse. Het feit dat het geproduceerd werd door John Leckie, die net klaar was met de opnames van Radiohead's *OK Computer*, zorgde ervoor dat Muse veel vergelijkingen kreeg met die band. Daar waren ze vooral zelf niet blij mee. Het was ook wel wat kort door de bocht, want zanger/gitarist Matthew Bellamy ging beduidend harder tekeer dan Thom Yorke. Hun sound was nog niet het stadiongeluid wat ze later zouden uitdragen, maar songs als *Sunburn* en *Cave* deden al vermoeden dat ze een behoorlijke ruimte konden vullen met hun volle geluid. Tegelijkertijd namen ze toentertijd ook nog wel eens flink gas terug, getuige *Unintended*, wat *Showbiz* in retrospect één van hun meest afwisselende albums maakt. Na verloop van tijd wisten ze natuurlijk de Radiohead vergelijking van zich af te gooien, maar voor wie het nog niet wist, was *Showbiz* al een zeer beloftevol album, waarop het eigen geluid wel degelijk al aanwezig was. (Jurgen Vreugdenhil)

SIR
Seven Sunday
(Fresh Selects)

Inmiddels is hij een toonaangevend geluid binnen het moderne r&b-landschap, met releases op Top Dawg Entertainment (het label waar onder andere Kendrick Lamar lange tijd de culturele envelope pushte), streams van minimaal zes getallen en een plekje in de studio's van Kaytranada tot Robert Glasper. Hoewel hij al met eretitel in de wieg lag, moest ook Sir Darryl Andrew Farris op een klein landgoedje beginnen. Die van Fresh Selects welteverstaan, gelegen in Portland, Oregon. Misschien minder tot de verbeelding sprekend, maar een label vol kwaliteit; de springplank voor onder andere Charlotte Dos Santos, Mndsgn en Braxton Cook, die recentelijk nog het BIMHUIS platspeelde. En ze gaven dus SIR de kans om zijn kunsten als producer, instrumentalist en -vooral- zanger te etaleren. Nog ver verwijderd van de druk en verwachtingspatronen die een groot publiek en label met zich meebrengen, werd Seven Sundays van kop tot staart een magistraal album. Fresh Selects gaf hem een blanco canvas om in te kleuren zoals hij zelf beliefdde. Regelmatig ingetogen, met piano's die mogen ademen in nagalm. Hoekige samples en onorthodoxe drumbeats, waar J Dilla trots op zou zijn. Gitaartjes en orgeltjes krijgen alle ruimte om te fladderen. Zijn geweldige stem is de lijm. We horen zijn broer, rapper en muzikleraar D Smoke. En wat te denken van Anderson .Paak, die destijds nog maar net zijn naamsverandering van Breezy Lovejoy had doorgevoerd? Het moge duidelijk zijn: Seven Sundays loopt over van de kwaliteit. Een neosoul meesterwerk, warm en rustgevend. (Stef Mul)

**DESERT
ISLAND
DISC**

KINGS OF CONVENIENCE Riot On An Empty Street

Met *Quiet Is The New Loud* zette Kings of Convenience zich in 2001 in één klap op de kaart. Op opvolger *Riot on an Empty Street* uit 2004 klonk de akoestische indie-folk van het Noorse duo op het eerste gehoor als meer van hetzelfde, maar de nummers waren spannender, hadden meer variatie en klonken beter waardoor het debuut toch werd overtroffen. De plaat is nu opnieuw op vinyl verkrijgbaar en bevat het prijsnummer *I'd Rather Dance With You* waarop het nog steeds heerlijk swingen is. (Peter van der Wijst)

JESPER KYD Hitman: Blood Money (OST)

Muziek uit videospellen weet steeds vaker hun weg naar een fysiek format te vinden. Veelzeggend is de aankondiging voor het PlayStation: The Concert evenement, in de Ziggo Dome volgend jaar. Ook leuk zijn de vinyluitgaven van oudere, maar nog altijd geliefde games. *Hitman: Blood Money* is daar zeker een van, en Jesper Kyds originele score behoort tot de meest geliefde in de game communities. Maak je borst maar nat voor een uiterst onheilsPELLende mix van elektronica, strijkers en spookachtig gezang, zodanig gecomponeerd dat het ook intrigeert zonder de game te kennen. (Stef Mul)

MAGAZINE Rays & Hail (PIAS)

Magazine (actief van 1977 tot 1981 en daarna van 2009 tot 2011) was een van de pioniers van het postpunktijdperk, met een unieke mengeling van experimentele rock, new wave en punk. Dit compilatiealbum, dat nu voor het eerst op vinyl verschijnt, biedt een kijkje in de evolutie van het geluid tussen 1978 en 1981) en toont de invloed op latere muziekstromingen. Wat de muziek van Magazine interessant maakt, zijn de complexe structuren, gelaagde arrangementen, en de mix van dissonantie en melodie. Frontman Howard Devoto, die eerder mede-oprichter was van de band Buzzcocks, weet met zijn tegelijkertijd kalm en emotioneel geladen stem een diepere benadering van muziek en tekst neer te leggen. Wat daarbij helpt is dat die teksten vaak cryptisch en filosofisch zijn. *Rays & Hail 1978-81* is een must-have voor (vinyl)muziek liefhebbers die geïnteresseerd zijn in de alternatieve rockgeschiedenis, en een uitstekende introductie voor diegenen die zich willen verdiepen in het werk van deze ondergewaardeerde band. (Cees Visser)

DAFT PUNK Discovery (LTD Japanese Album Cover) (Daft Life) LP

Na hun baanbrekende begin met *Homework*, grepen Daft Punk DJ's Homem-Christo en Bangalter op hun tweede werk terug naar hun jeugd in de jaren '70 en '80. Op *Discovery* vierden disco en synthpop, maar ook house, garage en R&B hoogtij. In een strak, retro-futuristisch geluid dat paste bij de robotachtige helmen en handschoenen die het duo introduceerde met de release van het album. Met bijdragen van helden als Romanthony, Edwards en DJ Sneak werd *Discovery* een nog groter succes dan hun debuutplaat. Hits te over zoals *One More Time*, *Digital Love*, *Harder, Faster, Better, Stronger* en *Face to Face*. Daft Punk weet zelfs een beetje humor te bewaren en sluit af met een tien minuten durend nummer, toepasselijk genaamd *Too Long*. *Discovery* zette Daft Punk zichzelf definitief op de kaart als Superheroes en latere albums onderschrijven dat alleen maar, met *Random Acces Memories* als laatste mijlsteen. Wat ongelooflijk jammer dat deze mannen er de brui aan hebben gegeven en dat hun robothelmen aan de kapstok hangen. Kan Lowlands of Glastonbury deze Superheroes niet overhalen om live weer te komen schitteren al is het maar voor one more time. Gelukkig kunnen wij de plaat nog altijd halen, nu voor het eerst ook hier gestoken in de prachtige Japanse hoes, perfect in stijl met de legendarische videoclip van het openingsnummer! (Frank de Bruin)

SABRINA CARPENTER

Evolution / Singular Act I / Singular Act II
(Hollywood Records)

LP

World, meet girl. In een jaar dat Charli XCX de wereld groen kleurde, Taylor Swift Record Store Day kaapte, Beyoncé country hillbillies tegen zich in het harnas joeg en Chappell Roan in de kling lag met fans en paparazzi, zou je bijna vergeten dat Sabrina Carpenter ook gewoon een hit van een popplaat uitbracht. Onterecht, want single Espresso bereikte binnen no time anderhalf miljard streams, met Please Please Please gestaag in het kielzog. Stiekem is ze ook al even bezig. Van niet zo humble beginnings bij Disney, waar ze vooral furore maakte in *Girl Meets World*, kwam ze in het gespreide bedje van Hollywood Records terecht. De laatste drie van de vier platen op dat label hebben nu eindelijk weer hun weg naar de platenzaken gevonden: *Evolution* en de twee *Singular* acts. Ze ontberen misschien de geraffineerde producties die van de beste nummers op *Short n' Sweet* geliefde popmuziek voor de meute en critici maakten, evenals de slimme, slinkse teksten. Wel hoor je hoe Sabrina Carpenter van de girl next door naar een grote ster met wereldtournees heeft kunnen groeien. IJzersterke songwriting gekoppeld aan universele thema's met een persoonlijke touch. Coming-of-age tiener ängst verpakt in tijdloze dance-pop. Ik denk dat we allemaal weten wat jullie voor jezelf, je dochters of neefjes moeten halen, deze kerstperiode... (Stef Mul)

MCCOY TYNER & JOE HENDERSON
Forces Of Nature: Live At Slugs'
(Blue Note)

2LP, 2CD

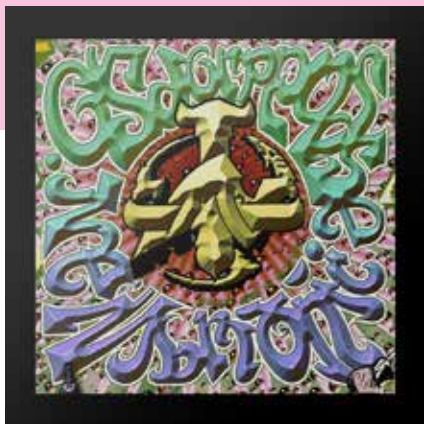
Het vinden van in de vergetelheid geraakte mastertapes is een van de spannende ervaringen die je kunt beleven. Slugs' Saloon was vanaf ongeveer 1964 tot 1972 een bekende jazzclub in 242 East 3rd Street (Manhattan's East Village). Het liveconcert van McCoy Tyner en Joe Henderson werd daar opgenomen door de legendarische ingenieur Orville O'Brien, bekend van onder meer Freddie Hubbard, Ornette Coleman, Trudy Pitts, Alice Coltrane en albums zoals Live At Slugs' Volume 1. Het kwartet van McCoy Tyner en Joe Henderson werd aangevuld door bassist Henry Grimes en drummer Jack DeJohnette. De tape van de opname is terechtgekomen in het archief van DeJohnette en heeft daar zestig jaar doorgebracht. McCoy Tyner is vooral bekend als de pianist die lange tijd deel uitmaakte van het beroemde John Coltrane Quartet in de jaren zestig. Zijn unieke speelstijl, gekenmerkt door krachtige akkoorden en ritmische complexiteit, heeft een blijvende impact gehad op de jazzpianomuziek. Tyner's gebruik van modaliteit en zijn innovatieve benadering van harmonie hebben talloze muzikanten geïnspireerd. Joe Henderson was een van de voornaamste saxofonisten van zijn tijd. Hij werd vooral bekend om zijn expressieve spel en zijn vermogen om complexe melodieën te combineren met een sterke emotionele inhoud. Hij speelde met veel grote namen in de jazz, waaronder Miles Davis. De opnames zijn nu voor het allereerst vrijgegeven op het album 'Forces of Nature: Live at Slugs'. Er worden thema's van natuur en menselijke ervaring verkend en de duetten zijn zowel intens als subtiel. Ze tonen de technische vaardigheid van deze muzikanten en het vermogen om artistiek te communiceren. (Ruud Jonker)

LAURA NYRO
Hear My Song: The Collection 1966 - 1995
(Madfish)
19CD

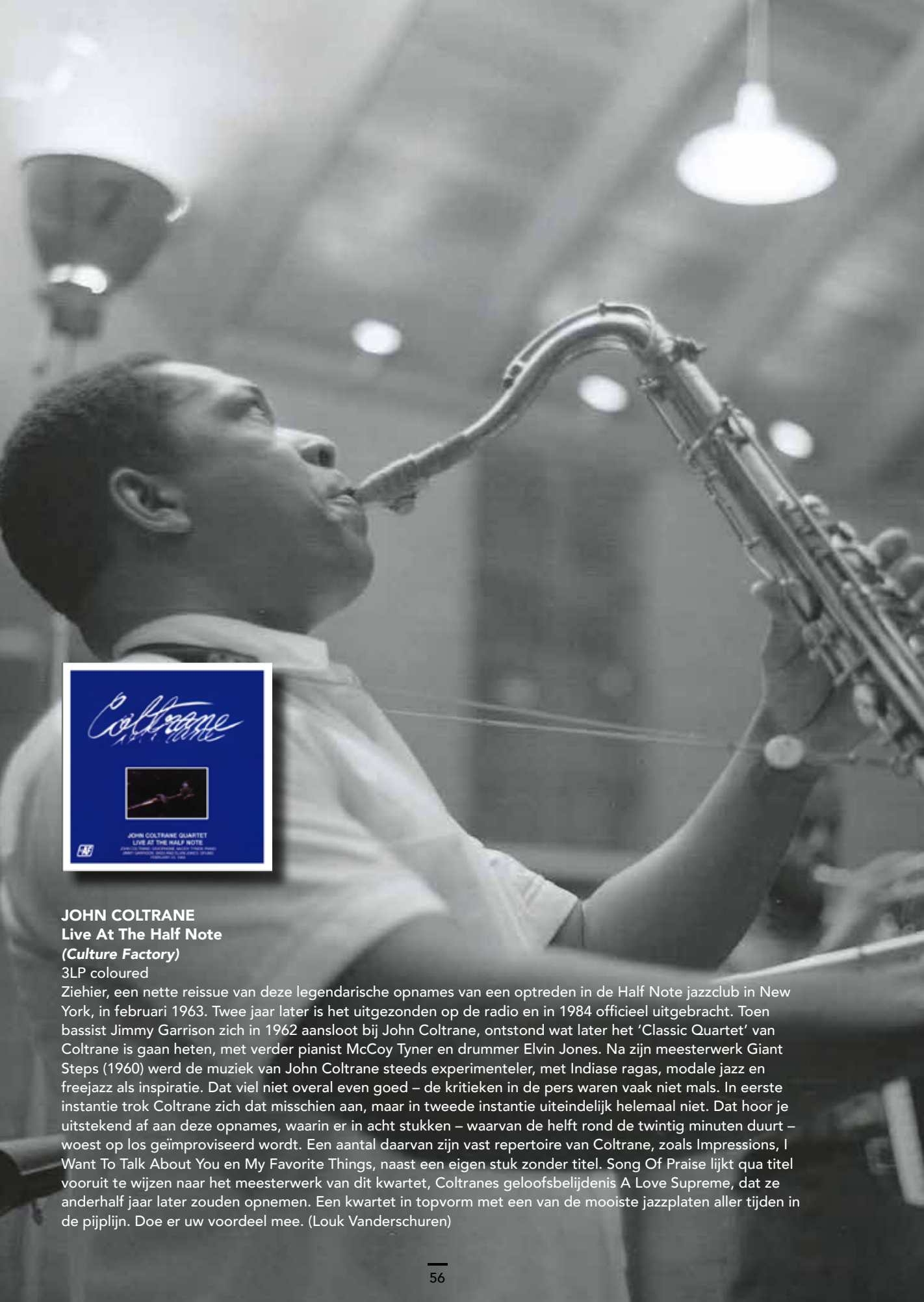
Hoewel onder meer The 5th Dimension, Three Dog Night en Barbra Streisand grote hits scoorden met haar composities, heeft het veel te lang geduurd voordat Laura Nyro de brede erkenning kreeg die ze verdiende. Nog steeds wordt ze niet in één adem genoemd met collega's als Joni Mitchell, Kate Bush en Elton John, terwijl die toch allen aan haar schatplichtig zijn. Gelukkig is het tij de laatste jaren aan het keren, niet in de laatste plaats omdat ook allerlei hedendaagse artiesten, van St Vincent tot Jenny Lewis, haar als inspiratiebron noemen. Hoe ver haar invloed op de popmuziek reikt blijkt ook wel uit het feit dat ook rockers als Alice Cooper en Paul Stanley regelmatig haar lof bezingen. Tussen 1966 en haar voortijdig overlijden in 1997 nam Laura Nyro tien studioalbums op, waaronder inmiddels erkende meesterwerken als *Eli And The Thirteenth Confession* en *New York Tendaberry*. Niet al haar albums zijn makkelijk te vinden en dat is jammer, want deze werkelijk schitterende en zeer omvangrijke box onderstreept weer eens hoeveel mooi deze volstrekt unieke artiest nog meer heeft gemaakt, tot en met haar laatste albums toe. De 19 schijven bevatten haar complete oeuvre, aangevuld met niet eerder verschenen live-albums en rarities, plus een liefdevol boekwerkje. Misschien wat veel voor de beginner, maar geen enkele schijf in deze box is overbodig. (Marco van Ravenhorst)

OSDORP POSSE
Briljant Hard & Geslepen
(Suburban)
LP coloured, LP

Een eigenaardigheid uit de Nederlandse muziekgeschiedenis. Osdorp Posse kennen we natuurlijk als een van de fakkeldragers van de Nederhop, maar in plaats van aan de typische 90s boombap, lenen ze hun Mokumse tongval nu uit aan de keiharde deathmetal. Ongetwijfeld geïnspireerd door Ice-T's *Body Count* (die nog steeds rap met riffs mengt; zie elder in dit nummer - red), horen we Def-P en co fel spitten over

nepsupporters, zondebokken en hier en daar een lief, terwijl de ondergronds grindcore van Nembrionic door de speakers schalt. Soms horen we zelfs een grunt. De scratches en beats van Seda leveren een paar geweldige breaks op, zoals *In Je Smoel*. Nu hiphop were steeds vaker het snijvlak van punk en metal opzoekt, met *Hang Youth* en *Ploegendienst* als lokale voorbeelden, is het extra leuk om te horen hoe Osdorp Posse al zo vroeg een duit in het zakje deed, als een soort Abel avant la lettre. En laten we eerlijk zijn: nummers als *De Schijnheil-Hitlers* zijn nog altijd rete-relevant. Of niet, Geertje? (Stef Mul)

JOHN COLTRANE
Live At The Half Note
(Culture Factory)
3LP coloured

Ziehier, een nette reissue van deze legendarische opnames van een optreden in de Half Note jazzclub in New York, in februari 1963. Twee jaar later is het uitgezonden op de radio en in 1984 officieel uitgebracht. Toen bassist Jimmy Garrison zich in 1962 aansloot bij John Coltrane, ontstond wat later het 'Classic Quartet' van Coltrane is gaan heten, met verder pianist McCoy Tyner en drummer Elvin Jones. Na zijn meesterwerk Giant Steps (1960) werd de muziek van John Coltrane steeds experimenteler, met Indiase ragas, modale jazz en freejazz als inspiratie. Dat viel niet overal even goed – de kritieken in de pers waren vaak niet mals. In eerste instantie trok Coltrane zich dat misschien aan, maar in tweede instantie uiteindelijk helemaal niet. Dat hoor je uitstekend af aan deze opnames, waarin er in acht stukken – waarvan de helft rond de twintig minuten duurt – woest op los geïmproviseerd wordt. Een aantal daarvan zijn vast repertoire van Coltrane, zoals Impressions, I Want To Talk About You en My Favorite Things, naast een eigen stuk zonder titel. Song Of Praise lijkt qua titel vooruit te wijzen naar het meesterwerk van dit kwartet, Coltranes geloofsbelijdenis A Love Supreme, dat ze anderhalf jaar later zouden opnemen. Een kwartet in topvorm met een van de mooiste jazzplaten aller tijden in de pijplijn. Doe er uw voordeel mee. (Louk Vanderschuren)

CLASSIC JAZZ VINYL

(Door: Sjef Moerdijk)

Kerst... Om het op zijn Charlie Browns te zeggen: SIGH ... Kerst, dat is een boompje willen scoren, terwijl ze net overal uitverkocht zijn. Ook onvermijdelijk, ieder jaar weer: Mariah Carey, Chris Rea en Sir Paul tot je er melig van wordt. Kerstdagen zijn niet de makkelijkste dagen van het jaar. Direct erna gevolgd door dagen met oliebollen en bubbels. Wie heeft dit allemaal eigenlijk bedacht? Maar je kunt het jezelf makkelijker maken: met jazz krijg je er vanzelf zin in. Luister gewoon, ik weet het zeker. De beste Kerstdagen ever! Have a groovy X-Mas!

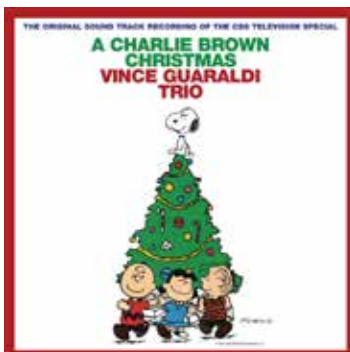

Chet Baker - Chet Baker's Holiday

Limelight-original uit 1965, nu Verve reissue met een delicate Chet Baker. Bugel splend en zingend neemt Baker je mee in zijn muzikale vakantie. Songs die we eerder associëren met iemand als Billie Holiday. Don't Explain is zelfs van haar. Baker speelt prachtig in Jimmy Mundy arrangementen: een man met big band ervaring. In These Foolish Things eindigt Baker fluisterend, 12 seconden diminuendo, ongeëvenaard! Jones/piano, Davis/bas en Connie Kay/drums voor de doordachte backbone.

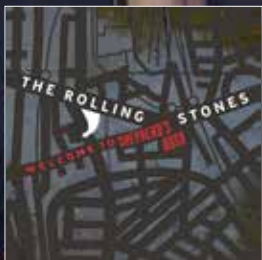
Duke Pearson - Merry Ole Soul

Soms abstract, een moment later full swingin' jazz: deze uit 1969 blijft boeien. Dat komt door het spel van Pearson, zijn piano afwisselend met celeste, een piano-lookalike met metalen staven in de klankkast. Pearson schotel je een ongebruikelijke kerstsfeer voor. De bas voert je 'walking' mee in Sleigh Ride, een spannend ritje. En die drummer: Mickey Roker! Speels bijgestaan door Airtto Moreira percussie. Gewoon lekker voor je oude ziel.

Vince Guaraldi Trio - A Charlie Brown Christmas

Grijp je kans vinyl verzamelaars, want deze release is beter, scherper, verser dan ooit. Pianist Guaraldi dreef zijn muzikale compadres tot het uiterste, take na take, sessie na sessie, ook in wisselende samenstellingen. Maar uiteindelijk niet voor niets: zo is dit een van de gemakkelijkste jazzplaten aller tijden geworden. Bijvoorbeeld Skating, oer-Hollands tijdverdrif, tegelijk ook sfeervolle jazz. Alles klopt: de syncopes, de positie van de instrumenten, timing, accenten, alles. All-time classic.

THE ROLLING STONES **Welcome To Shepherd's Bush**

(Mercury)

2LP, 2CD, 3Blu-ray

Ruim een en kwart eeuw geleden speelden de The Rolling Stones de laatste concerten van de succesvolle Bridges To Babylon/No Security-tour. Om het geheel mooi af te sluiten, werd er voor de laatste vijf shows, waaronder die op het Pinkpopterrein in Landgraaf, een kleine show gespeeld in het Shepherd's Bush Empire in Londen. Hier wordt door Jagger het podium beheerst alsof dit de eerste dag van de tour is: energiek als altijd en het publiek met gemak bespelend. De anderen sluiten hierbij naadloos aan. Qua setlist is er genoeg te genieten. Openend met Shattered en het niet vaak gespeelde Respectable, komen we ook Some Girls en het in 1977 een keer eerder gespeelde Melody tegen. Waar Melody heerlijk klinkt, is dat bij het debuterende Moon Is Up niet het geval. Voor de laatste is het begrijpelijk dat het direct van de setlist afgevoerd wordt, voor Melody is dat jammer. Saint Of Me is zo'n nummer dat lekker klinkt, maar dat de band na de Bridges-tour nooit meer op het programma heeft gezet en ook het van Sticky Fingers afkomstige I Got The Blues is niet een regelmatige setlistdeelnemer. Zoals de laatste decennia gebruikelijk is, mogen soms ook gasten een stukje meespelen in de set. Hier is Sheryl Crow op Honky Tonk Women die eer gegund. Richards heeft in You Got The Silver, dat deze tour voor het eerst gespeeld wordt, en Before You Make Me Run twee solosspots. De latere klassieker You Got Me Rocking, Tumbeling Dice, Brown Sugar en Jumpin' Jack Flash sluiten deze (h)eerlijke, fraai opgenomen registratie af. Verkrijgbaar in allerlei formaten en al dan niet in Atmos-mix is er voor iedereen wat wils. Opnieuw een mooie toevoeging! (Hermen Dijkstra)

ODESZA
In Return (10th Anniversary)
(PIAS)

Odesza is een elektronica duo uit Seattle, dat kort na hun oprichting in 2012 populair werd met een stijl die het midden houdt tussen chill en

euforisch. Door het tweede album *In Return* en met name de ijzersterke singles *Say My Name* met vocalen van Zyra en *Sun Models* met zangeres Madelyn Grant wist Odesza een grote en ongelooflijk fervente fanbase aan zich te binden. Nu krijgt dit album, net als debuut *Summer's Gone* twee jaar geleden, een 10-jarige deluxe makeover. *In Return* is opgerekt tot 19 nummers. Het album *In Return* is een plaat met een vroegrijpe volwassenheid en samenhang, het is een knaller van start tot finish van pop-geïnfuseerde, elektronische wonderen, bezaaid met aanstekelijke hooks en zang van Zyra, Py, Shy Girls en Madelyn Studiebeurs. (Erik Damen)

PIG DESTROYER
Terrifyer (20th Anniversary)

Terrifyer van grindknorband Pig Destroyer doet mogelijk een gooi naar de meest viscerale ervaringen ooit op schrijffe

geperst. Van de samples die, al hijgend, druppelend en kermend, rechtstreeks uit snuff-movies lijken te komen,

tot de razernij aan riffs, gorgels en dubbele basdrum. Ik zal jullie de teksten besparen. Ranzig! And we love it! We zouden bovendien bijna vergeten dat de plaat vol staat met het beste gitaar-, bas- en drumwerk in het genre, 20 nummers lang. Voor deze 20-jarige viering wordt het op de luxe versies aangevuld met de nodige outtakes en demo's. (Stef Mul)

SCISSOR SISTERS
Scissor Sisters (20th Anniversary)

Het debuutalbum van de flamboyante glamrockband Scissor Sisters roept warme nostalgie op. In 2004 zongen mijn ouders,

broertjes en ik tijdens vrolijke autoritjes vol overgave mee met *Laura* en *Take Your Mama*. Niet zomaar wordt dit album genoemd als één van de 1001 Albums You Must Hear Before You Die. De heruitgave op groen vinyl, jammer genoeg wel zonder de cd-bonustracks, maakt dit tijdloze meesterwerk nog specialer. (Sanne Den Toom)

ANANDA SHANKAR
Ananda Shankar & His Music
(Mr. Bongo)

Toen het neefje van sitargod Ravi Shankar eind jaren zestig van India naar Los Angeles verhuisde, kreeg hij de kans om te jammen met grote muzikanten, waaronder Jimi Hendrix.

U2
How to Dismantle A Bomb (20th Anniversary)
(Island)
 4LP, 2LP, 5CD, CD

Het 20-jarig jubileum van *How to Dismantle an Atomic Bomb* wordt gevierd met een super-de-luxe uitgave. Hierbij uiteraard het oorspronkelijke album, nu gemasterd, waaraan *Fast Cars* is toegevoegd, een nummer dat bij de fans al lang bekend is. Daarnaast bevat deze jubileumuitgave live-opnames die de kracht van U2 als live act tonen. De opnames van de *Vertigo Tour* in Chicago bestaan uit 23 nummers waarvan maar liefst 8 nummers van het jubileumplaat, aangevuld met hits als *Pride*, *One*, *The Fly* plus nummers uit hun beginjaren zoals *The Electric Co* en *Into the Heart* en wordt uiteraard met 40 geëindigd. Het meest interessante bij deze uit de kluiten gewassen uitgave is het schaduwalbum *How to Re-Assemble an Atomic Bomb* met daarop 10 nummers. Er was destijds genoeg op de plank blijven liggen en de geselecteerde nummers klinken minder gepolijst dan de nummers van de studioalbums. Sommige nummers zijn ietwat aangepast qua muziek en tekst, bij een aantal nummers is het demo-gehalte te horen, absoluut niet storend overigens, en een aantal had zo op het oorspronkelijke album kunnen staan, met als hoogtepunt *Luckiest Man in the World*. Op één nummer houdt Bono zelfs zijn mond. Dit schaduwalbum is overigens ook los verschenen tijdens RSD Black Friday. De jubileumuitgave wordt gecompleteerd met een aantal onvermijdelijke remixen, puur voor de liefhebbers. Alles bij elkaar is dit een heel fraai naslagwerk van een enigszins onderschatte plaat. (Joost van Loo)

Hendrix was onder de indruk van zijn sitarkunsten en stelde voor samen een album te maken. Shankar weigerde respectvol en maakte een eigen album voor Reprise waarop hij pop en rock mengde met sitar. Toen hij terugkeerde naar India nam hij de westerse muziek mee en bracht in 1976 een album uit waarin alles samenkomt: Indiase klassieke muziek, funk, psychedelische rock en vette breaks. Dit alles doordrenkt met sitar, tabla en moog synthesizer. Ananda Shankar And His Music swingt, rockt en ontroert. Deze onbeschrijfelijke fusie valt het beste te omschrijven met zijn eigen quote: "My dream is to break barriers, any kind of barrier – through music, love, affection and compassion". (Nijs Flesseman)

SESSA Grandeza

Alsof je bij de demo's opnames bent van Luiz Bonfá en Antônio Carlos Jobim voor de soundtrack van de film Orfeu

Negro. Zo kaalgeplukt klinken deze opnames van Sessa uit São Paulo. Maar juist in het minimalisme krijgen alle texturen van de o zo rijke Braziliaanse muziektradities alle

ruimte om te bloeien. Je waant je in een kayak door de mangroves met enkel een trommeltje in de armen. Of bij een dienst in een houten kerkje bij de goudmijnen van Ouro Preto. Wie zich het filmpje van Hermeto Pascoal in zijn blote bast in de Amazone herinnert en daar een jonge Caetano Veloso bij indenkt, weet ongeveer wat 'ie moet verwachten! (Stef Mul)

HORACE SILVER Horace-Scope

Het Horace Silver Quintet, opgericht door pianist Horace Silver, was een invloedrijke jazzgroep die in de jaren vijftig en

zestig een belangrijke rol speelde in de ontwikkeling van het hardbop-genre. Deze stijl was bedoeld om jazz toegankelijker te maken en was de voorloper van de souljazz. Het quintet stond bekend om zijn krachtige, melodieuze composities en het gebruik van soulvolle elementen, die voortkwamen uit blues en gospel.

Horace-Scope, uit 1962, is nu opnieuw uitgebracht.

Geniet dus wederom van deze ritmische en harmonische innovatie. (Ruud Jonker)

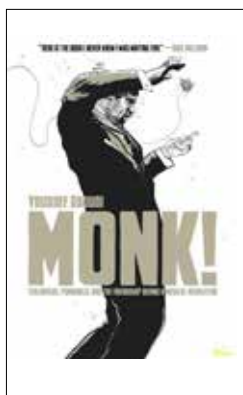
BOEKEN

DENIS MICHIELS Dagboek van de Popmuziek: De belangrijkste popgebeurtenissen op een rij

Het nieuwste boek van de Vlaamse auteur Denis Michiels behandelt allerlei wetenswaardigheden uit de geschiedenis van de

popmuziek, nu eens niet op chronologische volgorde per jaar, maar op datum (van 1 januari tot en met 31 december). In zijn korte inleiding schrijft Michiels: 'Hier is ie dan eindelijk: het eerste naslagwerk in de Nederlandse taal dat een vrij compleet overzicht geeft van de belangrijkste, opvallendste en soms ook ronduit hilarische gebeurtenissen in de geschiedenis van de internationale popmuziek.' Iedere datum heeft één pagina gekregen met een vaste rubriekindeling: Stairway to heaven: wie zijn er op die datum overleden, Arrival: wie zijn er geboren, Facts and figures: diverse weetjes en een hoofdartikel. Zo kun je bijvoorbeeld nagaan wat er op je verjaardag is gebeurd. Op 3 mei (mijn verjaardag) overleden drie artiesten, waaronder Dave Greenfield (The Stranglers) in 2020, werden er 13 geboren, waaronder James Brown (1933) en won Sandra Kim in 1986 het Eurovisiesongfestival, de eerste Belgische zege in 30 jaar. Zo puilt dit leuke boek uit van de informatie en nodigt het uit tot telkens doorbladeren en nieuwe ontdekkingen te doen. (Peter Sijnke)

YOUSSEF DAOUDI MONK! Thelonious, Pannonica en de Vriendschap achter een Muzikale Revolutie

Het blijft een spannende zet om een visuele interpretatie te geven aan een leven dat zich vooral in het auditieve spectrum afspeelt. Kan je bij biopics nog gebruikmaken van de muziek zelf, is dit in het geval van graphic novels natuurlijk niet het geval.

De Marokkaanse illustrator Youssef Daoudi durft het aan, nota bene met een van de meest curieuze figuren in de jazz, de enigmatische Thelonious Monk. Hoe vaardig ook, weinigen zullen zijn unieke composities en ongrijpbaar gevoel voor timing kunnen nabootsen. Ach, weinigen konden zelfs mét hem spelen, zo onnavolgbaar kon de man te werk gaan. En dan hebben we het over op de piano. Laat staan met potlood. Toch lukt het Daoudi: chaotisch, fragmentarisch, soms vol snelheid, soms abstract, in flarden en schetsen, als een drugstrip of een koortsdroom. In MONK! lees je over de man (en de mythe) Monk, maar voel je vooral zijn muziek. Het zou me niet verbazen als Daoudi dit boek al improviserend heeft getekend. Een kunstwerkje van een graphic novel, die meer doet inleven in de geest van een groot creatieveling dan menig biografie. En daarvoor alleen al een must have voor iedere jazzfan. (Stef Mul)

BENOIT CLERC
Fleetwood Mac Compleet:
Het verhaal van de 320 songs

15 levens, 15 line-ups, 320 songs. Fleetwood Mac kent een bijzonder verhaal in vele vormveranderingen. In de wieg lag de blues. De onschuld spat er vanaf, als Peter Bardens met zijn Looners op kerstavond moet spelen maar haastig op zoek zijn naar een gitarist. Een jonge gitarist

met ruige haren komt op auditie en flitst met zijn hand over zijn hals terwijl hij Freddie King nabootst. De ritmesectie van de Looners, de uiteindelijke Mick Fleetwood en Dave Ambrose, wist niet wat ze ermee aan moesten. Maar Bardens herkende de ruwe diamant die Peter Green uiteindelijk zeker bleek te zijn. Gelukkig maar, want de Looners werden Shotgun Express en -na ruzie tussen John McVie en John Mayall- eindelijk Fleetwood Mac. Het geeft aan hoe ver terug Benoit Clercs naslagwerk van een van de meest veelzijdige succesverhalen van de poprockgeschiedenis teruggaat. Fans van Peter Green zullen blij zijn met het feit dat er niet klakkeloos voorbij gegaan wordt aan zijn brilje. Hetzelfde geldt voor vergeten passanten zoals gitarist Bob Weston, op het moment dat de vloot even tussen wal en schip dreigt te vallen. Voor fans van The New Fleetwood Mac, vanaf het moment dat ze de hitlijsten beginnen te domineren, is er genoeg te ontdekken over de opnames van hun lievelingsnummers. Zo volgen we de band tot in de 00s, inclusief de nodige foto's. Een perfect kerstcadeau voor mama of oom! (Stef Mul)

€24,99

KADOTIP!

Test je muziekkennis en verover de hitlijsten met hét nieuwe gezelschapsspel voor de muziekliefhebber:

REMEMBER THE MUSIC!
Nu verkrijgbaar in onze winkels

Lieve Spinvis,

Nijmegen, winter 2024

Wat een prachtige plaat is 'Lutke Krub', heel veel zin om hem live te horen. Daarover gesproken: zullen we twee liedjes uitvoeren in Clean Pete's Kerstshow?

We hebben stiekem al wat geoefend met de band. We hebben de blokfluit in 'Drie mannen' vervangen door een solo van Anne Soldaat met fuzz, hopelijk vind je dat goed. We hebben ook een sneeuwmachine, maar ik weet niet of je dat bij jouw lied vindt passen. Bovendien is het meer sop dan sneeuw, dus je moet er wel tegen kunnen.

Wij hebben trouwens ook een nieuwe kerstplaat uit, genaamd 'Winternacht'. Misschien is het een idee om het lied met Stephanie Struijk in de show mee te spelen op banjo. En gaan we te ver als we je vragen een couplet bij 'Merry Xmas' van Slade mee te zingen? Mag ook in het Nederlands, eventueel.

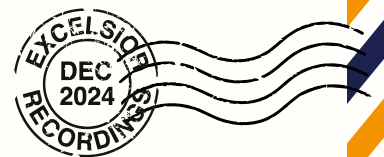
En nog even dubbelcheck: jij bent er bij in Paradiso, Doornroosje, Oosterpoort, LantarenVenster en TivoliVredenburg toch?

We kunnen niet wachten 🌲🌲🌲🌲

Veel liefs,

Renee & Zoës

aka Clean Pete

A portrait of Godfried Nevels, a middle-aged man with a balding head, wearing glasses and a light blue button-down shirt. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is black.

Achter De Schermen - boekenspecial Godfried Nevels

60 JAAR TOP 40, DEEL 1: 1965 - 1984

Op 2 januari 2025 verjaart de beroemdste hitlijst van ons land, de Nederlandse Top 40. Bij de iets oudere liefhebber zal het ophalen van het papieren exemplaar in de plaatselijke platenzaak een integraal onderdeel van de jeugd zijn geweest. Nog steeds is de Top 40 springlevend, alle reden dus om uitgebreid stil te staan bij dit jubileum. Journalist (en Mania-collega!) Godfried Nevels dook in de geschiedenis en presenteert nu het eerste deel van de drie boeken die elk twintig jaar van de Nederlandse Top 40 beslaan.

(Door: Jurgen Vreugdenhil)

Godfried, hoe is de samenwerking voor deze boeken tot stand gekomen?

Ik had het idee al een paar jaar. Van oudsher worden de bekende Hitdossier boeken uitgegeven, met alle lijstjes en overzichten, ik wilde daar iets aan toevoegen. Met interviews over bijvoorbeeld de verhalen achter de hits. Met het zestigjarig jubileum viel alles op zijn plek, de stichting Nederlandse Top 40 wilde het met iets bijzonders vieren, de uitgever was enthousiast, dus ik kon van start. Er komen nu in totaal drie boeken, elk deel beslaat twintig jaar Top 40 historie. Dit deel van 1965 tot 1984, deel twee met 1985 tot 2004 komt waarschijnlijk komende juni, en eind van 2025 volgt deel drie met de jaren 2005 – 2025.

Je bespreekt per jaar een hit, elk met een mooi verhaal of interview erbij. Hoe kwam je tot je keuze?

In twintig jaar zijn er natuurlijk enorm veel hits en artiesten geweest. Ik probeerde vooral die hits er uit te halen die gezamenlijk een tijdsbeeld van die twintig jaar weergeven. Ik heb gekeken naar verschillende stromingen, maar bijvoorbeeld ook naar eendagsvliegers, artiesten met lange carrières, buitenlandse en Nederlandse artiesten... Ik heb geprobeerd om alles zoveel mogelijk langs te laten komen.

Je hebt een indrukwekkend lijstje artiesten gesproken, van Petula Clark, via Orchestral Manoeuvres In The Dark naar de Dolly Dots. Was het gemakkelijk om al die mensen te spreken te krijgen?

Niet bij iedereen, het was soms een hele klus! Ik heb een hoop lijstjes uitgegooid in de hoop dat er genoeg terugkwam, en dat was gelukkig het geval. De oudste artiest heb ik als eerste benaderd, Petula Clark. Ze is inmiddels 92, maar heeft me lang te woord gestaan, een erg leuk gesprek. Iemand als Matthew Fisher (Procol Harum) wilde alleen per mail reageren, een beetje tegen mijn principes, gelukkig heb ik het toch gedaan, want dat is een mooi verhaal geworden.

Ik vermoed dat je de laatste bent die Hans van Hemert hebt gesproken. Een belangrijke man voor de Nederlandse popgeschiedenis.

Ik wist dat hij ernstig ziek was, maar ik mocht bij hem thuis komen en heb uitvoerig naar zijn verhalen kunnen luisteren, erg indrukwekkend. Datzelfde geldt trouwens voor de zangeres Melanie, zij overleed 7 maanden na mijn interview met haar.

Er komen ook een aantal hoofdstukken langs van makers van de top 40, Willem van Kooten en Lex Harding. Hun rol was beduidend anders dan die van DJ's nu.

Ik wilde ook het kader schetsen waarin zo'n top 40 begonnen is. De wereld was toen een stuk kleiner, de radio dj was de schakel tussen wat overzees werd opgenomen en wat de luisteraar voorgeschoteld kreeg. Nu is dat heel anders, iedereen kan alles zelf ontdekken via alle media. Toch is het belang van de Top 40 er nog steeds, artiesten voelen pas dat ze een hit hebben als het in de Top 40 staat. Wat ik bijzonder vond was dat Willem van Kooten ook beschrijft hoe hij nooit gedacht had dat de Top 40 zo'n lang leven beschoren was. Maar ondanks die veranderde muzikwereld is de Top 40 er nog steeds.

Kun je een voorbeeld geven wanneer je verrast was door een verhaal over een bepaald nummer?

Het verhaal van Melanie over haar hit Lay Down (Candles In The Rain) raakte me enorm. Een paar jaar nadat ze dat nummer uitbracht sprak ze een man die de hele eerste rij stoelen bij een optreden had gereserveerd. Hij vertelde haar dat hij met zijn eenheid achter de linies terecht was gekomen in Vietnam. Door gebruik te maken van een gewone radio konden ze bepalen welke kant ze op moesten om weer in veilig gebied te komen, en op die radio speelde toen haar nummer. Prachtig, natuurlijk.

Wat is uit deze eerste periode je eigen favoriete hitsingle?

Voor het boek vond ik het geweldig om met Otis Williams van The Temptations te spreken, één van de laatste overlevenden van het gouden soul tijdperk. En als kind van de jaren tachtig was het geweldig om te mogen schrijven over mijn favoriet Africa van Toto. Die band wilde het eerst zelf niet op de plaat zetten, die kwam er op het allerlaatst op en werd een enorme hit. Daarmee zie je maar, de luisteraar bepaalt wat er in de top 40 komt!

NOLAN'S NOODKREET

Christopher Nolan vroeg ons vorig jaar allemaal het absolute kwaad dat de streamingdiensten zijn te bestrijden door nog steeds (of weer!) je favoriete films aan te schaffen op DVD en Blu-Ray! Dus, in navolging van Nolan's noodoproep, delen wij hier maandelijks onze tips voor in de DVD-speler...deze MANIA kiezen we voor speciale (tijdelijke!) aanbiedingen van de fijne Criterion groep! Precies op tijd voor de kerst! (door: Stef Mul)

TO SLEEP WITH ANGER

Regie: Charles Burnett

Cast: Danny Glover, Paul Butler, Mary Alice
Laten we meteen met de deur in huis vallen: dit is een schandelijk onbekende en daardoor te weinig geziene film. Een verhaal gedrenkt in Afro-Amerikaanse folklore en magisch

realisme, over een oude vriend wiens terugkeren misschien wel helemaal niet zo gewenst is als het lijkt. Meer laten we niet los, want het is een verhaal zo vol met verrassingen, dat iedere spoiler doodzonde zou zijn. Het is horror zonder ooit visuele gruwelen op beeld te hoeven toveren. Achter iedere zin of frame gaat bovendien een intrigerend stuk (Afro-) Amerikaanse geschiedenis schuil. Gaat dit zien!

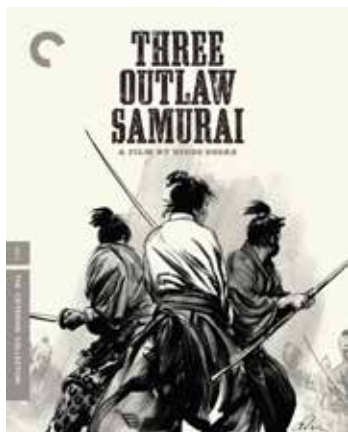

HOLIDAY (1938)

Regie: George Cukor

Cast: Katharine Hepburn, Cary Grant, Doris Nolan
Every Day's A Holiday... When You're In Love. En zeker als je verliefd bent op Katharine Hepburn! Behalve dat ze de zus is van je verloofde... Working class boegbeeld Cary Grant heeft zich een flink

aantal treden omhoog gewerkt op de sociale ladder en een huwelijk met het oude geld van de familie Seton lijkt de laatste stap tot voor eeuwig op je lauweren rusten. Ware het niet dat zijn hart eigenlijk valt voor de vrijdenkende telg van de familie. Het wordt kiezen tussen tradities en de bijbehorende welvaart of een rijke geest. Cary Grant baant zich een weg (aan salto's) door dit dilemma. Toen waren films nog echt romantisch! :)

THREE OUTLAW SAMURAI

Regie: Hideo Gosha

Cast: Tetsuro Tamba, Isamu Nagato, Mikijiro Hira

Geen Kurosawa, geen Mifune, maar wel een geweldige samurai-film. In wat notabene Gosha's debuutfilm was,

zien we verschillende samurai archetypes die het à la Robin Hood opnemen voor het gewone volk in een strijd tegen macht, geld en een klassensysteem. Dit natuurlijk tegen een achtergrond van een veranderend Japan, waarin de samurai moeite hebben met hun eergevoel ten opzichte van oude tradities. Is de eervolle keuze niet om je oude meesters te verraden? Een beproefd recept, maar o zo lekker. Bovendien is het bewonderenswaardig hoe Gosha en zijn acteurs een verhaal vol plot twists in 93 weten te proppen. Tip!

ONAFHANKELIJKE FILMJOURNALISTIEK SINDS 1981

filmkrant

MEGALOPOLIS

ELKE MAAND IN DE BUS?

ALLE NIEUWE FILMS, INTERVIEWS, OPINIES & ACHTERGRONDEN PLUS OP FILMKRANT.NL FILMNIEUWS, FILMAGENDA, VIDEO-ESSAYS EN MEER

WORD ABONNEE!

STORT € 48 OF MEER OP REKENING NL28 INGB 0005 3933 95 TNV STICHTING FUURLAND, AMSTERDAM OVV 'NIEUWE ABONNEE MANIA' & ADRESGEGEVENS

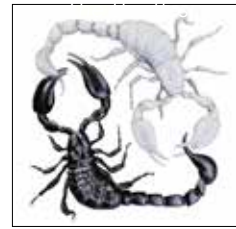

2024 jaarlijstjes

Roots Top 5

1. Johnny Blue Skies - Passage Du Desir
2. Waxahatchee - Tigers Blood
3. Gillian Welch & David Rawlings - Woodland
4. Shaboozey - Where I've Been, Isn't Where I'm Going
5. Richard Thompson - Ship To Shore

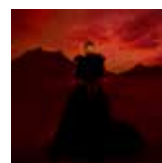
Hiphop Top 5

1. Abel & Sef - IJsland
2. Schoolboy Q - BLUE LIPS
3. Denzel Curry - King Of The Mischievous South Vol. II
4. KNEECAP - Fine Art
5. Narco x Styn - Narco x Styn, Vol. 1 & 2

Soul Top 5

1. Thee Sacred Souls - Got A Story To Tell
2. Thee Sinseers - Sincerely Yours
3. NxWorries - Why Lawd?
4. Yaya Bey - Ten Fold
5. Aaron Frazer - Into The Blue

Jazz Top 5

1. Nala Sinephro - Endlessness
2. Nubya Garcia - Odyssey
3. M. Ndegeocello - No More Water: The Gospel of James Baldwin
4. Charles Lloyd - The Sky Will Still Be There Tomorrow
5. Shabaka - Perceive Its Beauty, Acknowledge Its Grace

Johnny Blue Skies

Johnny Blue Skies

(Post)punk Top 5

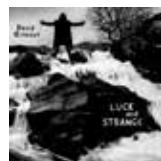
1. Tramhaus - The First Exit

2. Amyl and the Sniffers - Cartoon Darkness
3. DEADLETTER - Hysterical Strength
4. Hang Youth - ER IS HOOP*
5. Various - Uitholling Bovenlangs

Metal Top 5

1. Blood Incantation - Absolute Elsewhere

2. Oranssi Pazuzu - Muuntautuja
3. Thou - Umbilical
4. Uniform - American Standard
5. Chat Pile - Cool World

Electronic Top 5

1. Floating Points - Cascade

2. Four Tet - Three
3. Kelly Lee Owens - Dreamstate
4. Rafael Toral - Spectral Evolution
5. Peggy Gou - I Hear You

Symfo Top 5

1. Opeth - The Last Will And Testament

2. David Gilmour - Luck and Strange
3. Pure Reason Revolution - Coming Up To Consciousness
4. VOLA - Friend Of A Phantom
5. Haven of Echoes - Memento Vivere

Sounds from beyond Top 5

1. M.Nascimento & E. Spalding - **Milton & Esperanza**
2. Hermanos Gutierrez - Sonido Cosmico
3. Mdou Moctar - Funeral For Justice
4. Bad Bunny - Nadie Sabe Lo Que Va A Pasar Mañana
5. Dora Morelenbaum - Pique

Reissues Top 5

1. A.Twin - **Selected Ambient Works Vol. II**
2. Talking Heads - Stop Making Sense
3. Mark Lanegan - Bubblegum XX
4. Kytteman - The Hermit Sessions
5. Weezer - Blue Album (30th Anniversary Edition)

Vinyl reissues Top 5

1. **Opgezwolle - Eigen Wereld**
2. The Sound - Jeopardy
3. Interpol - Antics (20th Anniversary Edition)
4. Bahamadia - Kollage
5. Kytteman - Hermit Sessions

Klassiek Top 5

1. **Ensemble Pygmalion (Raphaël Pichon) - Mozart Requiem**
2. Maria & Natalia Milstein - Schubert: Complete Works For Violin
3. K. Mehrling, J. Mallwitz & Konzerthausorchester Berlin - The Kurt Weill Album
4. Fuse - Mikrokosmos
5. Lavinia Meijer - Winter

Boeken Top 5

1. Simon Heavisides - **Destiny Stopped Screaming: The Life and Times Of Adrien Borland**

2. Frantz Duchazeau - De Laatste Dagen Van Robert Johnson

3. Youssef Daoudi - MONK! Thelonious, Pannonica en de Vriendschap achter en Muzikale Revolutie

4. Ernst Jansz - Een Liefdeslied

5. Joost van Bellen - Fenix

Films Top 5

1. Longlegs

2. The Holdovers

3. Fallen Leaves

4. Only The River Flows

5. Dune: Part Two

Rolling Stones - Hackney Diamond (Limited 1 Year Anniversary Edition)

Je kan je afvragen waarom al na een jaar het bestaan van een album vieren. Maar we weten zeker dat een flink aantal Stones fans deze gelimiteerde versie niet gaan kunnen laten liggen. De 2e lp bevat namelijk zeven geweldige liveopnames van het lanceringsevent van hun nieuwe album in New York op 19 oktober 2023. Lady Gaga doet mee op Sweet Sounds of Heaven. Een 24 pagina's tellend boek bevat prachtige foto's.

Bettie Serveert - Live on 2 Meter Sessies

Wat was dat toch een bijzonder programma. De vetste bands die langskwamen in de studio van Jan Douwe Kroeske en co. Daarin kregen ze alle ruimte om het publiek te laten zien hoe ze toch hun muziek kwamen, hun nummers vaak terugbrengend tot een schitterende basis. Een soort voorloper van de MTV Unplugged serie! De vraag was er al langer, maar nu komen ze dan ook echt uit op vinyl. Te beginnen met onze eigen Bettie Serveert.

War On Drugs - Live Drugs Again

Niet echt drugs natuurlijk. Alhoewel, als ik sommige fans mag geloven, word je aardig extatisch bij een liveoptreden van de band rondom Adam Granduciel. Het is een van die bands die live echt verder voortbouwt op het studiowerk. Dat maakt een liveplaat ook alles behalve overbodig. Fans mogen zich verheugen op meer live drugs!

Kendrick Lamar - GNX

Plotseling, precies nadat de stemlokalen voor de jaarlijstjes waren gesloten, kwam Kendrick met de uitsmijter van het jaar. Het past bij de mate van swagger en schijf die hij het hele jaar al tentoonstelde. Toppunt is natuurlijk het meesterlijke Not Like Us (bijna een miljard streams in minder dan een jaar!), waarmee hij Drake officieel de laatste knock-out gaf. Met GNX geeft hij als het ware de rest van de hiphop eenzelfde knock-out. Zonder aankondiging, zonder promo, maar iedereen wist meteen: dit is de hiphopplaat van het jaar. Des te jammerder dat hij nog niet op vinyl noch cd uitkomt, want bij het jaarlijstje van 2025 is het alweer mosterd na de maaltijd... Maar hij komt wel, in maart!

BINNENKORT BINNEN

29 november Kane - Re/Connect Live

6 december Sonny Rollins - Way Out West
Rolling Stones - Hackney Diamond (Limited 1 Year Anniversary Edition)
Sabrina Carpenter - Fruitcake

13 december 5 Seconds Of Summer - 5 Seconds Of Summer (Picture Disc)
Snoop Dogg - Missionary
Kirin J Callinan - Can't F*ck The F*cker
Damien Jurado - Live On 2 Meter Sessions
Bettie Serveert - Live On 2 Meter Sessions
Andrew Bird & Madison Cunningham - Cunningham/Bird

20 december Raffertie - The Substance (OST)

10 januari War On Drugs - Live Drugs Again
Childish Gambino - Atavista
Franz Ferdinand - The Human Fear

17 januari Frank Black - Teenager Of The Year
Mac Miller - Balloonism
Gracie Abrams - The Secret Of Us (Deluxe Edition)

31 januari Maribou State - Hallucinating Love

14 februari Fresku - Leren Leven

21 februari Sam Fender - People Watching
Call It Off - Not Another Sad Album
Kendrick Lamar - GNX

BESTEL NU OP WWW.PLATOMANIA.NL

**ALBUM
VAN HET
JAAR**

FONTAINES D.C.
Romance

**GRAND
CRU**

OPETH
The Last Will And Testament

ZACH BRYAN
The Great American Bar
Scene

**LUISTER
TRIPS**

DEWOLF
Muscle Shoals

DOECHII
Alligator Bites Never Heal

FATHER JOHN MISTY
Mahashmashana

OUT OF/INTO
Motion I

JEFF PARKER ETA IVTET
The Way Out Of Easy

ROGÉ
Curyman II

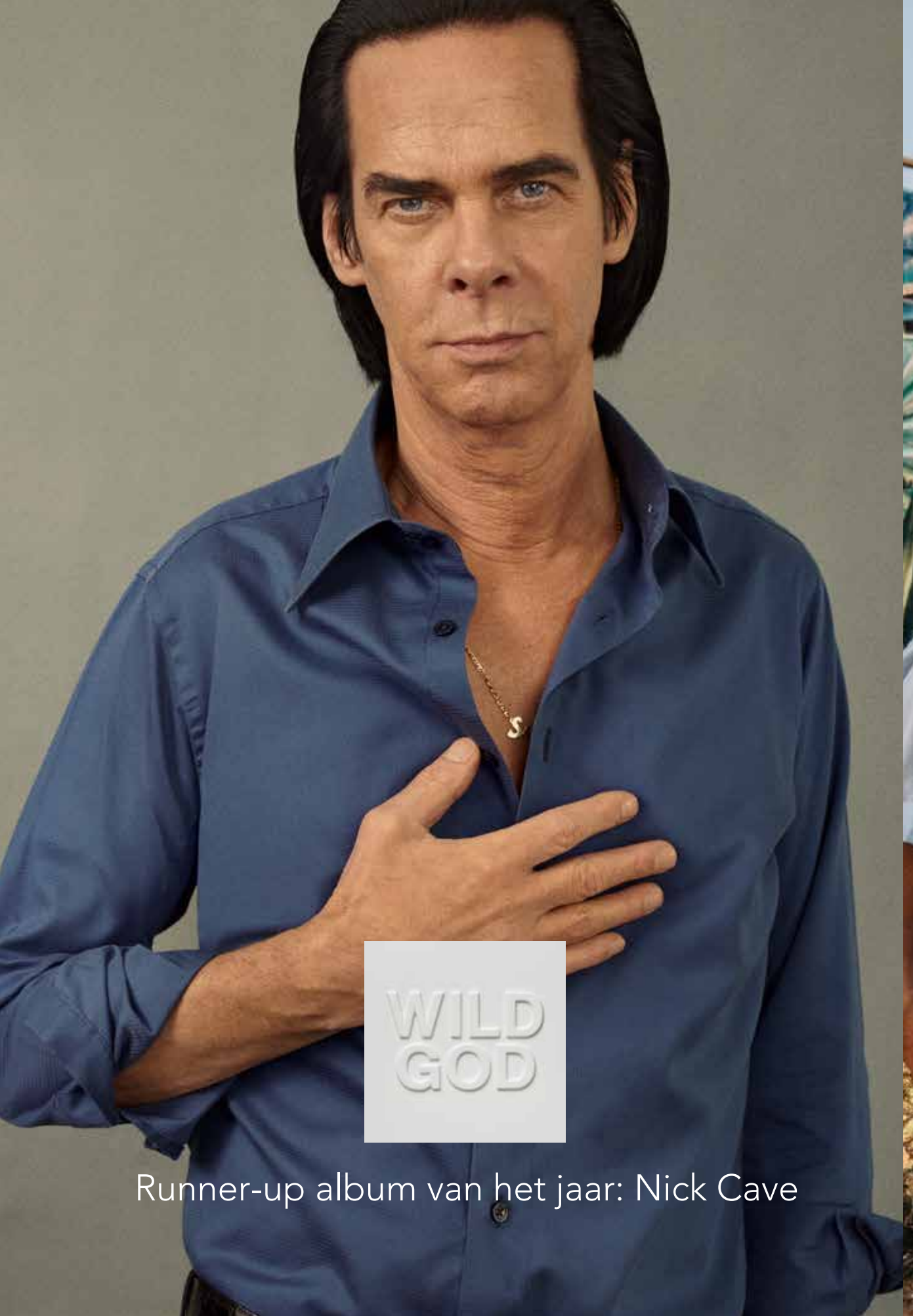
WARHAUS
Karaoke Moon

KANYE WEST & TY
DOLLA \$IGN
Vultures I

SMASHING PUMPKINS
Aghori Mhori

WILD
GOD

Runner-up album van het jaar: Nick Cave

2024

Jaarlijstjes top 3 Mania winkelmedewerkers
.... en een kleine vooruitblik naar **2025**

REDACTIE

Stef

1. Thee Sinseers - Sinseerly Yours
2. Narco x Styn - Narco x Styn, Vol. 1 & 2
3. Bruno Berle - No Reino Dos Afetos 2

Jorn van der Linde

1. Beth Gibbons - Lives Outgrown
2. English Teacher - This Could Be Texas
3. Kim Gordon - The Collective

Menno Borst

1. Tindersticks - Soft Tissue
2. English Teacher - This Could Be Texas
3. Nala Sinephro - Endlessness

Dick van Dijk

1. The Cure – Songs of a lost world
2. Fontaines D.C. - Romance
3. Cassandra Jenkins – My Light, My Destroyer

Jenny Bakker

1. Nick Cave - Wild God
2. Billie Eilish - HIT ME HARD AND SOFT
3. Fontaines D.C. - Romance

CONCERTO

Monique

1. King Hannah - Big Swimmer
2. Wunderhorse - Midas
3. Fontaines D.C. - Romance

Pleunie

1. Fontaines D.C. - Romance
2. Adrianne Lenker - Bright Future
3. Magdalena Bay - Imaginal Disk

Marah

1. Fontaines D.C. - Romance
2. AURORA - What Happened To The Heart?
3. Kalandra - A Frame Of Mind

Hannah Kay

1. Floating Points - Cascade
2. VA - Lost Paradis: Blissed Out Breakbeat Hardcore 1991-94
3. Serge Geyzel - It's Cancelled

Dirk D.

1. Arab Strap - I'm totally fine with it don't give a fuck anymore
2. Beak> - >>>>
3. V/A - Nieuwe Nederlandse Naïviteit

Dirk W.

1. Legowelt - A Field Guide To The Void
2. Boris Divider - Memories From The Dust
3. Morphology - Fractures

Jeroen

1. Legowelt - A Field Guide To The VOId
2. Floating Points - Cascade
3. Chastity Belt - Live Laugh Love

Lara

1. V/A - Nieuwe Nederlandse Naïviteit
2. Beak> - >>>>
3. De Mannen Broeders - Sober Maal

Mike

1. Floating Points - Cascade
2. Monolake - Studio
3. The Smile - Cutouts

Mees

1. Vampire Weekend - Only God Was Above Us
2. Mount Kimbie - The Sunset Violent
3. Wunderhorse - Midas

Nijs

1. Jesus Lizard - Rack
2. Elephant Stone - Back into the Dream
3. Mdou Moctar - Funeral For Justice

Joppe

1. SML - Small Medium Large
2. Memorials - Memorial Waterslides
3. Oren Ambarchi - Ghosted II

Alexander

1. Arooj Aftab - Night Reign
2. NxWorries - Why Lawd?
3. Nick Cave - Wild God

Lotte

1. Spill Gold - ZAZA
2. Cumgirl8 - the 8th cumming
3. Geordie Greep - The New Sound

Alex

1. Nick Cave - Wild God
2. Jessica Pratt - Here In The Pitch
3. Real Estate - Daniel

Vera

1. Nubya Garcia - Odyssey
2. Benjamin Herman - Cafe Largo
3. King Hannah - Big Swimmer

Dave

1. Skee Mask - Resort
2. Common & Pete Rock - The Auditorium Vol. 1
3. Beak> - >>>>

Hansje

1. JP Harris - JP Harris Is A Trash Fire
2. Daniel Young - Leave It Out To Dry
3. James Talley - Bandits, Ballads And Blues

Rinus

1. Witchfukker - Tapestry of Unspeakable Horrors
2. Invunche - Atavismo
3. Baphorator - I.B.L.I.S.

Stijn

1. Witchfukker - Tapestry of Unspeakable Horrors
2. Invunche - Atavismo
3. Antichrist Siege Machine - Vengeance of Eternal Fire

Stefan

1. Bill Ryder-Jones - Iechyd Da
2. Mabe Fratti - Sentir Que No Sabes
3. De Mannen Broeders - Sober Maal

Kim

1. Spill Gold - ZAZA
2. Chelsea Wolfe - She Reaches Out To She Reaches Out To She
3. BEAK> - >>>>

Liz

1. Adrienne Lenker - Bright Future
2. the Last Dinner Party - Prelude to Ecstasy
3. DEADLETTER - Hysterical Strength

Sil

1. Fontaines D.C. - Romance
2. Tramhaus - The First Exit
3. Underworld - Strawberry Hotel

Elisa

1. Fontaines D.C. - Romance
2. Personal Trainer - Still Willing
3. Club Kuru - Before The World

Esther

1. Legowelt - A Field Guide To The Void
2. E.R.P. - Faded Caprice
3. Underground Resistance - The Final Frontier

Alma

1. World Brain - Open Source
2. Discovery Zone - Quantum Web
3. Space Ghost - Dream Tool

Faas

1. Rotjoch - Float
2. Willem - Spuug van God
3. Mula B - Narcopop

Jay

1. Magdalena Bay - Imaginal Disk
2. Gouge Away - Deep Sage
3. Arooj Aftab - Night Reign

Janiek

1. Thoughtguy - Heinous acts of random violence
2. Combi Magnetron - Doe goed je best op school anders eindig je net zoals ons
3. Cavalera Conspiracy - Schizophrenia (re-recorded)

Liv

1. Adrienne Lenker - Bright Future
2. Tyler, The Creator - Chromokopia
3. Micheal Kiwanuka - Small Changes

PLATO UTRECHT

Bo

1. Capitol - Sounds Like a Place
2. Trentemöller - Dreamweaver
3. The Cure - Song of a Lost World

Clasine

1. Adrienne Lenker - Bright Future
2. Laura Marling - Patterns in Repeat
3. Sam Lee - Songdreaming

Iris

1. Bibio - Phantom Bricks
2. Nala Sinephro - Endlessness
3. Trentemöller - Dreamweaver

Jeroen

1. Courettes - The Soul of...
2. Nasty Party - Nasty Party
3. Spurn - Two Dimensional

Orla

1. Four Tet - Three
2. Naemi - Dust Devil
3. Shabaka - Perceive Its Beauty, Acknowledge Its Grace

Pieterneel

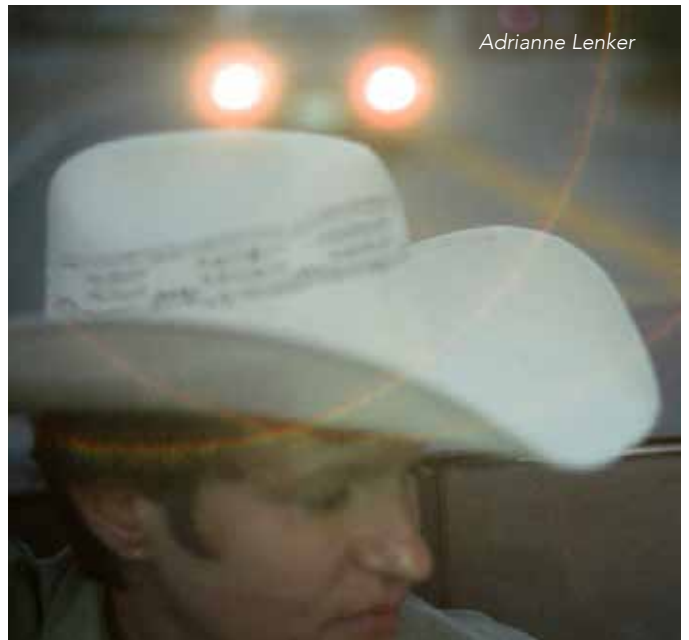
1. Nala Sinephro - Endlessness
2. Trentemöller - Dreamweaver
3. Arooj Aftab - Night Reign

Valerie

1. The Smile - Cutouts
2. King Hannah - Big Swimmer
3. Laura Marling - Patterns in Repeat

Willem

1. King Hannah - Big Swimmer
2. Four Tet - Three
3. Emiliana Torrini - Miss Flower

PLATO GRONINGEN

Michel

1. Beak - >>>>
2. Meatbodies - Flora Ocean Tiger Bloom
3. Bug Club - On the Intricate Inner Workings of the system

Charlotte

1. Meatbodies - Flora Ocean Tiger Bloom
2. Beak - >>>>
3. R. Rebergen & SunSunSun Orchestra - R. Rebergen & SunSunSun Orchestra

Herre-jan

1. English Teacher - This Could Be Texas
2. Beth Gibbons - Lives Outgrown
3. Faye Webster - Underdressed at the symphony...

Jimme

1. Fontaines D.C. - Romance
2. English Teacher - This could be Texas
3. Fat Dog - Woof.

Marko

1. Dabeull - Analog love
2. Typhoon - Live
3. Hermanos Gutierrez - Sonido Cosmico

Romy

1. Meatbodies - Flora Ocean Tiger Bloom
2. Liam Bailey - Zero Grace
3. Hippotraktor - Stasis

Billie Eilish

PLATO ZWOLLE

Paul

1. Ka - The Thief Next To Jesus
2. The Cure - Songs Of A Lost World
3. Max Richter - In A Landscape

Farah

1. Paris Paloma - Cacophony
2. Clairo - Charm
3. Lizzy McAlpine - Older

Marnix

1. Schoolboy Q - Blue Lips
2. Clairo - Charm
3. BADBADNOTGOOD - Mid Spiral

Ariane

1. Fontaines D.C. - Romance
2. Magdalena Bay - Imaginal Disk
3. Clairo - Charm

Marjolein

1. Beabadoobee - This Is How Tomorrow Moves
2. L'Impératrice - Pulsar
3. Caroline Polachek - Desire, I Want To Turn Into You

Sjoerd

1. The Smile - Cutouts
2. Daryll-Ann - Spring
3. Adrianne Lenker - Bright Future

Sil

1. Fontaines D.C. - Romance
2. Clairo - Charm
3. The Smile - Cutouts

The Cure

PLATO APELDOORN / MANSION 24

Teye

1. Vince Staples - Dark times
2. Kiasmos – II
3. NxWorries – Why Lawd?

Robin

1. Fontaines D.C. - Romance
2. Mildlife - Chorus
3. Fink - Beauty In Your Wake

Isa

1. Clairo - Charm
2. Billie Eilish - HIT ME HARD AND SOFT
3. Brittany Howard - What Now?

PLATO DEVENTER

Bart

1. Jake Xerxes Fussell - When I'm Called
2. Wunderhorse - Midas
3. Jordan Rakei - The Loop

Fae

1. DOOL - The Shape Of Fluidity
2. Chelsea Wolfe – She Reaches Out To She Reaches Out To She
3. The Cure – Songs Of A Lost World

Kaylyn

1. Billie Eilish – HIT ME HARD AND SOFT
2. FINNEAS – For Cryin' Out Loud!
3. Jorja Smith – falling or flying (Reimagined)

RECORD MANIA

Sascha

1. Combi magnetron - Doe goed je best op school anders eindig je net zoals ons
2. The Mary Wallopers - Home Boys Home
3. The Skallywags - A third warning (live from the basement)

Michael

1. Jerry Cantrell - I Want Blood
2. Chelsea Wolfe - She Reaches Out To She Reaches Out
3. Ministry - HOPIUMFORTHEMASSES}

Karam

1. Necrot - Lifeless Birth
2. Chelsea Wolfe - She Reaches Out To She Reaches Out To She
3. Blood Incantation - Absolute Elsewhere

KROESE ARNHEM

Bouke

1. Wunderhorse - Midas
2. Thee Sacred Souls - Got a Story to Tell
3. Fontaines D.C. - Romance

KROESE NIJMEGEN

Bert

1. Billie Eilish - Hit me hard and soft
2. Nick Cave & the bad seeds - Wild God
3. Nilufer Nanya - My method actor

Rik

1. The Lemon Twigs - A Dream is All we Know
2. Black Keys - Ohio Players
3. Billie Eilish - Hit me hard and soft

Paul

1. Cure -Songs of a lost world
2. Smile – Cutouts
3. Fontaines D.C.- Romance

PLATO LEIDEN

Aart-Jan

1. Antonina Nowacka - Sylphine Soporifera
2. Moor Mother - The Great Bailout
3. Water Damage - In E

Ilna

1. Mount Kimbie- The Sunset Violent
2. Charli XCX - Brat
3. Dummy- Free Energy

Jens

1. glass beach - plastic death
2. English Teacher - This Could Be Texas
3. Charli XCX - Brat

Joba

1. Loyle Carner - Hugo: Reimagined (Live from the Royal Albert Hall)
2. Billie Eilish – Hit Me Hard And Soft
3. Little Simz - Drop 7

Sam

1. Fabiana Palladino - Fabiana Palladino
2. MJ Lenderman - Manning Fireworks
3. Four Tet - Three

Tatum

1. Clairo - Charm
2. Charli XCX - Brat
3. Liana Flores - Flower of the Soul

Wesley

1. Chat Pile - Cool World
2. Kim Gordon - The Collective
3. Personal Trainer - Still Willing

CONCERTO RECORDS HIGHLIGHTS 2024

Weten jullie dat Plato/Concerto onder de noemer Concerto Records ook eigen vinyl uitbrengt? En niet zomaar! Zelfs de grote festivalhit Goldband deed de distributie van hun plaat via ons. Ook in 2024 hebben we dus eer gehad om een aantal geweldige artiesten van hulp te voorzien in het uitbrengen van hun muziek. Persoonlijke favorieten zijn:

Fuse - Mikrokosmos

De klassieke verrassing van het jaar kwam misschien wel van Nederlandse bodem. Klassiek is misschien ook een te beperkte term voor wat de huisband van Podium Klassiek teweegbrengt. In een unieke mix van stijlen, brengt het zestal het technisch vernuft van de beste componisten samen met de vrijheid van jazzimprovisatie en het gevoel voor catchy stukken uit de popmuziek. Ook visueel denken ze goed na over hoe hun albums en liveshows eruitzien. Echt een geweldige groep muzikanten die het verdienen in ieders platenkast te staan.

Prize Collect - Prize Collect

Een plaat die je alleen al voor de hoes ergens in huis wilt hebben staan of hangen. Prize Collect is de culminatie van Marzio Scholtens jarenlange ervaringen in de Nederlandse muziekscene. Van Excelsior releases tot geprijsde lo-fi projecten (Edison Awards!), er is niets dat Marzio niet kan. Maar Prize Collect is zijn liefdeskindje, zijn volledige eigen belevingswereld en muzikale grillen. Geef je hem de volledige vrijheid, krijg je dus blijkbaar een waanzinnige plaat. We kijken nu al uit naar een eventueel vervolg - als hij niet alweer bezig is met talloze andere projecten!

Toverberg - De Rusteloze Materie

Lars Kroon, de man met de hoed, is Toverberg. Je kent 'm misschien als bassist van de succesband Go To The Zoo. Solo gaat hij een stuk kleiner te werk. Minimalistisch zelfs. Hij laat zich dan ook niet zo zeer inspireren door andermans muziek, maar door literatuur. En voor een goede boodschap heb je niet zoveel kabaal nodig. Ingetogen singer-songwriter folk met alledaagse teksten die stiekem een stuk diepere laag raken. Toverberg (naar het boek van Thomas Mann) laat zo de schoonheid in de tekortkomingen van het leven zien. Genieten.

Helena Basilova - Homage To Ryuichi Sakamoto

Het te vroeg sterven van de Japanse grootmeester heeft velen van ons geraakt. Zo ook pianiste Helena Basilova - studente aan het Conservatorium in Amsterdam en de Universiteit van New York. Ze besloot onmiddellijk zijn oeuvre nauw te analyseren en kwam tot nieuwe inzichten, die ze vertaalde naar een plaat. Haar favoriete stukken, komend van Async, Out of noise, 12, Insen and Playing the Piano, gespeeld op haar eigen manier. Haar eigen tempo, timing, maar met de ziel van Sakamoto.

Goldband - Samen Tegen Elkaar

Groot, groter, grootst. Goldband heeft in een paar jaar tijd alle festivals uitgespeeld en op zo'n groteske wijze -aan touwen hangend, aan kabelbanen glijdend- dat het doet afvragen of ze nog wel iets te zoeken hebben op de Nederlandse heides. En dat terwijl Samen Tegen Elkaar pas hun tweede plaat is. Een hele andere dan hun eerste, zonder de overduidelijke meezinghits maar met een stuk rijker palet en volwassenere songwriting. Gewoon weer een must have voor fans van Nederlandse popmuziek.

SOUNDS VENLO

Geert

1. Shabaka - Perceive its beauty, acknowledge its grace
2. Kim Gordon - The Collective
3. Ezra Collective – Dance, No One's Watching

Marlies

1. King Hannah - Big Swimmer
2. Adrienne Lenker - Bright Future
3. Cassandra Jenkins - My light, My Destroyer

Niek

1. Heather Little - By Now
2. John Moreland - Visitor
3. Knocked Loose - You Won't Go Before you're Supposed To

Thessy

1. Beak> - >>>>
2. O. - Weirdos
3. Sunwatchers - Music is victory over time

Jasper

1. Red Clay Strays - Made By These Moments
2. David Gilmour – Luck and Strange
3. Max Richter – In a Landscape

Natassja

1. Gnod - Spot Land
2. Beak> - >>>>
3. Hermanos Gutiérrez - Sonido Cosmico

Willem-Jan

1. Thou - Umbilical
2. Nails - Every Bridge Burning
3. Uncle Acid & The Deadbeats - Nell' Ora Blu

Lion

1. Nick Cave - Wild God
2. Tramhaus - The First Exit
3. Slift - Ilion

DE WATERPUT BERGEN OP ZOOM

Gilly

1. Fontaines DC - Romance
2. Nick Cave & The Bad Seeds - Wild God
3. Warhaus - Karaoke Moon

Ron

1. The Cure - Songs Of A Lost World
2. Wunderhorse - Midas
3. ILA - Ayna

Yannick

1. Fontaines D.C. - Romance
2. Bolis Pupul - Letter To Yu
3. Warhaus - Karaoke Moon

Willem

1. Het Zesde Metaal - Het Langste Jaar
2. The Bony King Of Nowhere - Everybody Knows
3. Warhaus - Karaoke Moon

Frans

1. Julie Christmas - Ridiculous And Full Of Blood
2. Blood Incantation - Absolute Elsewhere
3. C. Wolfe - She Reaches Out To She Reaches Out To She

Niels

1. Amyl & The Sniffers - Cartoon Darkness
2. Bongloard - Dyttyr?
3. Fontaines D.C. - Romance

CONCERTO BOOKS HIGHLIGHTS 2024

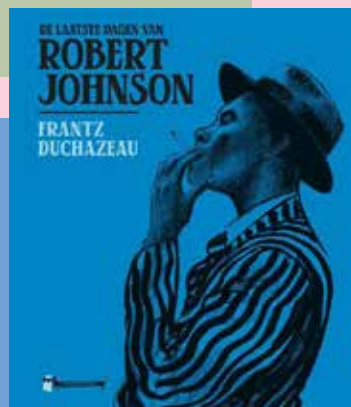

PETER VAN DONGEN Voldongen

Een man met het oeuvre van Van Dongen verdient een biografie. En wie kan het beter dan hijzelf. Of beter gezegd, zijn tekeningen. Van zijn oorsprong in het sociaal-realisme, zijn belangrijke blik op Hindia Belanda ('Nederlands-Indië') en natuurlijk de succesverhalen zoals Blake & Mortimer: alles komt chronologisch langs. In tekeningen, in anekdotes, in schetsvorm. Het leven van een groot stripverteller, verteld in stripvorm.

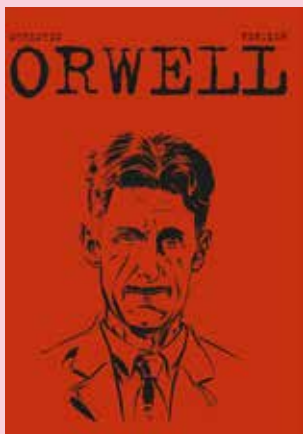
FRANTZ DUCHAZEAU De Laatste Dagen Van Robert Johnson

Het enigma van de blues. Je kan je zou soms bijna twijfelen of hij echt heeft bestaan. Of is het duivelse fopperij, waar we allemaal voor gevallen zijn. Een waanzinnig levensverhaal waar tijdloze muziek uit voort is gekomen. In deze geweldige graphic novel van Fransman Duchazeau, leren we over wat zijn laatste dagen moeten zijn geweest, voordat hij op 27-jarige leeftijd overleed. Hoe en wat en waarom - de duivel zal het weten. Wederom een mysterie, waar we door prachtige illustraties van Duchazeau eindelijk meer over leren.

EDWIN HAGENDOORN Bubblegum Geisha

De Nederlandse Hokusai met zijn Alice In Wonderland in een steampunk wereld: dat is het surrealistisch mooie Bubblegum Geisha. Daarin gaat een smeerlap met één been op zoek naar het Japanse meisje dat hij adoreert. Of hij haar vindt -of allerlei andere koortsige omgevingen en figuren- laten we in het midden. Hagedoorn is een kunstschilder, die overigens pas zijn tweede (!) boek aflevert. Dat is te zien aan de werkelijk waanzinnige tekeningen. Ieder hoekje van de bladzijdes is het bestuderen waard.

PIERRE CHRISTIN & SEBASTINE VERDIER Orwell

We kennen de schrijver Orwell natuurlijk van zijn tijdloze sci-fi (maar eng realistische) roman 1984, vol vooruitblikken over surveillance technieken en het gevaar van de politiestaat. Maar ook zijn eigen leven is er eentje vol spannende verhalen. Hij studeerde aan Eton University, sloot zich aan bij de politie in Birma, vocht in de Spaanse Burgeroorlog, verzette zich fel tegen het stalinisme en woonde in de sloppenwijken van Londen terwijl hij als journalist werkte. Dat leven wordt nu tot leven gewekt door de geweldige illustraties van Pierre Christin, die jammer genoeg oktober dit jaar kwam te overlijden op 86-jarige leeftijd.

HERMAN NIJHOF 40 Jaar Muziekfotografie

Van de grootste muziekfestivals tot de kleinste clubs. Maar ook de parken, de keukens en de werkateliers. Herman Nijhof was overal stilletjes maar met zijn ogen open aanwezig. Hij legde de gehele sprong van Eddie Vedder vast op Pinkpop, evenals een dolgelukkige Sinead O'Connor. Hij stond met de mannen van Primus in de keuken van de oude Atak. Hij volgde The Lemonheads een dagje naar het park in Deventer. Hij schoot de

laatste beelden van Lester Butler in zijn geliefde Nederland. Hij zag Henny Vrienten en Herman Brood schouder aan schouder, Trillend Op Mijn Benen zingend. Hoog tijd om al dat werk verzameld te hebben. De beelden vertellen niet alleen de verhalen van de artiesten op een specifiek moment in hun loopbaan, maar zijn tevens een reis door de tijd. De tijd die iedereen haalt. "Ik maak geen foto's meer, want ze gaan allemaal dood." Maar ook de muziekfotografie is anders. In een tijd dat we alles met een mobieltje kunnen vastleggen en de artiest over iedere stap die hij of zij zet moet nadenken, lijkt de iconische, spontane muziekfoto te verdwijnen. Des te belangrijker dat Nijhofs geweldige beeldmateriaal nu wordt vereeuwigd in een boek. Inclusief geschreven bijdrages van onder andere Anne Clark en Peter te Bos. (Stef Mul)

VERKRIJGBAAR BIJ ALLE BOEKWINKELS EN STRIPSPECIALZAKEN

VOORUITKIJKEN NAAR 2025...

Naast al het nagenieten, toch ook een klein beetje vooruitblikken. Een nieuw jaar begint voor de muziekwereld altijd met een fijne kickstart, want in januari is altijd meteen Eurosonic/Noorderslag. Ook wij als Plato doen een duif in het heerlijke muziektakje met onze eigen PlatoSonic, verspreid over meerdere locaties in en rondom Plato Groningen en de Oude Ebbingestraat. Een heus instore festival! Van 15 tot en met 18 januari zie je o.a. de volgende bands bij ons op het podium (kijk voor meer info op www.platomania.nl):

ANOTHER TASTE

Het NPO Soul & Jazz podium tijdens Noorderslag zal worden afgesloten met een knallend optreden van Another Taste. Als verantwoordelijke voor verschillende releases op het Space Grapes-label (Mad Honey, GALXTC, Jambonne) vindt het 7-koppige, eclectische collectief uit Nederland zichzelf bij elke release opnieuw uit om het publiek samen te brengen in funk en vreugde.

ASTRONAUT

Astronaut is het alter-ego van Pelle Bast. Rammelend en toeterend – met debuutplaat Eeuwig Voor Een Tijdje ergens tussen Big Thief en Roosbeef zwevend – met een ontwapenende eerlijkheid en een band waarmee Bast nooit twee keer dezelfde show speelt.

IRIS JEAN

Eerder maakte deze 21-jarige al indruk met optredens tijdens Popronde en SXSW. In januari staat ze op Noorderslag. Iris Jean schrijft de soundtrack van haar leven. Ruige gitaren, dromerige synthesizers en haar tedere stem creëren zowel hoop als melancholie.

REAL FARMER

Het Groningse viertal Real Farmer is te zien tijdens Eurosonic én Noorderslag. Debuutalbum Compare What's There bevat snelle, stuwende nummers met taaie riffs, stuwende drums en kronkelende melodieën. Hoekige punknummers worden afgewisseld met melancholische post-punk.

YAN LÂLE

Het Amsterdamse Yan Lâle ontstond als schoolproject in het eerste jaar van het Conservatorium. Inmiddels is de vijfkoppige groep uitgegroeid tot veel meer dan dat. Hun eerste singles lieten al zien hoe veelzijdig hun repertoire kan zijn, met de mysterieuze teksten en melodieën van zanger Tuğçe Kartal, laat Yan Lâle nu al zijn sporen na.

KENDRICK LAMAR
Gnx

CIGARETTES AFTER SEX
X's

SAM FENDER
People Watching

PEGGY GOU
I Hear You

HANG YOUTH
Er Is Hoop*

PIXIES
Bossanova

MF DOOM
MM..Food

KHRUANGBIN
A La Sala

NAS
Illmatic

PETE ROCK & CL SMOOTH
The Main Ingredient

NAS
Illmatic -
Remixes & Rarities

PETE ROCK & CL SMOOTH
Mecca & The Soul Brother

SLOWDIVE
Souvlaki

GRACIE ABRAMS
The Secret Of Us

SMASHING PUMPKINS
Rotten Apples

BILLIE EILISH
Hit Me Hard And Soft

CHAPPELL ROAN
The Rise And Fall Of A Midwest
Princess

JOHAN
The Great Vacation

